

د شمېر کتاب

سريزه

د شمېر کتاب د تورات څلورم کتاب دی چې د اسراييلو د سختيو په باره کې خبرې کوي.

خدای پاک حضرت موسیٰ د اسراييلو د مشر په توګه انتخاب کړ چې هغوی وعده شوي وطن يعنې کنعان ته رهنمايي کړي. په دې سفر کې څلوېښت کاله تېر شول. کله چې هغوی د سینا د غره لمنو ته ورسېدل او د څه مودې دپاره يې هلته خپمې ودرولې، نو د تګ څخه مخکې حضرت موسیٰ د خدای پاک د لارښوونې سره سم د قوم سرشمېرنه وکړه ترڅو د کنعان د نيولو دپاره تيار اوسي. هغوی قادش برنيع ته چې د کنعان په جنوبي سرحدونو کې پروت ؤ ورغلل خو وعده شوي وطن ته په ورننوتلو کې ناکام شول او د حضرت موسیٰ د مشرۍ څخه يې سرغړونه وکړه. د دې کار په نتيجه کې کلونه کلونه سرگردانه شول تر دې پورې چې د هغوی يو نسل په دښته کې له منځه لاړ او يو بل نسل راپيدا شو. بيا هغوی د مواب ډاګونو ته چې د اردن د سيند په ختيځو برخو کې وو ورسېدل او حضرت موسیٰ بيا د هغوی سرشمېرنه وکړه چې کنعان ته د ننوتلو دپاره تيار شي.

د شمېر د کتاب نوم د اسراييلو د دې سرشمېرنو څخه اخيستل شوی دی. د شمېر کتاب په دښته کې د اسراييلو د قوم د سفر جريان په لنډ ډول بيانوي. زياتې پېښې چې د شمېر په کتاب کې ورڅخه يادونه شوې ده په هغو کې د خدای پاک عمل په بڼه توګه څرګندېږي. هغه اسراييليانو ته د هغوی د نافرمانۍ له کبله سزا ورکوي او په عين وخت کې يې دې ته تياروي چې د قومونو په منځ کې د هغه د کارونو په خاطر د شاهدۍ ورکولو يوه وسيله وګرځي. د شمېر کتاب د هغو اسراييليانو قصې بيانوي چې زياتره يې د سختيو په مقابل کې

نامیده کیري او د خدای پاک او حضرت موسی^۱ په مقابل کې سرکشي کوي. خو خدای پاک همیشه په خپلو وعدو باندې وفا کوي او د خپل قوم ساتنه کوي.

د موضوعگانو فهرست:

اسراييليان د سینا د غره څخه د تلو دپاره تیاری نیسي ۱: ۱ - ۹: ۲۳

الف: اوله سرشمېرنه ۱: ۱ - ۴: ۴۹

ب: مختلف قوانین او اصول ۵: ۱ - ۸: ۲۶

ت: د فسحي دوهم اختر ۹: ۱ - ۲۳

د سینا د غره څخه تر موآب پورې ۱۰: ۱ - ۲۱: ۳۵

د موآب پېښې ۲۲: ۱ - ۳۲: ۴۲

د مصر څخه د موآب پورې د سفر لنډیز ۳۳: ۱ - ۴۹

د اردن د سیند څخه د تېرېدلو څخه مخکې لارښوونې ۳۳: ۳۳ - ۵۰: ۳۶ - ۱۳

د اسراييلو اوله سرشمېرنه

۱ د مصر څخه د اسراييلو د قوم د راوتلو څخه وروسته د دوهم کال د دوهمې مياشتې په اوله ورځ کله چې څښتن د حضرت موسی سره د سینا په دښته کې په مقدسه څپمه کې خبرې وکړې هغه وفرمایل: ۲ >ته او هارون طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ د اسراييلو د ټول قوم سرشمېرنه وکړئ او د هغو ټولو خلکو د نومونو لست وليکئ ۳ چې عمر يې شل کاله يا زيات وي او جنگ کولی شي. ۴ د هرې قبيلې د طایفې د يو مشر څخه مرسته وغواړئ. ۵ دا د هغو مشرانو نومونه دي چې تاسو سره بايد مرسته وکړي:

د روبين له قبيلې څخه اليصور د شديئور زوی

۶ د شمعون له قبيلې څخه شلوميئيل د صوريشدای زوی

۷ د يهودا له قبيلې څخه نحشون د عميناداب زوی

۸ د يساکار له قبيلې څخه نتنائيل د صوغر زوی

۹ د زبولون له قبيلې څخه الياب د حيلون زوی

۱۰ د حضرت يوسف له زامنو څخه:

د افرايم له قبيلې څخه اليشمع د عميهود زوی

د منسي له قبيلې څخه جملئييل د فدهصور زوی

۱۱ د بنيامين له قبيلې څخه ابيدان د جدعوني زوی

۱۲ د دان له قبيلې څخه اخيعزر د عميشدای زوی

۱۳ د اشير له قبيلې څخه فجعيئيل د عکران زوی

۱۴ د جاد له قبيلې څخه الياساف د دعوئيل زوی

۱۵ د نفتالي له قبيلې څخه اخيرع د عينان زوی.<

۱۶ دا خلک قبيلوي مشران وو چې د اسراييلو د قوم څخه د دې کار دپاره وټاکل شول.

۱۷ د دې دولسو نفرو په مرسته حضرت موسی او حضرت هارون ۱۸ د دوهمې مياشتې په اوله

ورخ ټول قوم راوغوښت. خلکو خپل نومونه طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ ولیکل او هغه نفر چې عمر یې شل کاله یا زیات ؤ د هر یو نوم په لست کې ولیکل شو. (١٩) څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، هغوی یې د سینا په دښته کې وشمېرل: (٢٠) - (٤٦) ټول نفر چې عمر یې شل کاله یا زیات ؤ او جنگ یې کولی شو نومونه یې په لست کې ولیکل شول. د هر یو نوم د خپلو طایفو او کورنیو د سوانحو په مطابق ولیکل شو او د حضرت یعقوب د مشر زوی روښان د قبیلې څخه شروع وشوه.

د روښان د اولادې شمېر: ٤٦٥٠٠ تنه

د شمعون د اولادې څخه: ٥٩٣٠٠ تنه

د جاد د اولادې څخه: ٤٥٦٥٠ تنه

د یهودا د اولادې څخه: ٧٤٦٠٠ تنه

د یساکار د اولادې څخه: ٥٤٤٠٠ تنه

د زبولون د اولادې څخه: ٥٧٤٠٠ تنه

د حضرت یوسف د زامنو څخه:

د افرایم د اولادې څخه: ٤٠٥٠٠ تنه

د منسی د اولادې څخه: ٣٢٢٠٠ تنه

د بنیامین د اولادې څخه: ٣٥٤٠٠ تنه

د دان د اولادې څخه: ٦٢٧٠٠ تنه

د اشیر د اولادې څخه: ٤١٥٠٠ تنه

د نفتالی د اولادې څخه: ٥٣٤٠٠ تنه

د هغو نفرو شمېر چې د حضرت موسیٰ، حضرت هارون او د دولسو قبیلو د مشرانو له خوا لیکل شوی ؤ، ټول ٦٠٣٥٥٠ تنه وو.

(٤٧) مگر هغه خلک چې د لاوي د قبیلې څخه وو په دې کې شامل نه وو، (٤٨) ځکه چې څښتن حضرت موسیٰ ته فرمایلي وو: (٤٩) >کله چې ته د هغو نفرو سرشمېرنه کوي چې جنگ کولی شي،

نو د لاوي قبيله په کې مه شاملوه. (٥٠) د هغې په ځای لاويان د مقدسې خېمې او د هغې د ټول سامان مسوولان وټاکه. هغوی به دا خېمه او د هغې سامان انتقالوي، ساتنه به یې کوي او د هغې په شاوخوا کې به خپلې خېمې ودروي. (٥١) هرکله چې تاسو خپلې خېمې بل ځای ته وړئ، نو لاويان دې مقدسه خېمه راټوله کړي او په نوي ځای کې دې بیا ودروي. که بل هرڅوک ورته نژدې ورشي و به وژل شي. (٥٢) پاتې اسراييليان به د خپلو ډلو په اساس خېمې ودروي، هر سړی به د خپل بیرغ لاندې د خپلې ډلې سره وي. (٥٣) خو لاويان به خپلې خېمې د مقدسې خېمې په شاوخوا کې ودروي ترڅو د اسراييلو په قوم باندې زما قهر نازل نه شي. لاويان دې د مقدسې خېمې د ساتلو مسؤليت په غاړه واخلي.

(٥٤) څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، اسراييليانو کټ مټ هماغسې وکړل.

په کمپ کې د قبيلو ځای په ځای کول

٢ (١) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل: (٢) >کله چې اسراييليان خېمې ودروي، هر سړی به د خپلې ډلې د بیرغ او د خپلې طایفې د نښان لاندې خېمې ودروي. کمپ دې د مقدسې خېمې په شاوخوا کې جوړ شي.

(٣) د يهودا د کمپ ډلې دې په ختيځ کې د لمرخاته خواته د خپل بیرغ لاندې خېمې ودروي. د يهودا د خلکو مشر د عميناداب زوی نحشون دی. (٤) د هغه د ډلې شمېر ٧٤٦٠٠ تنه دی.

(٥) د يساکار قبيله به د هغوی په څنگ کې خېمې ودروي. د يساکار د خلکو مشر د صوغر زوی نتنايل دی. (٦) د هغه د ډلې شمېر ٥٤٤٠٠ تنه دی.

(٧) ورپسې به د زبولون قبيله وي. د زبولون د خلکو مشر د حيلون زوی الياب دی. (٨) د هغه د ډلې شمېر ٥٧٤٠٠ تنه دی.

(٩) هغه ټول نفر چې د يهودا کمپ ته د هغوی د ډلو په مطابق ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ١٨٦٤٠٠ تنه دی. اول به دوی روان شي.

١٠ د روبين د کمپ ډلې به په جنوب کې د خپل بيرغ لاندې وي. د روبين د خلکو مشر د شديئور زوی البصور دی. ١١ د هغه د ډلې شمېر ٤٦٥٠٠ تنه دی.

١٢ د شمعون قبيله به د هغوی په څنگ کې خپمې ودروي. د شمعون د خلکو مشر د صوريشداي زوی شلوميئيل دی. ١٣ د هغه د ډلې شمېر ٥٩٣٠٠ تنه دی.

١٤ ورپسې به د جاد قبيله وي. د جاد د خلکو مشر د دعوئيل زوی الياساف دی. ١٥ د هغه د ډلې شمېر ٤٥٦٥٠ تنه دی.

١٦ هغه ټول نفر چې د روبين کمپ ته د هغوی د ډلو په مطابق ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ١٥١٤٥٠ تنه دی. دوهم به دوی روان شي.

١٧ بيا د اولنيو او آخريو دوو کمپونو په منځ کې دې لويان روان شي او مقدسه خېمه دې يوسي. هر کمپ دې په هماغه ترتيب سره روان شي لکه څنگه چې هغوی خپمې ودروي. هر يو به په خپل ځای کې د خپل بيرغ لاندې وي.

١٨ د افرايم د کمپ ډلې به په لوېديځ کې د خپل بيرغ لاندې وي. د افرايم د خلکو مشر د عميهود زوی اليشمع دی. ١٩ د هغه د ډلې شمېر ٤٠٥٠٠ تنه دی.

٢٠ د منسي قبيله به د هغوی په څنگ کې وي. د منسي د خلکو مشر د فدهصور زوی جمليئيل دی. ٢١ د هغه د ډلې شمېر ٣٢٢٠٠ تنه دی.

٢٢ ورپسې به د بنيامين قبيله وي. د بنيامين د خلکو مشر د جدعوني زوی ابيدان دی. ٢٣ د هغه د ډلې شمېر ٣٥٤٠٠ تنه دی.

٢٤ هغه ټول نفر چې د افرايم کمپ ته د هغوی د ډلو په مطابق ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ١٠٨١٠٠ تنه دی. دريم به دوی روان شي.

٢٥ د دان د کمپ ډلې به په شمال کې د خپل بيرغ لاندې وي. د دان د خلکو مشر د عميشداي زوی اخيعزر دی. ٢٦ د هغه د ډلې شمېر ٦٢٧٠٠ تنه دی.

٢٧) د اشیر قبيله به د هغوی په څنگ کې خېمې ودروي. د اشیر د خلکو مشر د عکران زوی
 فجعیئیل دی. ٢٨) د هغه د ډلې شمېر ٤١٥٠٠ تنه دی.
 ٢٩) ورپسې به د نفتالي قبيله وي. د نفتالي د خلکو مشر د عینان زوی اخیرع دی. ٣٠) د
 هغه د ډلې شمېر ٥٣٤٠٠ تنه دی.
 ٣١) هغه ټول نفر چې د دان کمپ ته ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ١٥٧٦٠٠ تنه دی.
 هغوی به د خپلو بیرغونو لاندې په آخر کې روان شي.

٣٢) نو دا د اسراییلو د قوم سرشمېرنه وه چې د هغوی د کورنیو په اساس ترسره شوه. هغه ټول
 خلک چې په ډلو ډلو په کمپونو کې وو، شمېر یې ٦٠٣٥٥٠ تنه وو. ٣٣) لکه څنگه چې څښتن په
 حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ لایان د نورو اسراییلیانو سره یوځای ونه شمېرل شول.

٣٤) نو د اسراییلو قوم هغه ټول کارونه سرته ورسول چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی
 ؤ. په دې ډول هغوی هر یو د خپل بیرغ لاندې خېمې ودرولې او د خپلې طایفې او خپلې کورنۍ سره
 روان شو.

د حضرت هارون زامن

٣ ١) دا د حضرت موسیٰ او حضرت هارون د کورنۍ د هغه وخت قصه ده کله چې څښتن د
 حضرت موسیٰ سره د سینا په غره کې خبرې وکړې. ٢) حضرت هارون څلور زامن درلودل:
 ناداب چې مشر ؤ، ایهو، العازار او ایتامار. ٣) هغوی مسح کړای شول او د کاهنانو په توګه وټاکل
 شول. ٤) مګر ناداب او ایهو د څښتن په حضور کې په داسې وخت کې مړه شول کله چې هغوی
 د سینا په دښته کې څښتن ته ناپاکه اور وړاندې کاوه. هغوی اولادونه نه درلودل، نو العازار او ایتامار
 د حضرت هارون د ژوندانه په دوران کې د کاهنانو په توګه خدمت وکړ.

د لایان وظيفې

٥ خبنتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: ٦ >د لاويانو قبيله راوله او د هارون كاهن د خدمتگارانو په توگه يې وټاكه. ٧ دوى به په مقدسه خېمه كې كار كوي او د هارون او ټول قوم دپاره به وظيفې سرته رسوي. ٨ هغوى به د مقدسې خېمې د ټول سامان مسئوليت په غاړه واخلي او د نورو اسراييليانو دپاره به وظيفې اجرا كوي. ٩ د لاويانو مسئوليت دا دى چې د هارون او د هغه د زامنو خدمت وكړي. ١٠ هارون او د هغه زامن د كاهنانو په توگه د خدمت دپاره وټاكه. كه بل هر څوك مقدس ځاى ته ورنژدې شي بايد ووژل شي.<

١١ بيا خبنتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: ١٢-١٣ >اوس دې لاويان زما شي. كله چې ما د مصريانو ټول مشران زامن او اولني زېږېدلي حيوانات ووژل، دا پرېكړه مې وكړه چې په هرې اسراييلي كورنۍ كې مشران زامن او د هغوى د رمو او پادو څخه هر اولنى زېږېدلى نر حيوان به زما وي. مگر اوس ما د اسراييلو د ټولو مشرانو زامنو په ځاى لاويان انتخاب كړي دي. زه خبنتن يم.<

د لاويانو سرشمېرنه

١٤ خبنتن حضرت موسى^۱ ته د سينا په دښته كې وفرمايل: ١٥ >لاويان كورنۍ په كورنۍ او طايفه په طايفه وشمېره. هر نارينه چې عمر يې يوه مياشت يا زيات وي وشمېره.< ١٦ نو څنگه چې خبنتن ورباندې امر كړى ؤ، حضرت موسى^۱ هغوى وشمېرل.

١٧-٢٠ د لاوي درې زامن وو: جرشون، قهات او مراري. هغوى د هغو طايفو نيكونه وو چې د هغوى په نوم يادېږي. د جرشون دوه زامن وو: لښي او شمعي. د قهات څلور زامن وو: عمرام، يصهار، حبرون او عزيزيل. د مراري دوه زامن وو: محلي او موشي. هغوى د هغو كورنيو نيكونه وو چې د هغوى په نوم يادېږي.

٢١ لښيان او شمعيان د جرشونيانو طايفې وې. ٢٢ د هغو نارينه جرشونيانو ټول شمېر چې عمر يې يوه مياشت يا زيات ؤ او وشمېرل شول، ٧٥٠٠ تنه وو. ٢٣ دغو طايفو د مقدسې خېمې شاته يعنې لوېديځ خواته خېمې ودرولې. ٢٤ د جرشونيانو د كورنيو مشر د لايل زوى الياساف ؤ. ٢٥ په مقدسه خېمه كې جرشونيان د دغو شيانو د ساتنې مسوولان وو: د خېمې، د هغې د پوښونو، د

خېمې د دروازې د پردې، (۲۶) د حويلې د پردو، د هغې حويلې د دروازې د پردې چې د مقدسې خېمې او قربانۍ د ځای گردچاپېره ده او د هغو د رسی گانو. هغوی د دې ټول سامان او په هغه پورې د اړونده کارونو مسئولیت په غاړه درلود.

(۲۷) عمرامیان، یصهاریان، حبرونیان او عزیزیلان د قهاتیانو طایفې وې. (۲۸) د هغو نارینه قهاتیانو ټول شمېر چې عمر یې یوه میاشت یا زیات ؤ ۸۶۰۰ تنه وو. قهاتیانو د مقدس ځای د ساتنې مسئولیت په غاړه درلود. (۲۹) دغو طایفو د مقدسې خېمې جنوب خواته خېمې ودرولې. (۳۰) د قهاتیانو د طایفو د کورنیو مشر د عزیزیل زوی الیصافان ؤ. (۳۱) د دغو شیانو مسئولیت د هغوی په غاړه ؤ: د لوظ صندوق، مېز، خراغدان، د قربانۍ د ځایونو، هغه لوبني چې کاهنانو په مقدس ځای کې ورڅخه کار اخیست او د ډېر مقدس ځای د دروازې پرده. هغوی د دې ټول سامان او په هغه پورې د اړونده کارونو مسئولیت په غاړه درلود.

(۳۲) د لایوانو د مشرانو رئیس د حضرت هارون کاهن زوی العازار ؤ. هغه په هغو خلکو باندې مقرر شوی ؤ چې د مقدس ځای د ساتنې مسوولان وو.

(۳۳) محلیان او موشیان د مراریانو طایفې وې. (۳۴) د هغو نارینه مراریانو ټول شمېر چې عمر یې یوه میاشت یا زیات ؤ او وشمېرل شول ۶۲۰۰ تنه وو. (۳۵) د مراریانو د طایفو د کورنیو مشر د ابیحایل زوی صورییل ؤ. هغوی د مقدسې خېمې شمال خواته خېمې ودرولې. (۳۶) مراریان د دې دپاره ټاکل شوي وو چې د مقدسې خېمې په چوکاټونو، د هغې په اړمونو، ستنو، پایو او د هغې د ټول سامان ساتنه وکړي. هغوی د دې ټول سامان او په هغه پورې د اړونده کارونو مسئولیت په غاړه درلود. (۳۷) همدارنگه هغوی د ستنو، پایو، مېخونو او د هغو رسی گانو مسئولیت په غاړه درلود چې د شاوخوا حويلې دپاره وې.

(۳۸) حضرت موسیٰ او حضرت هارون او د حضرت هارون زامنو د مقدسې خېمې لمرخاته خواته یعنې د مقدسې خېمې په مخ کې خېمې ودرولې. هغوی د هغو کارونو د سرته رسولو مسئولیت په غاړه درلود چې د اسراییلو د قوم دپاره په مقدس ځای کې ترسره کېدل. بل هرڅوک به چې مقدس ځای ته ورنژدې کېده، هغه به وژل کېده. (۳۹) د هغو ټولو نارینه لایوانو شمېر چې عمر یې یوه

مياشت يا زيات ؤ او حضرت موسى^۱ او حضرت هارون د خبنتن په امر طايفه په طايفه وشمېرل، ټول ۲۲۰۰۰ تنه وو.

لاويان د مشرانو زامنو په ځای منل کيږي

④۰ خبنتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: >د اسراييلو ټول مشران زامن چې عمر يې يوه مياشت يا زيات وي وشمېره او د هغوی د نومونو يو لست تيار کړه. ④۱ د اسراييلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای زما دپاره لاويان واخله او د هغوی د ټولو اولنيو زېږېدلو حيواناتو په ځای زما دپاره د لاويانو حيوانات واخله. زه خبنتن يم. < ④۲ نو څنگه چې خبنتن په حضرت موسى^۱ باندې امر کړی ؤ، هغه د اسراييلو ټول مشران زامن وشمېرل. ④۳ د نارينه مشرانو ټول شمېر چې عمر يې يوه مياشت يا زيات ؤ او د هر يو نوم په لست کې ليکل شوی ؤ ۲۲۲۷۳ تنه وو.

④۴ بيا خبنتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: ④۵ >اوس د اسراييلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای لاويان وقف کړه او د لاويانو حيوانات د هغوی د حيواناتو په ځای وقف کړه. لاويان دې زما شي. زه خبنتن يم. ④۶ په دې خاطر چې د اسراييلو مشران زامن د لاويانو په پرتله ۲۷۳ تنه زيات دي، نو ته بايد اضافي زامن بېرته په بيه واخلي. ④۷ د هر نفر دپاره د مقدس ځای د مثال په مطابق پنځه پنځه مثقاله سپين زر راټول کړه ④۸ او هغه هارون او د هغه زامنو ته ورکړه.<

④۹ حضرت موسى^۱ د ۲۷۳ اضافي مشرانو زامنو څخه سپين زر راټول کړل ⑤۰ چې د هغو وزن د مقدس ځای د مثال په مطابق ۱۳۶۵ مثقاله ؤ. ⑤۱ هغه يې د خبنتن د حکم سره سم حضرت هارون او د هغه زامنو ته ورکړل.

د قهاتيانو وظيفي

④ خبنتن حضرت موسى^۱ او حضرت هارون ته وفرمايل: ② >د قهاتيانو سرشمېرنه چې د لاويانو د قبيلې يوه برخه ده طايفه په طايفه او کورنۍ په کورنۍ وکړئ. ③ هغه ټول نفر وشمېرئ چې عمر يې د دېرشو کالو څخه تر پنځوسو کالو پورې وي او په مقدسه څېمه کې د کار کولو توان

ولري. (٤) په مقدسه خېمه کې د قهاتيانو کار دا دی چې په مقدسو شيانو باندې پام وکړي.

(٥) کله چې د دې وخت راشي چې کمپ ته حرکت ورکړای شي نو هارون او د هغه زامن به خېمې ته ورننوزي، هغه پرده به راکښته کړي چې د لوظ د صندوق په مخ کې ده او صندوق به ورباندې پټ کړي. (٦) په هغه باندې به د ښې خرمې پوښ واچوي او په سر باندې به يې يو داسې ټوکر خپور کړي چې پوخ آبي رنگ ولري او بيا به وړونکې ميلې په کې ورننباسي.

(٧) هغوی به په هغه مېز باندې چې خدای ته ورباندې ډوډی وړاندې کيږي يو آبي ټوکر خپور کړي او په هغه باندې به قابونه، د خوشبوی کاسې، د نذرانې دپاره کاسې او هغه منگي کېږدي چې د خښلو د نذرانو دپاره دي. په مېز باندې به همېشه ډوډی پرته وي. (٨) هغوی به په دې ټولو باندې يو سور ټوکر خپور کړي، د يوې ښې خرمې پوښ به ورباندې واچوي او بيا به وړونکې ميلې په کې ورننباسي.

(٩) هغوی دې يو آبي ټوکر واخلي او دغه شيان دې ورباندې پټ کړي: خراغدان د خراغونو سره، د هغه پلټې پاکوونکي، پتنوسونه او د زيتونو د تېلو ټول لوبښي چې د خراغونو دپاره استعمالېږي. (١٠) هغوی به خراغدان او د هغه ټول سامان د ښې خرمې په پوښ کې راتاو کړي او په يو وړونکي چوکاټ باندې به يې کېږدي.

(١١) بيا به د سرو زرو په قربانگاه باندې يو آبي ټوکر خپور کړي، د ښې خرمې يو پوښ به ورباندې واچوي او بيا به وړونکې ميلې په کې ورننباسي. (١٢) هغوی به هغه ټول لوبښي چې په مقدس حای کې ورڅخه کار اخيستل کيږي واخلي او په يو آبي ټوکر کې به يې تاو کړي، د ښې خرمې يو پوښ به ورباندې واچوي او په يو وړونکي چوکاټ باندې به يې کېږدي. (١٣) د قربانۍ د حای څخه به ايرې لېرې کړي او په هغه باندې به يو بانجاني ټوکر خپور کړي. (١٤) په هغه ټوکر باندې دې هغه ټول سامان کېږدي چې د قربانۍ په حای کې ورڅخه کار اخيستل کيږي: لکه د اور لوبښي، د غوښې فاشق پنجې، بېلچې او د وينې د شيندلو کاسې. بيا به هغوی ورباندې د ښې خرمې يو پوښ واچوي او وړونکې ميلې به په کې ورننباسي.

١٥) کله چې هارون او د هغه زامن د مقدس سامان او ټولو مقدسو موادو د ټولو خڅه وزگار شي او کمپ د وړلو دپاره تيار شي، نو قهاتيان دې د دغو شيانو د وړلو دپاره راشي. مگر هغوی بايد مقدسو شيانو ته لاس ورنه وړي که نه، نو مړه به شي. قهاتيان دې هغه شيان انتقال کړي چې په مقدسه خېمه کې دي.

١٦) د هارون کاهن زوی العازار دې د دغو شيانو مسؤليت په غاړه واخلي: د خراغونو دپاره د زيتونو تېل، خوشبويي، د عادي غلې دانې نذرانه او د مسح کولو تېل. هغه دې د ټولې مقدسې خېمې او هرڅه چې په کې دي، د مقدس سامان او لوبنو په شمول د هغو مسؤليت په غاړه واخلي.

١٧) خښتن حضرت موسی^١ او حضرت هارون ته وفرمايل: ١٨-١٩) > پرېنږدئ چې قهاتيان ډېرو مقدسو شيانو ته په ورنژدې کېدلو سره ووژل شي. د دې دپاره چې د داسې پېښې خڅه مخنيوی وشي، نو هارون او د هغه زامن دې مقدس ځای ته ورننوزي او هر سړي ته دې خپل کار وروسپاري چې څه شی یوسي. ٢٠) مگر قهاتيان بايد دننه لاړ نه شي چې مقدس شيان وگوري، حتی د یوې شېبې دپاره هم. که نه، نو مړه به شي.

د جرشونيانو وظیفې

٢١) خښتن حضرت موسی^١ ته وفرمايل: ٢٢) > د جرشونيانو سرشمېرنه چې د لاویانو د قبیلې یوه برخه ده کورنۍ په کورنۍ او طایفه په طایفه وکړه. ٢٣) هغه ټول نفر چې عمر یې د دېرشو کالو خڅه تر پنځوسو کالو پورې وي او په مقدسه خېمه کې د کار کولو توان ولري وشمېره. ٢٤) هغوی به د لاندینیو شيانو د وړلو مسؤليت په غاړه لري: ٢٥) خېمه، د هغې داخلي او بیرونی پوښ، د هغې په سر باندې د ښې څرمې پوښ، د دروازې پرده، ٢٦) د خېمې او د قربانۍ د ځای د گردچاپېره حویلی دپاره پردې، د حویلی د دروازې پرده، رسی گانې او هرڅه چې د دې شيانو په ودولو کې په کارېږي. جرشونيان د دې ټولو شيانو د ساتنې او ترتیبولو مسؤليت په غاړه لري. ٢٧) ته او هارون به وگورئ چې جرشونيان دا ټول کارونه ترسره کوي او هر هغه شی چې هارون او د هغه زامنو هغوی ته ورسپارلی دی وړي که نه. ٢٨) دا د مقدسې خېمې په کار کې د جرشونيانو وظیفې دي. هغوی به دا کار د هارون کاهن د زوی یعنې ایتامار تر لارښودنې لاندې ترسره کوي.

د مراریانو وظیفې

٢٩ خبنتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: >مراریان چې د لویانو د قبیلې یوه برخه ده طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ وشمېره. ٣٠ هغه ټول نفر چې عمر یې د دېرشو کالو څخه تر پنځوسو کالو پورې وي او په مقدسه خېمه کې د کار کولو توان ولري وشمېره. ٣١ هغوی به د چوکاټونو، اړمونو، ستنو او خېمې د پایو د وړلو مسؤلیت ولري ٣٢ او همدارنگه د خېمې د گردچاپېره حویلی د ستنو، پایو، مېخونو، رسی گانو او هغو ټولو شیانو چې د هغو په ودرولو کې په کارېږي. هر سړی به د ځانگړو شیانو د وړلو مسؤلیت په غاړه ولري. ٣٣ دا د مقدسې خېمې په کار کې د مراریانو وظیفې دي. هغوی به دا کار د هارون کاهن د زوی یعنې ایتامار تر لارښودنې لاندې ترسره کوي.<

د لویانو سرشمېرنه

٣٤-٤٨ حضرت موسیٰ، حضرت هارون او د اسرائیلو نورو مشرانو د خبنتن امر ته غاړه کېښودله او د قهاتیانو، جرشونیانو او مراریانو سرشمېرنه یې وکړه. هغوی دا کار طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ وکړ او هغه ټول خلک یې وشمېرل چې عمر ونه یې د دېرشو او پنځوسو کالو ترمنځ وو او په مقدسه خېمه کې یې کار کولی شو. د هغو شمېر په لاندې ډول ؤ: قهاتیان ٢٧٥٠، جرشونیان ٢٤٣٠ او مراریان ٣٢٠٠ چې د ټولو شمېر ٨٥٨٠ ؤ.

٤٩ څنگه چې خبنتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړې ؤ، هر سړی وشمېرل شو او هر یو ته د خدمت کولو یا د وړلو د وظیفې مسؤلیت وسپارل شو.

د کمپ پاکوالی

٥ ١ خبنتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٢ >د اسرائیلو په قوم باندې امر وکړه چې هر څوک چې د پوستکي په ساري ناروغۍ باندې اخته وي یا د بدن څخه یې زوه راوړي او هغه څوک چې په مړي باندې لگېدلی وي او ناپاک شوی وي د کمپ څخه وشړي. ٣ دا ټول ناپاکه خلک که هغه ښځې وي یا نارینه بیرون وباسی، ترڅو هغه کمپ چې زه په کې د خپل قوم په منځ

کې اوسېرم ناپاکه نه کړي. < ٤ > اسراییلیانو همداسې وکړل. هغوی یې ټول له کمپ څخه وشړل. لکه څنګه چې څښتن حضرت موسیٰ^۱ ته لارښودنه کړې وه، هغوی هماغسې وکړل.

د جرم کولو دپاره تاوان

٥ > څښتن حضرت موسیٰ^۱ ته وفرمایل < ٦ > چې د اسراییلو قوم ته داسې ووايي: < که چېرې یو سړی یا یوه ښځه د یو چا په مقابل کې جرم وکړي دا به زما په مقابل کې ګناه وي. < ٧ > هغه باید د خپلې ګناه اقرار وکړي او هغه نفر ته چې د هغه په مقابل کې یې جرم کړی دی پوره تاوان ورکړي او شل فیصده دې زیات هم ورکړي. < ٨ > مګر که چېرې هغه نفر مړ شوی وي او نژدې خپلوان چې تاوان ورته ورکول کېدای شي ونلري، هغه به د کاهن په خاطر څښتن ته ورکړل شي. د دې بیې له ورکولو څخه علاوه باید یو پسه هم ورکړل شي چې د هغه نفر د کفارې په ادا کولو کې ورڅخه کار واخیستل شي. < ٩ > ټولې مقدسې اعانې چې اسراییلیان یې کاهن ته راوړي د هغه دي. < ١٠ > هر کاهن دې هغه نذرانې وساتي چې ورته ورکول کېږي.>

یو شکمن مېړه

١١ > څښتن حضرت موسیٰ^۱ ته وفرمایل < ١٢ > - < ١٤ > چې اسراییلیانو ته دا لاندینې لارښودنې وکړي: کېدای شي داسې وشي چې یو سړی شکمن شي چې ښځې یې ورسره بې وفايي کړې ده او د بل سړي سره یې زنا کړې ده او په دې کار یې خپل ځان ناپاکه کړی دی. مګر ښایي چې د مېړه سره یې کوم ثبوت نه وي، ځکه کېدای شي چې د هغه ښځې دا خبره پټه ساتلې وي، هلته هیڅ شاهد نه و او هغه په دې عمل باندې نه وي نیول شوې. یا کېدای شي چې یو مېړه په خپلې ښځې باندې شکمن شي، که څه هم هغې به بې وفايي نه وي کړې. < ١٥ > په دواړو حالاتو کې به سړی خپله ښځه کاهن ته ورولي. هغه سړی دې د هغې په خاطر یو کیلوګرام د اوربشو د اوږو نذرانه هم یوسي، مګر په هغې باندې دې د زیتونو تېل یا خوشبویي نه اچوي، ځکه چې دا نذرانه د یو شکمن مېړه له خوا د دې دپاره تیارېږي چې حقیقت معلوم شي.

١٦ > کاهن به هغه ښځه راوړي او د څښتن د قربانګاه مخې ته به یې ودروي. < ١٧ > هغه به لږې

مقدسي اوبه د خټو په يوې کاسې کې واچوي او د مقدسي خبې د غولي څخه به لږه خاوره واخلي او په اوبو کې به يې واچوي چې اوبه ترڅې شي. (۱۸) بيا به هغه د بښځې وینستان خپاره کړي او د اوږو نذرانه به د هغې په لاسونو کې کېږدي. کاهن به په خپلو لاسونو کې هغه کاسه ونيسي چې هغه ترڅې اوبه په کې دي چې په گناهکارانو باندې د څښتن لعنت راولي. (۱۹) بيا به کاهن په هغې بښځې باندې هغه قسم ومني چې هغه يې ورکوي او داسې به ووايي: <که چېرې تا زنا نه وي کړې، هغه لعنت به درته زيان ونه رسوي چې دغه اوبه يې راولي. (۲۰) مگر که زنا دې کړې وي، (۲۱) څښتن دې تا شنډه کړي او ستا گېډه دې وپرسوي او په دې ډول دې ستا نوم په خپل قوم کې لعنتي کړي. (۲۲) دغه اوبه دې ستا په گېډه کې ننوزي او هغه دې وپرسوي او تا دې شنډه کړي.>

بښځه بايد په ځواب کې داسې ووايي: <منم، څښتن دې همداسې وکړي.>

(۲۳) بيا به کاهن دغه لعنت په يو کاغذ باندې وليکي او هغه دې په ترڅو اوبو کې ومينځي. (۲۴) مخکې له دې چې په بښځې باندې هغه اوبه وڅښي چې په هغې باندې سخت درد راوستلی شي، کاهن به د اوږو نذرانه د بښځې د لاسونو څخه واخلي او هغه دې څښتن ته د وقف کولو په خاطر پورته ونيسي او د قربانۍ ځای ته دې راوړي. (۲۶) بيا به له هغې څخه يو موتی د نذرانې د يوې برخې په توگه واخلي او په قربانگاه باندې به يې وسوزوي. په آخر کې به په بښځې باندې هغه اوبه وڅښي. (۲۷) که چېرې هغې زنا کړې وي نو اوبه به سخت درد ورباندې راولي. د هغې گېډه به وپرسېږي او هغه به شنډه شي او نوم به يې په خپل قوم کې لعنتي شي. (۲۸) مگر که چېرې هغه بښځه بې گناه وي، نو زيان به ورته ونه رسېږي او اولادونه به وزېږولي شي.

(۲۹) - (۳۰) دا قانون د هغو حالاتو دپاره دی چې يو سړی غیرتې وي او په خپلې بښځې باندې داسې شکمن شي چې هغې زنا کړې ده. بښځه به د څښتن د قربانگاه مخې ته ودرول شي او کاهن به دغه مراسم سرته ورسوي. (۳۱) که چېرې مېړه په حقه نه وي نو سزا به ورته نه ورکول کېږي، مگر که چېرې بښځه قصورواره وي نو سزا به ورته ورکړل شي.

د نذر ورکونکو دپاره مقررات

٦ (١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرماییل (٢) چې د اسراییلو قوم ته داسې ووايي: ځکه چېرې ستاسو څخه څوک که هغه نر وي یا نښه غواړي چې د خاص نذر په ورکولو سره خپل ځان ما څښتن ته وقف کړي، (٣) نور باید شراب یا بېر ونه څښي او نه دې کوم ډول سرکه استعمال کړي. د انگورو شربت دې نه څښي، انگور یا ممیز دې نه خوري. (٤) ترڅو پورې چې هغه وقف شوی وي باید کوم شی چې د انگورو څخه جوړېږي ونه خوري، حتی تخمونه او پوستکي یې هم ونه خوري.

(٥) ترڅو پورې چې هغه وقف شوی وي، باید خپل وینښتان کم نه کړي او خپله بریره ونه خرابي. په هغه ټوله موده کې چې هغه څښتن ته وقف شوی وي، باید نذر ورکړي او خپل وینښتان پرېږدي چې لوی شي. (٦-٧) د هغه وینښتان خدای ته د هغه د وقف کېدلو نښه ده، نو هغه باید خپل ځان مړي ته په ورنژدې کېدلو سره ناپاک نه کړي، که څه هم هغه د هغه د پلار، د هغه د مور، د هغه د ورور یا د خور مړی وي. (٨) ترڅو پورې چې هغه نذر ورکوي، هغه به څښتن ته وقف وي.

(٩) که چېرې د هغه وقف شوي وینښتان یو چاته په ورنژدې کېدلو سره چې یوناڅاپه مړ شي ناپاک شي، هغه باید اووه ورځې صبر وکړي او بیا خپل سر وڅرايي نو هغه به په مذهبي لحاظ پاک شي. (١٠) په اتمه ورځ به هغه نفر دوه کوترې یا دوه قمري گانې د مقدسې خېمې دروازې ته کاهن ته راوړي. (١١) کاهن به یو مارغه د گناه د نذرانې په توگه او بل به د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړي چې د هغه دپاره کفارو ادا کړي ځکه چې هغه مړي ته په ورنژدې کېدلو سره گناه کړې ده. هغه دې په هماغه ورځ د خپلو وینښتانو د پاکولو مراسم ترسره کړي. (١٢) نو څښتن ته دې هغه نفر خپل وخت بیا وقف کړي. تېرې شوې ورځې نه حسابېږي، ځکه چې د هغه مقدس وینښتان ناپاکه شول. هغه باید د تاوان د نذرانې په توگه یو یو کلن وری راوړي.

(١٣) کله چې هغه نفر خپله هغه موده پوره کړي چې هغه په کې دا وعده کړې ده چې نذر به ورکوي، باید دا مراسم سرته ورسوي. د مقدسې خېمې دروازې ته به ورشي (١٤) او څښتن ته دې درې داسې حیوانات وړاندې کړي چې کوم عیب په کې نه وي، یعنې یو یو کلن وری د سوزېدونکې

نذراني دپاره، يوه يو کلنه مېړه د گناه د نذراني دپاره او يو پسه د سلامتۍ د نذراني دپاره. (۱۵) هغه دې يوه ټوکړۍ فطيره ډوډۍ هم وړاندې کړي يعنې پنډې ډوډۍ چې د داسې بنو او پرو خڅه تيارې شوې وي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي او داسې نرۍ ډوډۍ چې تېل ورباندې موبنل شوي وي او د غلې دانې او د څښلو نذراني هم بايد ورسره وي.

(۱۶) کاهن به دا ټول څښتن ته حاضر کړي او د گناه نذرانه او سوزېدونکې نذرانه دې وړاندې کړي. (۱۷) هغه به پسه د سلامتۍ د نذراني په توگه څښتن ته قرباني کړي او هغه به د ډوډۍ د ټوکړۍ سره وړاندې کړي، همدارنگه هغه به د غلې دانې او څښلو نذراني هم وړاندې کړي. (۱۸) له هغې وروسته به هغه نفر د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې ودرېږي، خپل سر به وخرابي او وينستان به په هغه اور کې واچوي په کوم باندې چې د سلامتۍ نذرانه سوزول کېږي.

(۱۹) کله چې د پسه د اوږې غوښه وايشول شوه، کاهن به هغه واخلي او د ټوکړۍ د يوې پنډې ډوډۍ او يوې نرۍ ډوډۍ سره به يې د هغه نفر په لاسونو کې کېږدي. (۲۰) هغه به يې بېرته کاهن ته ورکړي او کاهن به يې ما څښتن ته د وقف کولو دپاره پورته ونيسي. بيا کاهن کولی شي چې د پسه د اوږې غوښه، سينه او د هغه شاتنۍ پښه وخورې ځکه چې دا د نذراني څخه د هغه برخه ده. له دې وروسته به هغه نفر نور نذر نه ورکوي او ازادانه شراب څښلی شي.

(۲۱) دا قانون د هغو خلکو دپاره دی چې نذر ورکوي. که چېرې کوم نفر وعده کړې وي چې څښتن ته برسېره په هغو شيانو چې هغه يې په عادي حالت کې ورکوي کوم بل شی د نذر په توگه ورکړي، نو هغه دې د خپلې وعدې سره سم خپل خاص نذر ورکړي.

د کاهنانو له خوا د خلکو دپاره برکت

(۲۲) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲۳) >کله چې هارون او د هغه زامن د اسراييلو قوم ته برکت ورکوي، هغوی بايد داسې ووايي:

(۲۴) څښتن دې برکت درکړي

او تاسو دې وساتي

٢٥ هغه دې په تاسو باندې رحم

او مهرباني وکړي

٢٦ خښتن دې درسره ښه وکړي

او تاسو ته دې سلامتيا درکړي <

٢٧ بيا خښتن وفرمايل: <که چېرې هغوی زما په نوم د اسراييلو په قوم باندې برکت وايي، زه به

هغوی ته برکت ورکړم.>

د اسراييلو مشران مقدسې خېمې ته سوغاتونه راوړي

٧ ١ کله چې حضرت موسی^۱ د مقدسې خېمې د ودرولو څخه وزگار شو، نو خېمه او د هغې ټول سامان او د قربانۍ ځای او د هغه ټول سامان يې مسح کړ او هغه يې خښتن ته وقف کړ. ٢ بيا د اسراييلو دولس قبيلوي مشران يعنې هماغه نفر چې د خلکو د سرشمېرنې مشري يې په غاړه وه مقدسې خېمې ته ٣ د هغو سوغاتونو سره راغلل چې د خښتن دپاره وو. هغوی شپږ گادۍ گانې او دولس غوايان راوړل، هر مشر يو يو غوی او دوو مشرانو يوه يوه گادۍ راوستله.

٤ خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: ٥ <دا سوغاتونه د هغوی څخه قبول کړه چې د مقدسې خېمې په کار کې ورڅخه گټه واخيستل شي او هغه لاويانو ته د هغه کار دپاره ورکړه چې هر يو يې په مقدسه خېمه کې اجرا کوي.> ٦ نو حضرت موسی^۱ گادۍ گانې او غوايان واخيستل او هغه يې لاويانو ته ٧-٨ چې د حضرت هارون د زوی ايتامار تر مشرۍ لاندې وو ورکړل. حضرت موسی^۱ جرشونيانو ته د هغوی د کار دپاره دوه گادۍ گانې او څلور غوايان ورکړل او څلور گادۍ گانې او اته غوايان يې مراريانو ته د هغوی د کار دپاره ورکړل. ٩ مگر قهاتيانو ته يې هېڅ ورنه کړل، ځکه چې هغوی د هغو مقدسو شيانو مسوولان وو چې بايد په خپلو اوږو باندې يې

١٠ کله چې د قربانی ځای مسح کړای شو، مشرانو خپلې نذرانې د هغه د وقف کولو دپاره راوړلې او هغه یې د قربانی د ځای په مخ کې وړاندې کړې. (١١) شبنتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: >مشرانو ته ووايه چې تر دولسو ورځو پورې دې یو یو مشر هره ورځ خپله نذرانه د قربانی د ځای د وقف کولو دپاره راوړي.<

(١٢) - (٨٣) نو هر مشر دا لاندیني سوغاتونه راوړل:

د سپینو زرو یو پیشقاب چې وزن یې یونیم کیلوگرام ؤ او د وینې د شیندلو دپاره د سپینو زرو یوه کاسه چې وزن یې اته سوه گرامه ؤ. دواړه د ښو اوږو او زیتونو د تېلو څخه ډک وو، دا د غلې دانې د نذرانې په توگه وو او وزن یې د مقدس ځای د اندازې په مطابق ؤ:

- د خوشبویی څخه ډک د سرو زرو یو پیشقاب چې وزن یې یوسلو لس گرامه ؤ
- یو ځوان غویي، یو پسه او یو یو کلن وری د سوزېدونکې نذرانې په توگه
- یو وز د گناه د نذرانې په توگه
- او د سلامتی د نذرانې په توگه دوه غوایان، پنځه پسونه، پنځه وزان او پنځه وری چې هر یو یو کلن ؤ.

قبیلوي مشرانو خپل سوغاتونه او نذرانې په لاندیني ترتیب سره راوړلې:

- په اوله ورځ د یهودا د قبیلې څخه نحشون د عمیناداب زوی
- په دوهمه ورځ د یساکار د قبیلې څخه نتنائیل د صوغر زوی
- په دریمه ورځ د زبولون د قبیلې څخه الیاب د حیلون زوی
- په څلورمه ورځ د روبین د قبیلې څخه الیصور د شدیثور زوی
- په پنځمه ورځ د شمعون د قبیلې څخه شلومیئیل د صوریشدای زوی
- په شپږمه ورځ د جاد د قبیلې څخه الیاساف د دعوییل زوی

په اوومه ورځ د افرایم د قبیلې څخه الیشمع د عمیهود زوی
 په اتمه ورځ د منسی د قبیلې څخه جملیئیل د فدهصور زوی
 په نهمه ورځ د بنیامین د قبیلې څخه ابیدان د جدعونې زوی
 په لسمه ورځ د دان د قبیلې څخه اخیعزر د عمیشدای زوی
 په یوولسمه ورځ د اشیر د قبیلې څخه فجعیئیل د عکران زوی
 په دولسمه ورځ د نفتالی د قبیلې څخه اخیع د عینان زوی.

۸۸-۸۴ په دې ډول کله چې د قربانی ځای مسح او څښتن ته وقف کړای شو، دغو دولسو مشرانو دا لاندیني سوغاتونه راوړل:

- دولس د سپینو زرو قابونه او دولس د سپینو زرو کاسې چې د وینې د شیندلو دپاره وې او د ټولو وزن د مقدس ځای د اندازې په مطابق اته ویشت کیلوگرامه ؤ.
- دولس د سرو زرو پشقابونه چې وزن یې یونیم کیلوگرامه ؤ او د خوشبویی څخه ډک وو.
- دولس غوایان، دولس پسونه او دولس یو کلن وري د غلو دانو د نذرانو سره د سوزېدونکو نذرانو په توگه.
- دولس وزان د گناه د نذرانو په توگه.
- څلورویشت غوایان، شپېته پسونه، شپېته وزان او شپېته یو کلن وري د سلامتی د نذرانو په توگه.

۸۹ کله به چې حضرت موسیٰ غوښتل چې د څښتن سره خبرې وکړي نو مقدسې څېمې ته به ورننوت. هلته به هغه د دوو کروبیانو له منځ څخه د کفارې د پوښ دپاسه چې د لوظ په صندوق باندې پروت ؤ، د څښتن غبر اورېده چې د هغه سره یې خبرې کولې.

د څراغونو ایښودل

۸ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) > هارون ته ووايه چې په څراغدان باندې اووه

خراغونه داسې کېږدي ترڅو د خراغدان مخې ته رڼا ورکړي. < ٣ > حضرت هارون دا خبره ومنله او لکه څنګه چې ورته ویل شوي وو، خراغونه یې هماغسې کېښودل. < ٤ > خراغدان د سر څخه نیولې تر پایې پورې د ټکول شویو سرو زرو څخه جوړ شوی ؤ او کټ مټ د هغې نقشي په مطابق ؤ لکه څنګه چې څښتن حضرت موسیٰ ته ښودلې وه.

د لایویانو پاکول او وقف کول

< ٥ > څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: < ٦ > لایویان د اسراییلو له پاتې قوم څخه جدا کړه او پاک یې کړه. < ٧ > د دې دپاره چې هغوی پاک کړي نو داسې وکړه: په هغوی باندې پاکوونکې اوبه وشینده او ورته ووايه چې د خپل بدن ټول ویښتان وخرایي او خپل کالي ومینځي. نو هغوی به پاک شي. < ٨ > هغوی دې یو ځوان غویي او د غلې دانې هغه نذرانه راوړي چې د ښو اوږو څخه جوړه شوې وي او د زیتونو تېل ورسره ګډ وي. بل غویي دې د ګناه د نذرانې په توګه راولي. < ٩ > بیا به د اسراییلو ټول قوم راوغواړي او لایویانو ته به ووايي چې د مقدسې خېمې مخې ته لاړ شي. < ١٠ > هلته به زما په حضور کې قوم خپل لاسونه د لایویانو په سرونو باندې کېږدي. < ١١ > هارون به لایویان د قوم له خوا د یو خاص سوغات په توګه ماته وړاندې کړي، ترڅو هغوی زما خدمت وکړي.

< ١٢ > له هغې وروسته دې لایویان خپل لاسونه د غوايانو په سرونو باندې کېږدي. بیا به یو غویي د ګناه د نذرانې په توګه قرباني شي او بل د سوزېدونکې نذرانې په توګه، ترڅو د لایویانو دپاره کفارۀ ادا شي. < ١٣ > لایویان د یو خاص سوغات په توګه ماته وقف کړه او هارون او د هغه زامن د هغوی مشران کړه. < ١٤ > په دې ډول به لایویان د نورو اسراییلیانو څخه جدا کړي او هغوی به زما شي. < ١٥ > وروسته له هغې چې تا لایویان پاک او وقف کړل، بیا به هغوی ته اجازه ورکړل شي چې په مقدسه خېمه کې کار وکړي. < ١٦ > لایویان یوازې زما دي او هغوی مې د اسراییلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای قبول کړي دي. < ١٧ > کله چې ما د مصریانو مشران زامن او اولني زېږېدلي حیوانات ووژل، دا پرېکړه مې وکړه چې په هرې اسرایيلي کورنۍ کې مشران زامن او د هغوی د رمو او پادو څخه هر اولنی زېږېدلی نر حیوان به زما وي. < ١٨ > مګر اوس ما د اسراییلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای لایویان انتخاب کړي دي. < ١٩ > د ټولو اسراییلیانو څخه مې لایویان هارون او د هغه زامنو ته د

سوغاتونو په توگه ورکړي دي چې په مقدسه خېمه کې د قوم په خاطر کار وکړي او د هغوی دپاره کفاره ادا کړي، ترڅو کله چې اسراييليان مقدس ځای ته ورنژدې کېږي، په هغوی باندې کوم آفت رانه شي. <

٢٠ لکه څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، نو حضرت موسیٰ، حضرت هارون او د اسراييلو ټول قوم لاويان وقف کړل. ٢١ لاويانو خپل ځانونه پاک کړل او خپل کالي يې ومينځل او حضرت هارون هغوی د يو خاص سوغات په توگه څښتن ته وقف کړل او د هغوی د پاکوالي دپاره يې کفاره ادا کړه. ٢٢ له دې وروسته لکه څنگه چې څښتن امر کړی ؤ، لاويانو د حضرت هارون او د هغه د زامنو د مرستيالانو په توگه په مقدسه خېمه کې کار کاوه.

٢٣ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ٢٤-٢٥ > هغه لاويان چې عمر يې د پنځه ويشتو او پنځوسو کالو ترمنځ وي کولی شي چې په مقدسه خېمه کې کار وکړي. مگر څنگه چې د پنځوسو کالو څخه يې عمر زيات شي نور بايد کار ونه کړي. ٢٦ هغوی کولی شي چې د مقدسې خېمې په وظيفو کې د نورو لاويانو سره مرسته وکړي مگر په خپله بايد د کوم کار مسئوليت په غاړه ونلري. په دې ډول لاويانو ته وظيفې وسپاره. <

د فسحې دوهم اختر

٩ د دوهم کال په اوله مياشت وروسته له دې چې د اسراييلو قوم د مصر څخه راووت، څښتن د سينا په دښته کې د حضرت موسیٰ سره خبرې وکړې. هغه وفرمايل: ١-٣ > د اسراييلو قوم بايد د فسحې اختر په ټاکل شوي وخت يعنې د دې مياشتې په څوارلسمه ورځ د لمر پرېواته په وخت د دې اختر د ټولو قوانينو او مقرراتو په مطابق ولمانځي. < ٤ نو حضرت موسیٰ قوم ته وفرمايل چې د فسحې اختر ولمانځي ٥ او هغوی دا کار د اولې مياشتې د څوارلسمې ورځې په مانډام د سينا په دښته کې وکړ. قوم هرڅه هماغه شان وکړل لکه څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ.

٦ مگر ځينې خلک په مذهبي لحاظ ناپاک وو ځکه چې د هغوی لاسونه په مري باندې لگېدلي

وو او هغوی ونه شو کولی چې په هغه ورځ د فسحې اختر ولمانځي. نو حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته ورغلل (۷) او ویې ویل: <مونږ ناپاک یو ځکه چې زمونږ لاسونه په مړي باندې لگېدلي دي، مگر ولې نه شو کولی چې د فسحې اختر ولمانځو او د نورو اسرایلیانو سره په یو وخت څښتن ته نذرانې وړاندې کړو؟>

(۸) حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: <صبر وکړئ چې زه په دې باندې ځان پوه کړم چې څښتن ستاسو په باره کې څه حکم کوي.>

(۹) بیا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل چې (۱۰) د اسرایلو خلکو ته ووايي: <که چېرې تاسو یا ستاسو له اولادې څخه څوک په مړي باندې په لگېدلو سره ناپاک شوی وي او یا په لېرې سفر کې وي، خو وغواړي چې د فسحې اختر ولمانځي، (۱۱) نو هغه دې د دوهمې میاشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام یعنې یوه میاشت وروسته ولمانځي. هغه دې د فسحې وری د فطیرې ډوډۍ او ترخو بوتو سره وخوري. (۱۲) له هغه څخه دې هیڅ شی تر سهاره پورې نه پرېږدي او د حیوان هیڅ یو هډوکی دې نه ماتوي. کله چې هغه د فسحې اختر لمانځي، باید د دغو ټولو مقرراتو څخه پیروي وکړي. (۱۳) مگر که چېرې ستاسو څخه څوک په مذهبي لحاظ پاک وي او په سفر کې نه وي او د فسحې اختر نه لمانځي، هغه باید زما د قوم څخه وشرل شي. هغه ته به سزا ورکړل شي ځکه چې ماته یې په ټاکلي وخت نذرانې نه دي وړاندې کړې.

(۱۴) که چېرې هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي وغواړي چې د فسحې اختر ولمانځي، باید د ټولو قوانینو او مقرراتو په مطابق یې ولمانځي. همدغه قانون په هرچا باندې که هغه اصلي اوسېدونکی وي یا بېگانه وي عملي کېږي.>

د مقدسې خېمې د پاسه ورپېڅ

(هجرت ۴۰: ۳۴ - ۳۸)

(۱۵) - (۱۶) په هغه ورځ چې مقدسه خېمه ودرول شوه، یوه ورپېڅ راغله او خېمه یې پټه کړه. ورپېڅ به هره ورځ هلته وه او د شپې له خوا به د اور په شان ښکاره کېدله. (۱۷) هرکله چې به ورپېڅ د خېمې

څخه پورته شوه نو اسراييليان به روان شول. کله به چې ورپېخ راکوزه شوه، هغوی به خېمې ودرولې. **(۱۸)** قوم د خښتن په امر حرکت کاوه او د هغه په امر به يې خېمې ودرولې. تر هغه وخته پورې چې په خېمه باندې به ورپېخ وه، هغوی به په هماغه کمپ کې پاتې کېدل. **(۱۹)** کله چې به ورپېخ په خېمې باندې تر ډېره وخته پورې پاتې کېدله، هغوی د خښتن اطاعت کاوه او کډه يې نه کوله. **(۲۰)** کله به ورپېخ په خېمې باندې يوازې د يو څو ورځو دپاره پاتې کېدله، په هر حال کې به هغوی د خښتن د امر په مطابق په کمپ کې پاتې کېدل يا به يې کډه کوله. **(۲۱)** کله به ورپېخ يوازې د ماښام څخه تر سهاره پورې پاتې کېدله، څنگه به چې ورپېخ پورته شوه هغوی به کډه کوله. هرکله چې ورپېخ پورته کېدله، هغوی کډه کوله. **(۲۲)** که دا به دوه ورځې، يوه مياشت يا به ډېره موده وه ترڅو چې په خېمې باندې به ورپېخ وه هغوی کډه نه کوله. مگر کله چې ورپېخ پورته کېدله، هغوی به کډه کوله. **(۲۳)** هغوی به د خښتن په امر خېمې ودرولې او د هغه په امر به يې حرکت کاوه. هغوی د خښتن د حکمونو څخه چې د حضرت موسیٰ په وسيله يې کول، اطاعت کاوه.

د سپينو زرو سرنی

۱۰ **(۱)** خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: **(۲)** > د ټکول شويو سپينو زرو څخه دوه سرنی جوړ کړه. له هغو څخه به د خلکو د راغونډولو او د کمپ د لېرې کولو دپاره کار اخيستل کېږي. **(۳)** کله چې دواړه سرنی په اوږد اواز سره ووهل شي، ټول قوم دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې تاته راغونډ شي. **(۴)** که چېرې يو سرنی ووهل شي، يوازې د قبيلو مشران دې درته راغونډ شي. **(۵)** کله چې هغه په لنډ اواز سره ووهل شي، کومې قبيلې چې په ختيځ کې کمپ لري، هغه به حرکت کوي. **(۶)** کله چې هغه د دوهم ځل دپاره په لنډ اواز سره ووهل شي، کومې قبيلې چې په جنوب کې دي، هغه به حرکت کوي. نو هغه دې په لنډ اواز سره ووهل شي د دې دپاره چې کمپ ته حرکت ورکړای شي. **(۷)** مگر د دې دپاره چې ټول خلک راغونډ شي، هغه دې په اوږده اواز سره ووهل شي. **(۸)** د هارون زامن چې کاهنان دي، سرنی دې ووهي. دا قانون بايد د همېش دپاره ستاسو او ستاسو د راتلونکو نسلونو له خوا مراعت شي. **(۹)** کله چې تاسو په خپله خاوره کې جنگېږئ او د هغو دښمنانو په مقابل کې چې په تاسو باندې يې حمله کړې ده د خپلو ځانونو څخه دفاع کوئ، نو په دې سرنیو باندې د جگړې دپاره اشاره ورکړئ. زه يعنې ستاسو خښتن خدای به

ستاسو سره مرسته وکړم او د خپلو دښمنانو څخه به مو وژغورم. (۱۰) همدارنگه د خپلې خوشالي په وختونو کې، ستاسو د نوې مياشتې په اخترونو او په نورو اخترونو کې کله چې تاسو سوزېدونکې او د سلامتي نذرانې وړاندې کوئ بايد سرنې ووهئ. بيا به زه درسره مرسته وکړم. زه ستاسو څښتن خدای يم. <

اسراييليان د سينا څخه ځي

(۱۱) د دوهم کال د دوهمې مياشتې په شلمه ورځ يعنې وروسته له دې چې اسراييليان د مصر څخه راووتل، هغه ورپېچ چې په مقدسې خېمې باندې ولاړه وه پورته شوه. (۱۲) نو اسراييليان د سينا له دښتې څخه روان شول او د يو ځای څخه يې بل ځای ته سفر کاوه ترڅو چې ورپېچ د فاران په دښته کې ودرېدله. (۱۳) دا اول ځل ؤ چې څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل چې د اسراييلو په قوم باندې امر وکړي چې حرکت وکړي.

(۱۴) هغه کمپ چې د يهودا قبيلې يې مشري کوله، د خپل بيرغ لاندې د عميناداب د زوی نحشون په مشرۍ اول حرکت وکړ. (۱۵) نتنائيل د صوغر زوی د يساکار د قبيلې مشر ؤ (۱۶) او الياب د حيلون زوی د زبولون د قبيلې مشر ؤ.

(۱۷) بيا مقدسه خېمه راټوله کړای شوه او جرشونيانو او مراريانو چې هغه يې وړله، حرکت وکړ.

(۱۸) ورپسې هغه کمپ چې د روبين قبيلې يې مشري کوله، د خپل بيرغ لاندې د شديثور د زوی اليصور په مشرۍ حرکت وکړ. (۱۹) شلوميئيل د صوريشداي زوی د شمعون د قبيلې مشر ؤ (۲۰) او الياساف د دعوتيل زوی د جاد د قبيلې مشر ؤ.

(۲۱) د هغوی پسې قهاتيانو چې د لاويانو د طايفو څخه وو حرکت وکړ او مقدس شيان يې وړل. کله چې هغوی بل کمپ ته ورسېدل، خېمه ودرول شوې وه.

(۲۲) ورپسې هغه کمپ چې د افرايم قبيلې يې مشري کوله، د خپل بيرغ لاندې د عميهود د زوی اليشمع په مشرۍ حرکت وکړ. (۲۳) جملئيل د فدهصور زوی د منسي د قبيلې مشر ؤ (۲۴) او ابیدان

د جدعوني زوی د بنیامین د قبیلې مشر ؤ.

٢٥ په آخره کې هغه کمپ چې د دان قبیلې یې مشري کوله او د شا له خوا حملې په مقابل کې به یې د اسرایلیانو ساتنه کوله د خپل بیرغ لاندې د عمیشدای د زوی اخیعزر په مشرۍ حرکت وکړ. ٢٦ فجعیئیل د عکران زوی د اشیر د قبیلې مشر ؤ ٢٧ او اخیع د عینان زوی د نفتالی د قبیلې مشر ؤ. ٢٨ په دې توگه هرځل چې هغوی خپل کمپ د یو ځای څخه بل ځای ته وړه نو د اسراییلو خلکو به حرکت کاوه.

٢٩ حضرت موسیٰ خپل د بنحې ورور حوآب ته چې د مدیانی یترون زوی ؤ، وفرمایل: <مونږ هغه ځای ته روان یو چې څښتن فرمایلي دي چې هغه مونږ ته راکوي. هغه زمونږ سره دا وعده کړې ده چې اسرایلیان به خوشبخته کړي. نو زمونږ سره راشه او مونږ به دا خوشبختي ستاسو سره شریکه کړو.>

٣٠ حوآب په ځواب کې وویل: <نه، زه نه ځم، زه بېرته خپل وطن او خپلو خلکو ته ځم.>

٣١ حضرت موسیٰ ورته وفرمایل: <مهرباني وکړه زمونږ سره لاړ شه! ته به زمونږ لارښودونکی اوسې، ځکه چې په دښته کې د خېمو د ودرولو ځایونه پېژني. ٣٢ که چېرې ته زمونږ سره لاړ شې، مونږ به درته د هغو ښو شیانو برخه درکړو چې څښتن یې مونږ ته راکوي.>

خلک سفر شروع کوي

٣٣ نو د اسراییلو قوم د سینا یعنې د مقدس غره څخه روان شو او هغوی درې ورځې سفر وکړ. د څښتن د لوظ صندوق همېشه د هغوی په مخ کې روان ؤ ترڅو د هغوی دپاره ځای پیدا کړي چې خېمې په کې ودروي. ٣٤ څنگه به چې هغوی د هر کمپ څخه حرکت کاوه، د څښتن ورپېڅ به د ورځې له خوا د هغوی په سر باندې ولاړه وه.

٣٥ هرکله به چې د لوظ صندوق روان شو، حضرت موسیٰ به ویل: <ای څښتنه، خپل دښمنان دې خپاره واره کړه او هغوی چې ستا څخه کرکه کوي په تېښته مجبور کړه!> ٣٦ او چې کله به د

لوږ صندوق ودرېد، حضرت موسیٰ به داسې دعا کوله: <ای خښتنه، د اسراییلو د زرگونو، زرگونو خلکو سره نژدې اوسه.>

اسراییلیان شکایت کوي

۱۱ ﴿۱﴾ د اسراییلو قوم د خپلو تکلیفونو په هکله شکایت کول پیل کړل. کله چې خښتن د هغوی شکایت واورېد، هغه په قهر شو او په قوم باندې یې اور نازل کړ. د هغوی په منځ کې اور بلېده او د کمپ یوه څنډه یې له منځه یوړله. ﴿۲﴾ کله چې قوم حضرت موسیٰ ته د مرستې دپاره زاري وکړه، هغه خښتن ته دعا وکړه او اور مړ شو. ﴿۳﴾ نو هغه ځای د تبعیره په نوم یاد شو، ځکه چې هلته د هغوی په منځ کې د خښتن له خوا اور بل شوی ؤ.

حضرت موسیٰ او یا تنه مشران ټاکي

۴ ﴿۴﴾ ځینې بېګانه خلک وو چې د اسراییلیانو سره راغلي وو. د هغوی غوښې ته ډېر سخت زړه کېده او حتی په خپله اسراییلیانو هم په شکایت کولو پیل وکړ او ویې ویل: <کاشکې مونږ ته د خوراک دپاره لږه غوښه وای! ﴿۵﴾ خومره ماهیان چې مونږ غوښتل په مصر کې مو وړیا خوړلی شول او هلته بادرنګ، هندوانې، گندنه، پیاز او هوربه هم وه. ﴿۶﴾ مگر دلته زمونږ اشتها له منځه لاړه، بغیر له دې من څخه مونږ بل هېڅ شی ونه لید.>

۷ ﴿۷﴾ من د دنیا د تخم په شان ؤ، خو رنگ یې سپین بخن ؤ. ﴿۸﴾-﴿۹﴾ هغه د شپې له خوا د پرځې سره یوځای په کمپ باندې اورېده. په سهار کې به خلک گرځېدل او هغه به یې راټولواوه، په مېچن کې به یې میده کاوه او یا به یې په اونګ کې ټکاوه او بیا به یې په لوبڼو کې ایشاوه او ډوډۍ به یې ورڅخه تیارولې. خوند یې د هغې ډوډۍ په شان ؤ چې د زیتونو په تېلو کې پخېږي.

۱۰ ﴿۱۰﴾ حضرت موسیٰ د هرې کورنۍ د خلکو ژړا چې هر یو د خپلې خېمې د دروازې په خوله کې ولاړ ؤ او ژړل یې، واورېدله. خښتن ډېر زیات په قهر شو او په دې باندې حضرت موسیٰ خفه شو. ﴿۱۱﴾ هغه خښتن ته وفرمایل: <خپل خدمتګار دې ولې د داسې تکلیف سره مخامخ کړی دی؟ ما

خه کړي دي چې له ما څخه ناراضه شوی یې او د ټول قوم پېټی دې زما په اوږو باندې ایښی دی؟
 (۱۲) هغوی ما نه دي پیدا کړي او نه مې هغوی زېږولي دي! ولې زما څخه غواړې چې د یوې دایې په شان کار وکړم او هغوی لکه د ماشومانو په شان په ټوله لار کې په غېږ کې واخلم او هغه وطن ته یې بوځم چې د هغوی د نیکونو سره دې وعده کړې وه؟ (۱۳) هغوی ماته ژاړي چې مونږ ته غوښه راکړه چې ویې خورو. د دې ټول قوم دپاره غوښه له کوم ځای څخه راپیدا کړم؟ (۱۴) دا کار زما دپاره ډېر سخت دی. زه یوازې څنگه کولی شم چې د دغو ټولو خلکو مسئولیت په غاړه واخلم؟
 (۱۵) که چېرې ته زما سره دا ډول رویه کوې، نو په ما باندې رحم وکړه او همدا اوس مې مړ کړه او دا بدبخته ژوند مې پای ته ورسوه!

(۱۶) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <اویا تنه عزتمن خلک چې د قوم د مشرانو په توګه پېژندل شوي وي راغونډ کړه. هغوی ماته مقدسې څپمې ته راوله او ورته ووايه چې ستا په څنګ کې ودیږي. (۱۷) زه به درکوز شم او هلته به ستا سره خبرې وکړم او د هغه روح څخه به چې تاته مې درکړی دی لږ واخلم او هغوی ته به یې ورکړم. بیا هغوی کولی شي چې ستا سره د دغو خلکو دپاره د مسئولیت په درلودلو کې مرسته وکړي او ته به مجبور نه یې چې یوازې ته دا مسئولیت په غاړه واخلي. (۱۸) اوس قوم ته ووايه: د سبا دپاره خپل ځانونه پاک کړئ، تاسو به غوښه وخورئ. څښتن اوږدلی دي چې تاسو فریاد کوئ او وایئ چې کاشکې زموږ سره لږه غوښه وای او مونږ په مصر کې ډېر ښه وو. اوس به څښتن تاسو ته غوښه درکړي او تاسو به یې وخورئ. (۱۹) تاسو به هغه یوازې یوه، دوه، پنځه، لس یا حتی شل ورځې نه، بلکه پوره یوه میاشت به یې وخورئ ترڅو ستاسو د سپږمو څخه راووزي او زړه مو ورڅخه تور شي. داسې به وشي، ځکه چې تاسو د څښتن څخه چې ستاسو په منځ کې حاضر دی منکر شوي یئ او دا شکایت مو کړی دی چې باید هیڅکله له مصر څخه وتلي نه وای.>

(۲۱) حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: <دلته زما سره لږ تر لږه شپږ لکه نفره دي. نو څنګه فرمایلی شې چې د هغوی دپاره به دا غوښه پوره یوه میاشت کفایت وکړي؟ (۲۲) حتی که چېرې ټولې رمې او پادې هم حلالې شي یا د دریاب ټول ماهیان هم ونیول شي، د هغوی دپاره به کفایت ونه کړي.>

٢٣) څښتن په ځواب کې وفرمايل: <زه هرڅه کولی شم! ته به ژر ووينې چې زما خبرې به رښتيا شي.>

٢٤) نو حضرت موسیٰ له مقدسې خېمې څخه راووت او څه چې څښتن فرمايلي وو هغه يې قوم ته بيان کړل. هغه اويا تنه مشران راغونډ کړل او د خېمې شاوخوا يې ودرول. ٢٥) بيا څښتن په ورپېڅ کې راکوز شو او د حضرت موسیٰ سره يې خبرې وکړې. څښتن د هغه روح څخه چې حضرت موسیٰ ته يې ورکړې ؤ، لږ واخيست او اويا مشرانو ته يې ورکړ. کله چې د څښتن روح په هغوی باندې نازل شو نو هغوی د نبیانو په شان په نبوت پيل وکړ، مگر دا کار يې يوازې د يو ځل دپاره وکړ.

٢٦) الداد او ميداد دوه مشران وو چې په کمپ کې پاتې وو او خېمې ته تللي نه وو. مگر کله چې په هغوی باندې هم روح نازل شو، نو په کمپ کې يې نبوت پيل کړ. ٢٧) يو ځوان حضرت موسیٰ ته ورمنډه کړه او د الداد او ميداد په هکله يې ورته خبر ورکړ.

٢٨) د نون زوی يوشع چې د خپلې ځوانۍ له وخت څخه د حضرت موسیٰ مرستيال ؤ، وويل: <ای موسیٰ زما باداره، هغوی منع کړه!>

٢٩) مگر حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمايل: <آيا ستا سره دا اندېښنه ده چې هغوی به په ما باندې څه وکړي؟ کاشکې څښتن خپل روح په خپل ټول قوم باندې نازل کړي نو هرڅوک به نبي شي.> ٣٠) بيا حضرت موسیٰ او د اسراييلو اويا مشران بېرته کمپ ته لاړل.

څښتن مېرزان رانازلوي

٣١) له هغې وروسته څښتن يو قوي باد رانازل کړ چې مېرزان يې د درياب څخه راوړل. هغه د ځمکې څخه د يو متر څخه په کمه فاصله کې پورته الوتل ترڅو د اسراييليانو په کمپ او د هغه په شاوخوا باندې د څو څو کيلومترو په فاصله له هرې خوا څخه رانښکته شول. ٣٢) نو خلکو ټوله ورځ او ټوله شپه او ټوله راتلونکې ورځ مېرزان ونيول. هيچا د زرو کيلوگرامو څخه کم نه وو راټول

کړي. هغه يې د وچېدلو دپاره د کمپ شاوخوا ته وغورځول. (۳۳) مگر د غوښې د خوراک د شروع سره سم څښتن په قوم باندې په قهر شو او په کمپ باندې يې سخته وبا نازله کړه. (۳۴) هغه ځای د قبروت هتاوه (د حريصانو د قبرونو) په نوم ياد شو، ځکه چې په هغه ځای کې هغه خلک ښخ شول چې غوښې ته به يې سخت زړه کېده.

(۳۵) له هغه ځای څخه قوم حزيروت ته سفر وکړ او هلته يې خېمې ودرولې.

مریم او حضرت هارون د حضرت موسیٰ سره مخالفت کوي

۱۲ (۱) حضرت موسیٰ د یوې ایتوپيایي ښځې سره واده کړی ؤ او مریم او حضرت هارون په هغه باندې د دې کار په خاطر انتقاد وکړ. (۲) هغوی وویل: <آیا څښتن یوازې د موسیٰ په وسیله خبرې کړې دي؟ آیا هغه زمونږ په وسیله خبرې نه دي کړې؟> څه چې هغوی وویل څښتن هغه واورېدل. (۳) (حضرت موسیٰ د ځمکې پر مخ تړولو عاجز سړی ؤ.)

(۴) څښتن سمدستي حضرت موسیٰ، حضرت هارون او مریم ته وفرمایل: <زه غواړم چې تاسو درې واړه مقدسې خېمې ته راشئ.> نو هغوی ورغلل. (۵) څښتن په ورپېچ کې راکوز شو، د خېمې د دروازې په خوله کې ودرېد او غږ یې وکړ: <ای هارونه! ای مریمې!> هغوی دواړه رامخکې شول (۶) او څښتن وفرمایل: <اوس زما خبرې ته غور ونیسئ! زه خپل ځان نیبانو ته په رویاگانو کې ښکاره کوم او د هغوی سره په خوبونو کې خبرې کوم. (۷) خو کله چې د خپل خدمتگار موسیٰ سره خبرې کوم هغه د نورو سره فرق لري. هغه مې د خپل ټول قوم مشر ټاکلی دی. (۸) نو زه د هغه سره مخامخ او صفا خبرې کوم، نه په رموز سره، حتی هغه زما خبره هم ویني! تاسو څنگه جرأت کوئ چې زما د خدمتگار موسیٰ په ضد خبرې وکړئ؟>

(۹) څښتن په حضرت هارون او مریم باندې په قهر شو. د څښتن د تگ (۱۰) او د مقدسې خېمې د سر څخه د ورپېچې د لېرې کېدو څخه وروسته مریم په جذام باندې اخته شوه او پوستکي یې لکه د واورې په شان سپین واوښت. کله چې حضرت هارون هغې ته وکتل نو ویې لیدل چې هغه په جذام باندې اخته شوه، (۱۱) نو حضرت موسیٰ ته یې وفرمایل: <زما باداره، مونږ ته د داسې گناه په

خاطر چې په بې عقلۍ سره مو کړې ده سزا مه راکوه. (۱۲) مه پرېږده چې د مریم غوښه د یو مړه زېږېدلې ماشوم په شان خوسا شي! <

(۱۳) نو حضرت موسیٰ څښتن ته فریاد وکړ: <ای خدایه، هغه روغه کړه!>

(۱۴) مگر څښتن په ځواب کې وفرمایل: <که چېرې پلار یې د هغې په مخ باندې لیاړې توکړې وای هغه به اووه ورځې خجالت نه وای؟ نو پرېږده چې یوه هفته د کمپ څخه دباندې ایساره وي او له هغې وروسته کېدای شي چې کمپ ته راوستل شي.> (۱۵) مریم اووه ورځې د کمپ څخه دباندې ایساره پاتې شوه او قوم تر هغه وخته پورې حرکت ونه کړ ترڅو هغه بېرته کمپ ته راوستل شوه. (۱۶) بیا هغوی د حضیروت څخه لارل او د فاران په دښته کې یې خپمې ودرولې.

دولس نفره کنعان ته لېږل کېږي

(تثنیه ۱: ۱۹ - ۳۳)

۱۳ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) <د هرې قبیلې څخه یو یو مشر انتخاب کړه او کنعان ته یې د جاسوسانو په توګه ولېږه چې هغه وطن وګوري چې زه یې اسراییلیانو ته ورکوم.>

(۳) نو حضرت موسیٰ د څښتن د حکم سره سم د فاران له دښتې څخه دولس قبیلوي مشران ولېږل (۴) - (۱۶) او حکم یې ورکړ چې د کنعان ځمکه وګوري. د هغوی نومونه دا دي:

د روبین له قبیلې څخه د زکور زوی شموع
د شمعون له قبیلې څخه د حوري زوی شافاط
د یهودا له قبیلې څخه د یفنه زوی کالیب
د یساکار له قبیلې څخه د یوسف زوی یجال
د افرایم له قبیلې څخه د نون زوی هوشع (حضرت موسیٰ په هغه باندې یوشع نوم کېښود.)
د بنیامین له قبیلې څخه د رافو زوی فلتی
د زبولون له قبیلې څخه د سودي زوی جديیل

د منسي له قبيلې څخه د سوسي زوی جدي
د دان له قبيلې څخه د جملي زوی عميئيل
د اشير له قبيلې څخه د ميکائيل زوی ستور
د نفتالي له قبيلې څخه د ويسي زوی نحبي
او د جاد له قبيلې څخه د ماکي زوی جاوئيل.

١٧) مخکې له دې چې حضرت موسیٰ هغوی کنعان ته ولېږي، داسې يې ورته وفرمايل: >کله چې د کنعان د جنوبي دښتې څخه تېر شوی، غرنی سيمې ته چې په شمال کې ده لاړ شی. (١٨) دا معلومه کړی چې هغه هېواد څه ډول دی، په هغه ځای کې څومره خلک اوسېږي او هغوی څومره قوي دي. (١٩) هغه ځمکه بڼه ده يا خرابه او آیا خلک په بې دېواله ښارونو کې اوسېږي يا په دېوال لرونکو ښارونو کې؟ (٢٠) خاوره يې حاصلخېزه ده او يا ځمکه يې ځنگلي ده؟ د هغو مېوو څخه چې هلته پيدا کېږي لږه خامخا د ځان سره راوړی. <(دا د اولنيو پخو شويو انگورو موسم و.)

٢١) نو نفر د شمال خواته لاړل او هغه ځمکه يې د صين د دښتې څخه چې په جنوب کې وه تر رحوب پورې چې په شمال کې د حمات غاښي ته نژدې وه، وکتله. (٢٢) هغوی اول د هغه وطن جنوبي برخې ته لاړل او حبرون ته ورغلل. هلته د اخيمان، شيشای او تلمای طايفې اوسېدلې، دا د عناقيانو د قوم اولاده وه، چې ډېر لوړ قدونه يې درلودل. (حبرون اووه کاله مخکې د صوعن څخه چې په مصر کې و جوړ شوی و.) (٢٣) هغوی د اشکول درې ته ورغلل او هلته يې يوه څانگه پرې کړه چې د انگورو يو وږی په کې و او دومره درنده وه چې دوه تنو هغه د يوې ميلې په وسيله انتقال کړه. هغوی لږ انار او اينځر هم راوړل. (د انگورو د وږي له کبله چې اسراييليانو هلته پرې کړ، هغه ځای د اشکول د درې په نوم ياد شو.)

٢٥) د کنعان د خاورې د کتلو څخه وروسته چې څلوېښت ورځې يې دوام وموند، (٢٤) هغه دولس نفره قادش ته چې د فاران په دښته کې و راستانه شول او څه يې چې ليدلي وو، حضرت موسیٰ، حضرت هارون او د اسراييلو ټول قوم ته وويل او هغه مېوه چې هغوی راوړې وه هغوی ته يې وروښودله. (٢٧) هغوی حضرت موسیٰ ته وويل: >مونږ هغه ځمکه وکتله او معلومه شوه چې هغه

غني او حاصلخېزه ده او دا د هغې ځمکې لږه مېوه ده. (۲۸) مگر د هغه ځای خلک قوي او ښارونه يې ډېر لوی او دېوال لرونکي دي. برسېره پردې، مونږ هلته د عناقيانو اولاده هم وليدله. (۲۹) عماليقيان په جنوبي دښته کې اوسېږي، حيتيان، يوسيان او اموريان په غرنۍ سيمه کې دي او کنعانيان د مديترانې د بحيرې او د اردن د سيند په غاړه اوسېږي.

(۳۰) کاليب هغه خلک غلي کړل چې د حضرت موسیٰ په ضد يې شکايتونه کول او ويې ويل: <راځئ چې اوس لاړ شو او دا ځمکه ونيسو. زه پوهېږم چې مونږ دا کار کولی شو!>

(۳۱) مگر هغو نفرو چې د کاليب سره تللي وو وويل: <نه، مونږ دومره قوي نه يو چې په هغوی باندې حمله وکړو، د هغه ځای خلک زمونږ څخه ډېر قوي دي.> (۳۲) نو هغوی د هغې ځمکې په باره کې چې هغوی کتلې وه د اسراييليانو په منځ کې غلط خبر خپور کړ. هغوی وويل: <هغه ځمکه دومره حاصل هم نه ورکوي چې د هغه ځای د خلکو د مړولو دپاره کفايت وکړي. هرڅوک چې مونږ لیده ډېر لوړ قد يې درلود، (۳۳) حتی مونږ په هغه ځای کې د عناقيانو اولاده وليدله. هغوی دومره قوي وو او لوړ قدونه يې درلودل چې مونږ ته خپل ځانونه داسې کوچني ښکاره شول لکه د ملخانو په شان او هغوی ته هم همداسې ښکاره کېدو.>

اسراييليان سرکشي کوي

۱۴ (۱) کله چې اسراييليانو د هغو دولسو نفرو راپور چې د کنعان خاوره يې کتلې وه واورېد، نو خلکو ټوله شپه وژړل (۲) او حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته يې داسې گيله وکړه: <کاشکې مونږ په مصر کې يا دلته په دښته کې مړه شوي وای! (۳) څښتن ولې مونږ کنعان ته وروولي؟ مونږ به په جنگ کې مړه شو او زمونږ ښځې او ماشومان به اسيران شي. آيا دا به ښه نه وي چې بېرته مصر ته لاړ شو؟> (۴) بيا هغوی يو بل ته وويل: <راځئ چې خپل مشر انتخاب کړو او بېرته مصر ته لاړ شو.>

(۵) حضرت موسیٰ او حضرت هارون د ټول قوم په مخکې پر مخې پرېوتل. (۶) د نون زوی يوشع او د يفنه زوی کاليب چې د هغو نفرو څخه وو چې هغه خاوره يې کتلې وه، له خفگانه خپل

کالي وشلول (۷) او خلکو ته يې وويل: >هغه ځمکه چې مونږ وکتله هغه ډېره ښه ځمکه ده. (۸)
که چېرې خدای پاک زمونږ څخه راضي وي، هغه به مو هلته يوسي او هغه غني او حاصلخېزه ځمکه
به راته راکړي. (۹) نو د څښتن په مقابل کې سرکشي مه کوئ او د هغه ځای د خلکو څخه مه
وېرېږئ. مونږ به په اسانۍ سره په هغوی باندې بريالي شو. څښتن زمونږ سره مل دی او هغو خدايانو
ته يې ماتې ورکړې ده کومو چې د هغوی ساتنه کوله. نو مه وېرېږئ.<

(۱۰) ټول قوم گواښ وکړ چې حضرت موسیٰ او حضرت هارون سنگسار کړي چې مړه شي. مگر
ناڅاپه د څښتن جلال په مقدسې خېمې باندې ټولو اسراييليانو ته رابښکاره شو.

حضرت موسیٰ د قوم دپاره دعا کوي

(۱۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: >ترڅو پورې به دا خلک ما نه مني؟ که څه هم ما هغوی
ته ډېرې معجزې ښودلې دي خو بياهم هغوی په ما باندې باور نه لري. (۱۲) زه به په هغوی باندې
وبا نازله کړم او له منځه به يې يوسم، مگر ستا څخه به د يو داسې قوم نيکه جوړ کړم چې د هغوی د
قوم څخه لوی او قوي وي.<

(۱۳) مگر حضرت موسیٰ څښتن ته وفرمايل: >تا په خپل قدرت سره دا قوم د مصر څخه
راوويست. کله چې مصريان واوري چې تا د خپل قوم سره داسې وکړل، (۱۴) نو هغوی به دا د
کنعان خلکو ته ووايي. دغه خلک له مخکې څخه خبر دي چې ته، ای څښتنه زمونږ سره مل يې او
کله چې ستا ورپېغ زمونږ دپاسه ودرېږي نو مونږ ته مخامخ ښکاري. د ورځې له خوا په ورپېغ کې
زمونږ په مخکې ځي او د شپې له خوا په اور کې. (۱۵) اوس که چېرې ته خپل ټول قوم ووژني نو
هغه قومونه چې ستا د شهرت په هکله يې اورېدلي دي داسې به وايي (۱۶) چې خپل خلک دې
ځکه په دښته کې ووژل چې تا نه شو کولی هغوی هغې ځمکې ته وروړل چې د هغې وعده دې
ورسره کړې ده.

(۱۷) ای څښتنه، مونږ ته دې خپل لوی قدرت وښايه او هغه وعده دې پوره کړه چې کړې دې وه. تا
فرمايلي وو: (۱۸) زه څښتن په اسانۍ سره نه په قهرېږم او ډېره مينه او وفاداري کوم او گناه او

سرغرونه بخښم. خو بياهم اولادونو او لمسيو ته تر دريم او څلورم نسله پورې د هغوی د پلرونو د گناه په خاطر سزا ورکوم. (۱۹) ته رحيم يې او ته د خلکو سره ډېره ښه رويه کوي که څه هم د ښې رويې وړ نه دي. نو مهرباني وکړه دا قوم داسې وبخښه لکه څنگه چې دې له هغه وخته راهيسې بخښلی دی چې هغوی له مصر څخه راوتل. <

(۲۰) څښتن په ځواب کې وفرمايل: <لکه څنگه چې تا سوال وکړ زه هغوی بخښم. (۲۱) مگر زه په خپل ژوند او خپل جلال باندې چې ټوله ځمکه ډکوي قسم خورم، (۲۲) د دې خلکو څخه به هيڅوک ژوندی پاتې نه شي چې هغې خاورې ته وړ داخل شي. هغوی زما جلال او معجزې چې په مصر او دښته کې مې ښودلې وې ليدلې دي، مگر هغوی زه خو څو ځلې ازمایلی يم او زما د امر څخه يې سرغرونه کړې ده. (۲۳) هغوی به هيڅکله هغې خاورې ته وړ داخل نه شي چې د هغوی د نيکونو سره مې وعده کړې ده. هغه چا چې زه يې نه يم منلی هغه به هيڅکله هم وړ داخل نه شي. (۲۴) مگر په دې خاطر چې زما خدمتگار کاليب د نورو په شان نه دی او هغه ماته وفادار پاتې دی، زه به هغه هغې ځمکې ته ورولم چې هغه کتلې وه او هغه ځمکه به د هغه د اولادې ملکيت شي. (۲۵) څرنگه چې عماليقيان او کنعانيان په درو کې اوسېږي، نو سهار بيرته راوگرځئ او د سرې بحيرې له لارې د دښتې خواته لاړ شئ.>

خدای پاک اسراييليانو ته د شکايت په خاطر سزا ورکوي

(۲۶) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: (۲۷) <ترڅو پورې به دا بدکاره قوم زما په ضد شکايت کوي؟ ما دا شکايتونه ډېر واورېدل! (۲۸) اوس هغوی ته دغه ځواب ورکړئ: زه په خپل ژوند قسم خورم، څه چې تاسو غوښتي دي هماغسې به درباندي وکړم. ما څښتن دا خبرې وکړې. (۲۹) تاسو به مړه شئ او ستاسو مړي به په دې دښته کې خپاره شي. ستاسو څخه به هيڅوک چې عمر يې له شلو کالو څخه زيات وي هغې خاورې ته داخل نه شي ځکه چې تاسو زما په ضد شکايت کړی دی. (۳۰) ما قسم خوړلی ؤ چې تاسو به هلته واوسېږئ، مگر پرته له کاليب او يوشع څخه به نور هيڅوک هلته ژوند ونه کړي. (۳۱) تاسو ويل چې اولادونه به مو اسيران شي، خو زه به هغوی هغې ځمکې ته راوړم کومه چې تاسو رد کړې وه او هغه به يې وطن وي. (۳۲) خو تاسو به په دې دښته کې مړه شئ! (۳۳) ستاسو اولادونه به په دښته کې څلوېښت کاله سرگردانه گرځي او

ستاسو د بي وفايي له كبله به خورپرې ترخو پورې چې تاسو ټول مړه شئ. (٣٤) تاسو به خلوېښت كاله يعنې هغه خلوېښت ورځې چې تاسو هغه ځمكه كتلې وه د هرې ورځې په ځاى به يو كال د خپلې گناه په خاطر خورپرئ. تاسو به زما د مخالفت په معنى باندې پوه شئ. (٣٥) زه قسم خورم چې تاسو بدكاره خلكو سره به چې زما په مقابل كې راغونډ شوي يئ دا كار وكړم. تاسو هر يو به په دښته كې مړه شئ. دا زما يعنې څښتن خبره ده. <

(٣٦) هغو نفرو چې د ځمكې د كتلو دپاره لېرل شوي وو، غلط خبر راوړى ؤ او قوم يې دې ته اړ كړى ؤ چې د څښتن په ضد شكايه وكړي. (٣٧) نو هغه ورباندې يوه وژونكې ناروغي نازله كړه او هغوى يې ووژل، (٣٨) مگر يوشع او كاليب يې ژوندي پرېښودل.

اسراييليان كنعان ته ورداخلېدای نه شي

(تثنيه ١: ٤١ - ٤٥)

(٣٩) كله چې حضرت موسى د اسراييلو قوم ته د څښتن پيغام ورساوه، هغوى ډېر غمجن شول. (٤٠) نو هغوى سهار وختي پاڅېدل او ځانونه يې تيار كړل چې د كنعان د غرنۍ سيمې په لور روان شي. هغوى وويل: <دا زمونږ گناه وه چې د څښتن په هكله مو شكايه وكړ. راځئ چې هغې ځمكې ته لاړ شو چې هغه يې راسره وعده كړې ده. <

(٤١) مگر حضرت موسى په ځواب كې وفرمايل: <بيا ولې د څښتن د امر څخه سرغړونه كوي؟ تاسو به بريالي نه شئ! (٤٢) مه ځئ. څښتن ستاسو سره مل نه دى او ستاسو دښمنان به تاسو ته ماتې دركړي. (٤٣) كله چې تاسو د عماليقيانو او كنعانيانو سره مخامخ شئ، تاسو به په جگړه كې مړه شئ. څښتن به ستاسو سره مل نه وي، ځكه چې تاسو د هغه د پيروي څخه انكار كړى دى. <

(٤٤) مگر بياهم هغوى جرأت وكړ چې غرنۍ سيمې ته لاړ شي، كه څه هم نه حضرت موسى او نه د څښتن د لوظ صندوق ورسره لاړ. (٤٥) عماليقيان او كنعانيان د غرنۍ سيمې څخه رانېكته شول، اسراييليانو ته يې ماتې وركړه او د حرمه تر ښاره پورې ورپسې شول.

۱۵ (۱) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲) د اسرائيلو قوم ته دا مقررات ورکړه چې هغوی يې په هغې خاوره کې چې زه يې ورته ورکوم مراعت کړي: (۳) تاسو کولی شئ چې د رمې يا پادې څخه يو حيوان د سوزېدونکې نذرانې يا د نذر د قربانۍ يا د رضاکارانه نذرانې يا ستاسو د مذهبي اخترونو د نذرانو په توگه خښتن ته وړاندې کړئ. د دغو نذرانو بوی په خښتن باندې بڼه لگيږي. (۴) - (۵) هر څوک چې يو وری يا سپرلی د سوزېدونکې نذرانې په توگه خښتن ته وړاندې کوي، هغه دې د هر حيوان سره يو کيلوگرام داسې بڼه اوږه چې يو ليتر د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه او يو ليتر د انگورو شربت دې هم د خښلو د نذرانې په توگه راوړي. (۶) کله چې يو پسه وړاندې کيږي، دوه کيلوگرامه داسې اوږه چې يونيم ليتر د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه دې وړاندې شي. (۷) يونيم ليتر د انگورو شربت دې هم د خښلو د نذرانې په توگه ورسره وي. د دغو قربانيو بوی په خښتن باندې بڼه لگيږي. (۸) کله چې يو غویي خښتن ته د سوزېدونکې نذرانې يا د نذر د قربانۍ يا د سلامتۍ د نذرانې په توگه وړاندې کيږي، (۹) د غلې دانې نذرانه دې د درې کيلوگرامو داسې اوږو سره وړاندې شي چې دوه ليتره د زيتونو تېل ورسره گډ وي. (۱۰) دوه ليتره د انگورو شربت دې هم د خښلو د نذرانې په توگه ورسره وي. د دې نذرانې بوی په خښتن باندې بڼه لگيږي.

(۱۱) - (۱۳) که چېرې څوک اصلي اسراييلي وي نو هر وخت چې غویي، پسه، مېړه يا وزه په اور باندې د تيارې شوې نذرانې په توگه چې بوی يې په خښتن باندې بڼه لگيږي وړاندې کوي نو په دې اصولو باندې بايد عمل وکړي. (۱۴) همدارنگه هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي، که هغوی د موقت وخت دپاره وي يا دايمي وي هم بايد د دغو مقرراتو څخه پيروي وکړي. (۱۵) - (۱۶) همدغه اصول د تل دپاره په تاسو او هغو بېگانه خلکو باندې چې ستاسو په منځ کې اوسېږي عملي کيږي. د خښتن په نظر کې تاسو او هغوی يوشان يئ.

(۱۷) - (۱۹) کله چې تاسو په هغه ځمکه کې چې زه يې درکوم خواره خورئ، دا خبره په ياد ساتئ چې د هغو څه لږ خښتن ته د خاصې نذرانې په توگه بېل کړئ. (۲۰) کله چې تاسو ډوډۍ پخوئ نو اولنۍ ډوډۍ چې د نوې غلې دانې څخه پخېږي هغه دې خښتن ته د خاصې نذرانې په توگه وړاندې

شي. دا دې په هماغه ډول وړاندې شي لکه څنگه چې د غوبل شويو غلو دانو څخه تياره شوي
خاصه نذرانه وړاندې کيږي. (٢١) دا خاص سوغات دې د تل دپاره د هغې ډوډۍ څخه څښتن ته
ورکول کيږي چې تاسو يې پخوئ.

(٢٢) مگر فرض کوو که چېرې يو څوک په غير ارادي توگه د دغو مقرراتو څخه د ځينو په عملي
کولو کې چې څښتن موسی^١ ته ورکړي دي غفلت وکړي. (٢٣) او فرض کوو چې په راتلونکي کې د
هغو ټولو شيانو په سرته رسولو کې چې څښتن د موسی^١ په وسيله د هغو حکم کړی دی قوم غفلت
وکړي. (٢٤) که چېرې دا کار په غير ارادي توگه په ناخبرۍ سره د قوم له خوا وشي، نو بايد ټول
قوم يو غویي د سوزېدونکې نذرانې دپاره چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي وړاندې کړي. دا
نذرانه دې د پورته يادې شوې غلې دانې د نذرانې او څښلو د نذرانې سره يوځای او د يو وز سره
چې د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کيږي وړاندې شي. (٢٥) کاهن به د اسراييلو د ټول قوم دپاره
کفار ادا کړي او هغوی به وبخښل شي، ځکه چې دا کار په قصدي توگه نه و شوی او هغوی څښتن
ته د خپلې غلطۍ دپاره يوه داسې نذرانه چې په اور باندې تيارېږي او د گناه يوه نذرانه راوړله. (٢٦)
د اسراييلو ټول قوم او هغه بېگانه خلک به چې د هغوی په منځ کې اوسېږي وبخښل شي، ځکه چې
ټول په دې غلطۍ کې شامل وو.

(٢٧) مگر که چېرې ستاسو څخه يو تن په غير ارادي توگه گناه وکړي، بايد يوه يو کلنه وزه د گناه د
نذرانې په توگه قرباني کړي. (٢٨) کاهن دې د څښتن په حضور کې د هغه چا دپاره چې په غير
ارادي توگه يې گناه کړې ده کفار ادا کړي، نو هغه به وبخښل شي. (٢٩) همدا قانون به په هغو ټولو
خلکو باندې عملي کيږي چې په غير ارادي توگه يې گناه کړې وي، که هغوی اصلي اسراييليان وي يا
بېگانه اوسېدونکي وي.

(٣٠) مگر که چېرې ستاسو څخه څوک په قصدي توگه گناه وکړي، که هغه اصلي اوسېدونکی وي يا
بېگانه وي، هغه څښتن ته په سپکاوي کولو سره گناهکار دی او بايد ووژل شي. (٣١) ځکه څه چې
څښتن فرمايلي دي هغه نه دي منلي او په قصدي توگه يې د هغه يو حکم مات کړی دی. نو خون به
يې په خپله غاړه وي. <

د سبت د قانون د ماتولو دپاره سزا

۳۲) يو ځل كله چې اسراييليانو په دښته كې سفر كاوه، د سبت په ورځ يو سړی د لرگيو په راټولولو ونيول شو. ۳۳) هغه حضرت موسی، حضرت هارون او ټول قوم ته وروستل شو ۳۴) او هغه يې تر څارنې لاندې وساته، ځكه دا معلومه نه وه چې د هغه سره به څه كيږي. ۳۵) بيا څښتن حضرت موسی ته وفرمايل: >هغه سړی بايد ووژل شي، ټول قوم دې هغه د كمپ څخه بيرون سنگسار كړي چې مړ شي!< ۳۶) نو لكه څنگه چې څښتن امر كړی ؤ، ټول قوم هغه د كمپ څخه بيرون وويست او سنگسار يې كړ.

د زونډيو په باره كې مقررات

۳۷) څښتن حضرت موسی ته وفرمايل: ۳۸) >د اسراييلو قوم ته ووايه: د خپلو كالپو په څنډو پورې زونډي وگنډئ او په هر زونډي پورې يو يو آبي تار وتړئ. دا كار بايد د تل دپاره وكړئ. ۳۹)-۴۰) دا زونډي به تاسو ته دا خبره در په ياده كړي چې تاسو بايد زما د قوانينو او زده كړو څخه بيروي وكړئ. كله چې تاسو داسې وكړئ، نو ماته به وقف كړای شئ او د خپلو له گناه څخه ډكو خواهشاتو پسې به نه گرځئ. ۴۱) زه ستاسو څښتن خدای يم چې تاسو مې له مصر څخه راوويستلئ چې ستاسو خدای اوسم.<

د قورح، داتان او ابيرام ياغي كېدل

۴۲)-۴۳) د يصهار زوی قورح چې د لاوي د زوی قهات اولاده وه د حضرت موسی د مشرۍ په ضد سرکشي وكړه. هغه د روبين د قبيلې د دريو غړو يعني د الياب د زامنو داتان او ابيرام او اون د فالت زوی او د نورو دوه سوه پنځوسو مشهورو اسراييلي مشرانو سره چې د قوم له خوا ټاكل شوي وو يوځای شو. ۴۴) هغوی حضرت موسی او حضرت هارون ته ورغلل او ويې ويل: >تاسو ولې داسې فكر كوي چې د نورو څخه بهتر يئ؟ د قوم ټول غړي د څښتن مقدس خلك دي او څښتن زموږ ټولو سره مل دی. نو موسی، بيا ولې خپل ځان د څښتن د قوم څخه لوړ گڼي؟<

٤) کله چې حضرت موسیٰ دا خبرې واورېدلې، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. ٥) بیا هغه قورح او د هغه پیروانو ته داسې وفرمایل: >سبا سهار به څښتن مونږ ته هغه نفر راوښايي چې د خپل کاهن په توګه یې انتخاب کړی دی او هغه نفر به پرېږدي چې نژدې ورشي. ٦)-٧) قورح، اوس باید ته او ستا پیروان داسې کار وکړئ: یو څو د اور لوبښي راپیدا کړئ، د سکرو او خوشبویي څخه یې ډک کړئ او مقدسې څپمې ته یې نژدې راوړئ. بیا به وګورو چې څښتن زموږ څخه څوک انتخاب کړی دی. قورح، دا ځل تاسو لایوانو له خپل حد څخه تېری کړی دی!<

٨) حضرت موسیٰ د قورح سره خپلو خبرو ته دوام ورکړ: >ای لایوانو، واورئ! ٩) تاسو فکر کوئ چې دا وړه خبره ده چې د اسراییلو خدای تاسو د خپل قوم څخه انتخاب کړي یې د دې دپاره چې هغه ته ورنژدې شی، په مقدسه څپمه کې خپل کار وکړئ او د قوم خدمت وکړئ؟ ١٠) څښتن تاسو ته یو ځانګړی مسؤلیت در په غاړه کړی دی او اوس فکر کوئ چې تاسو به هم کاهنان شی. ١١) تا او ستا پیروانو د څښتن په مقابل کې سرکشي کړې ده، د حضرت هارون په مقابل کې مو نه ده کړې.<

١٢) بیا حضرت موسیٰ داتان او ابیرام راوغوښتل، مګر هغوی بېرته دا پیغام ورولبړه: >مونږ نه راځو! ١٣) آیا دا کافي نه ده چې مونږ دې د مصر د حاصلخېزې ځمکې څخه راوستلو چې دلته په دښته کې مو ووژني؟ اوس ته غواړې چې په مونږ باندې خپل ځان بادار کړې؟ ١٤) بله دا چې تا مونږ حاصلخېزې ځمکې ته رانه وستلو او نه دې مونږ ته هغه ځمکه د خپل ملکیت په توګه راکړه چې پتي او د انګورو باغونه په کې دي او اوس هڅه کوي چې مونږ وغولوي. مونږ به رانه شو.<

١٥) حضرت موسیٰ ډېر په قهر شو او څښتن ته یې وفرمایل: >د هغوی نذراني مه قبلوه! ما د هغوی سره هیڅ غلطې نه ده کړې. حتی د هغوی څخه مې یو خر هم نه دی اخیستی.<

١٦) بیا حضرت موسیٰ قورح ته وفرمایل: >سبا ته او ستا دوه سوه پنځوس تنه پیروان باید د حضرت هارون سره د څښتن حضور ته مقدسې څپمې ته لاړ شی. ١٧) تاسو هر یو د ځان سره خپل د اور لوبښي چې خوشبویي په کې وي یوسئ او څښتن ته خوشبویي وړاندې کړئ.<

١٨ نو بله ورځ هغوی هر یو خپل د اور لوبنی واخیست او بل شوي سکاره او خوشبویی یې په کې واچول او د حضرت موسیٰ او حضرت هارون سره د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې ودرېدل. ١٩ بیا قورح ټول قوم راغونډ کړ او هغوی حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته مخامخ د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې ودرېدل. یوناخاپه د خښتن جلال ټول قوم ته ښکاره شو ٢٠ او خښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل: ٢١ <د دې خلکو څخه لېرې شی، زه به همدا اوس هغوی ووژنم!>

٢٢ مگر حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل او داسې دعا یې وکړه: <زمونږ خدایه، تا دغو خلکو ته ژوند ورکړ. ولې د یو سړي د گناه په خاطر ټول قوم ته سزا ورکوي؟>

٢٣ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٢٤ <خلکو ته ووايه چې د قورح، داتان او ابیرام د خېمو څخه لېرې شی.>

٢٥ حضرت موسیٰ داتان او ابیرام ته ورغی او د اسراییلو نور مشران ورپسې شول. ٢٦ بیا حضرت موسیٰ قوم ته داسې خبرداری ورکړ: <د دغو بدکارو خلکو د خېمو څخه لېرې شی! د هغوی شیانو ته لاس مه وروړئ. که نه، نو د هغوی د گناهونو له کبله به تاسو هم له منځه لاړ شی.> ٢٧ نو هغوی د قورح، داتان او ابیرام له خېمو څخه لېرې شول. داتان او ابیرام راوتلي وو او د خپلو ښځو او ماشومانو سره د خپلو خېمو په دروازو کې ولاړ وو.

٢٨ حضرت موسیٰ قوم ته وفرمایل: <تاسو به په دې پوه شی چې خښتن زه رالېرلی یم چې دا ټول کارونه وکړم، دا کارونه مې په خپله خوښه نه دي کړي. ٢٩ که چېرې دا خلک د خدای پاک له سزا څخه پرته په خپل مرگ مړه شي، د دې معنی به دا وي چې خښتن زه نه یم رالېرلی. ٣٠ مگر فرض کړئ خښتن داسې کار وکړي چې پخوا هیڅکله نه وي شوی. که چېرې ځمکه پرانیستل شي او هغوی د خپلو ټولو شیانو سره ژوندي تېر کړي ترڅو هغوی ژوندي په ځمکه کې ښخ شي، بیا به تاسو پوه شی چې هغوی د خښتن څخه مخ اړولی دی!>

٣١ ځنگه چې د حضرت موسیٰ خبرې خلاصې شوې، د داتان او ابیرام د پنبو لاندې ځمکه سره جدا شوه ٣٢ او هغوی او د هغوی کورنۍ یې د قورح د ټولو پیروانو او د هغوی د مالونو سره ژوندي تېر کړل. ٣٣ نو هغوی د خپلو مالونو سره ژوندي په ځمکه ننوتل. ځمکه بېرته په هغوی باندې بنده شوه او هغوی له سترگو څخه پناه شول. ٣٤ کله چې د اسراییلو ټولو خلکو چې په هغه ځای کې وو د هغوی فریادونه واورېدل، نو وتښتېدل. هغوی چیغې ووهلې: <تښتئ، کېدای شي چې ځمکه مونږ هم ژوندي تېر کړي!>

٣٥ بیا څښتن اور نازل کړ او هغه دوه سوه پنځوس نفره یې چې څښتن ته یې خوشبویي وړاندې کړې وه، وسوزول.

٣٦ بیا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٣٧ <د هارون زوی العازار ته ووايه چې د سوزېدل شویو خلکو څخه د اور لوبني لېرې کړي او سکاره دې په یو لېرې ځای کې وشیندي. دا لوبني مقدس دي، ٣٨ ځکه چې ماته د خوشبویي د وړاندې کولو دپاره ورڅخه کار اخیستل شوی ؤ. هغه په چا باندې په څټک وټکوه چې د قربانگاه دپاره نری پوښ ورڅخه جوړ شي. هغه خلک د خپلې گناه له کبله مړه شول او اوس به د هغوی د اور لوبني د پاتې خلکو دپاره یو خبرداری وي.>

٣٩-٤٠ لکه څنگه چې څښتن العازار کاهن ته د حضرت موسیٰ په وسیله فرمایلي وو هغه لوبني راټول کړل او په یو چا باندې یې په څټک وټکول او د قربانگاه دپاره یې ورڅخه نری پوښ جوړ کړ. دا لوبني د اسرایلیانو دپاره یو خبرداری ؤ چې یوازې کاهنان یعنی د هارون اولاده به اجازه لري چې څښتن ته خوشبویي وړاندې کړي. که چېرې بل څوک دا هڅه وکړي، د قورح او د هغه د پیروانو په شان به ورته سزا ورکړل شي.

حضرت هارون قوم ژغوري

٤١ په راتلونکې ورځ د اسراییلو قوم د حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ضد شکایت وکړ او ویې ویل: <تاسو د څښتن خلک ووژل!> ٤٢ کله چې هغوی ټول راغونډ شول چې د حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ضد احتجاج وکړي، حضرت موسیٰ او حضرت هارون د مقدسې خېمې

په لور مخ واپراوه او ويې ليدل چې خېمه ناخاپه په ورېځ کې پټه شوه او د خښتن جلال ښکاره شو.
٤٣ نو حضرت موسیٰ او حضرت هارون د خېمې مخې ته ورغلل (٤٤) او هلته خښتن حضرت
موسیٰ ته وفرمايل: (٤٥) <شاته شی! زه دا اسراييليان دلته ځای په ځای له منځه وړم.>

هغوی دواړه په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل. (٤٦) بيا حضرت موسیٰ هارون ته وفرمايل: <خپل د
اور لوبښی راواخله او په هغه کې د قربانگاه څخه سره سکاره واچوه او په سکارو باندې لږه
خوشبويي واچوه. بيا د هغه سره سمدستي خلکو ته ورشه او د هغوی دپاره كفاره ادا كړه. ژر شه!
ځكه چې خښتن ډېر په قهر دی او وبا لا د مخکې څخه شروع شوې ده!> (٤٧) نو څنگه چې
حضرت موسیٰ فرمايلي وو حضرت هارون هماعسې وکړل او د خلکو منځ ته يې ورمندې كړه. وبا لا
مخکې په خلکو کې شروع شوې وه، خو حضرت هارون خوشبويي وړاندې كړه او د هغوی دپاره يې
كفاره ادا كړه. (٤٨) هغه د مرو او ژونديو ترمنځ ودرېد او وبا بنده شوه. (٤٩) مگر ١٤٧٠٠ تنه
اسراييليان مړه شوي وو، پرته له هغو خلکو څخه چې د قورح او د هغه د پيروانو سره مړه شوي وو.
(٥٠) كله چې وبا ودرېدله، حضرت هارون بېرته د مقدسې خېمې دروازې ته حضرت موسیٰ ته
ورستون شو.

د حضرت هارون امسا

١٧ (١) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (٢) <د اسراييلو خلکو ته ووايه چې دولس
امساگانې درکړي يعنې د هرې قبيلې د مشر څخه يوه يوه دانه. د هر سړي نوم د هغه په امسا باندې
ولیکه (٣) او بيا د هارون نوم د لاويانو په امسا باندې وليکه. د هر قبيلوي مشر دپاره دې يوه يوه
امسا وي. (٤) دا امساگانې په مقدسه خېمه کې د لوظ د صندوق په مخ کې چېرته چې زه تاسو سره
ملاقات کوم کېږده. (٥) بيا به د هغه نفر امسا غوتی ونيسي چې زه يې انتخابوم. په دې ډول به
ستاسو په ضد د دغو اسراييليانو پرله پسې شکايتونو ته د پای ټکی کېږدم.>

(٦) حضرت موسیٰ د اسراييليانو سره خبرې وکړې او د هغوی هر يو مشر حضرت موسیٰ ته امسا
ورکړه، يعنې د هرې قبيلې څخه يوه يوه دانه چې ټولې دولس وې او د حضرت هارون امسا هم په
کې شامله وه. (٧) بيا حضرت موسیٰ ټولې امساگانې په خېمه کې د خښتن د لوظ د صندوق مخې

ته کښودلې.

۸) په سبا ورځ کله چې حضرت موسیٰ خېمې ته ورننوت، هغه ولیدل چې د حضرت هارون امسا چې د لاوي د قبیلې نماینده گي يې کوله تېغ وهلی. هغې غوتې کړې وې، گلان يې نیولي وو او بادام يې کړي وو! ۹) حضرت موسیٰ هغه دولس امساگانې له خېمې څخه راوويستلې او خلکو ته يې وربنکاره کړې. هر مشر خپله امسا راپیدا کړه او هغه يې واخيسته. ۱۰) مگر څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <د هارون امسا بېرته د لوظ صندوق ته مخامخ کېږده! پرېږده چې هغه هلته پاتې وي او د هغه چا دپاره چې د سرکشی کولو په باره کې فکر کوي د خبرداري په توگه وي. که چېرې دا خلک زما په هکله شکایت بس نه کړي نو زه به يې له منځه یوسم.> ۱۱) لکه څنگه چې څښتن امر کړی ؤ، حضرت موسیٰ هماغسې وکړل.

۱۲) اسرايیلیانو حضرت موسیٰ ته فریاد وکړ او ویې ویل: <مونږ مړه کېږو! زمونږ دپاره کوم امید نشته، مونږ ټول له منځه ځو!> ۱۳) حتی هرڅوک چې مقدسې خېمې ته ورنژدې شي هغه به مړ شي. نو مونږ ټول به مړه شو!<

د کاهنانو او لاویانو وظیفې

۱۸) ۱) څښتن حضرت هارون ته داسې وفرمایل: <هرڅه چې په مقدسه خېمه کې پېښېږي ته، ستا زامن او نور لاویان د هغو په مقابل کې مسئولیت لرئ خو څه چې کاهنان کوي د هغه په مقابل کې ته او ستا زامن مسئولیت لرئ.> ۲) خپل خپلوان یعنې لاویان راوله چې ستا سره کار وکړي او ستا او ستا د زامنو سره د خېمې په کار کې مرسته وکړي. ۳) هغوی به تاته مسئول وي او د مقدسې خېمې ټولې وظیفې به ترسره کوي، خو هغوی باید د قربانۍ ځای یا هغو پاکو شیانو ته چې په مقدس ځای کې دي نژدې ورنه شي. که چېرې دا کار وکړي هغوی او تاسو دواړه به ووژل شي. ۴) هغوی باید ستاسو سره کار وکړي او د خېمې د ټولو کارونو په اړه دې خپل مسئولیت ترسره کړي، مگر بل هیڅوک نه شي کولی چې تاسو سره کار وکړي. ۵) یوازې ته او ستا زامن باید د مقدس ځای او د قربانۍ د ځای دپاره وظیفې اجرا کړي، ترڅو زما قهر بیا د اسرايیلو په قوم باندې

نازل نه شي. (۶) دا زه يم چې ستاسو خپلوان لايوان مې تاسو ته د مرستيالانو په توگه د اسراييليانو څخه انتخاب کړي دي. هغوی ماته وقف شوي دي، ترڅو وکولی شي چې په مقدسه څپمه کې خپلې وظيفې سرته ورسوي. (۷) مگر يوازې ته او ستا زامن کولی شئ چې د قربانۍ په ځای او ډېر مقدس ځای کې د کاهنانو په توگه خدمت وکړئ. د کاهنانو په توگه ستاسو کار زما له خوا تاسو ته يو سوغات دی او که بل څوک هڅه وکړي چې دا کار وکړي، هغه بايد ووژل شي.

د کاهنانو برخه

(تثنيه ۱۸: ۱-۸)

(۸) څښتن حضرت هارون ته وفرمايل: >دا په ياد وساته چې زه تاته هغه نذرانې درکوم، يعنې هغه ټولې خاصې نذرانې چې اسراييليان يې ماته راکوي او د قربانيو په توگه نه سوزول کېږي. زه هغه تا او ستا اولادې ته د هغې برخې په توگه درکوم چې تل تر تله به درکول کېږي. (۹) د ډېرو مقدسو نذرانو څخه چې په قربانگه باندې نه سوزول کېږي، دا لاندینې نذرانې ستاسو دي: د غلې دانې نذرانې، د گناه نذرانې او د تاوان نذرانې. هر څه چې ماته د يوې مقدسې نذرانې په توگه وړاندې کېږي ستا او ستا د زامنو دي. (۱۰) څرنګه چې دا شيان مقدس دي نو بايد په مقدس ځای کې وخورل شي، مګر يوازې نارينه اجازه لري چې هغه وخوري.

(۱۱) برسېره پردې، نورې خاصې نذرانې چې اسراييليان يې ماته وړاندې کوي هغه به ستا وي. هغه به د تل دپاره تا، ستا زامنو او ستا لورگانو ته درکوم. ستا د کورنۍ هر غړی چې په مذهبي لحاظ پاک وي هغه خوړلی شي.

(۱۲) د هغو ټولو اولنيو ښو محصولاتو څخه چې اسراييليان يې هر کال ماته راکوي زه يې تاسو ته درکوم، يعنې د زيتونو تېل، د انگورو شربت او غلې دانې. (۱۳) د هغوی د پټيو او د انگورو د باغونو د فصلونو اوله برخه هم ستاسو ده. قوم به هغه ماته وړاندې کړي، بيا هر څوک چې ستاسو په کورنۍ کې پاک وي له هغې څخه لږه اخيستلی شي.

(۱۴) هر څه چې په اسراييلو کې بې له کوم قيد او شرط څخه ماته وقف شوي وي ستاسو به شي.

١٥) په هرې اسراييلي کورنۍ کې مشر زوی او د هغوی د رمو او پادو اولني زېږېدلي نران حیوانات زما دي. مگر مشر زوی او هر اولنی زېږېدلی ناپاک نر حیوان باید بېرته په بیه واخيستل شي. ١٦) د مشر زوی بیه به چې لږ تر لږه د یوې میاشتې وي پنځه مثقاله سپین زر وي چې وزن یې د مقدس ځای د اندازې په مطابق وي. ١٧) مگر د غواگانو، مېږو او وزو اولني زېږېدلي بچي بېرته په بیه نه اخیستل کېږي. هغه بېخي زما دي او باید قرباني شي. وینه یې په قربانگاه باندې وشیندئ او وازگه یې د داسې نذرانې په توگه وسوزوئ چې په اور باندې تیارېږي، دا بوی په څښتن باندې ښه لگېږي. ١٨) تاسو کولی شئ چې د دې حیواناتو غوښه وخورئ لکه څنگه چې د خاصې نذرانې سینه او شاتنی ښي پښه خوړلی شئ.

١٩) هغه ټولې خاصې نذرانې چې اسراييليان یې ماته وړاندې کوي هغه به تل تا، ستا زامنو او لورگانو ته درکوم. دا یو نه ماتېدونکی لوظ دی چې زه یې تا او ستا د اولادې سره کوم.

٢٠) تاسو ته به په اسراييلو کې ځمکه درنه کړل شي چې ستاسو میراث شي او نه به د جايداد کومه برخه درکړل شي. زه څښتن یم او زه ستاسو دپاره هم برخه یم او هم ستاسو میراث.

د لایویانو برخه

٢١) څښتن حضرت هارون ته وفرمایل: <د اسراييليانو لس فیصده فصلونه او د هرو لسو نویو زېږېدلو حیواناتو څخه یو حیوان زما دی. مگر دا ټول لایویانو ته د هغوی د کار او خدمت په بدل کې چې په مقدسه څپمه کې یې کوي ورکوم. ٢٢) نور اسراييليان باید څپمې ته ورنژدې نه شي او په دې ډول دې خپل ځانونه د مرگ سزا ته نه جوړوي. ٢٣) له همدې وخت څخه به یوازې لایویان په څپمې باندې پام کوي او د هغې پوره مسؤلیت به په غاړه اخلي. دا دایمي اصول دی چې ستاسو په اولادې باندې به هم عملي کېږي. لایویان باید په اسراييلو کې خپله ځمکه ونلري. ٢٤) د هغې په ځای به هغوی ته هغه حاصلات او هغه نوي زېږېدلي حیوانات ورکول کېږي چې اسراييليان یې ماته وړاندې کوي.>

هغه عشر چې لاويان يې بايد ورکړي

٢٥) خبنتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ٢٤) > لاويانو ته داسې ووايه: کله چې تاسو د اسراييليانو څخه د حاصلاتو او نوي زېږېدلو حيواناتو عشر واخلي، بايد د هغو عشر ما خبنتن ته وړاندې کړئ. ٢٧) - ٢٨) لکه څنگه چې اسراييليان ماته د غلو دانو او د انگورو د شربت برخه راکوي، نو تاسو هم بايد د هغه ټول عشر څخه چې د اسراييليانو څخه يې اخلي يوه برخه ماته د نذرانې په توگه جدا کړئ. هغه بايد هارون ته ورکړل شي. ٢٩) نو څه چې تاسو اخلي، ډېره بڼه برخه به يې زما وي.

٣٠) کله چې تاسو ډېره بڼه برخه وړاندې کړه نو کولی شئ چې پاتې برخه يې خپل ځان ته وساتئ، لکه څنگه چې دهقان د نذرانې له ورکولو څخه وروسته څه چې پاتې شوي وي هغه ساتي. ٣١) تاسو او ستاسو کورنۍ کولی شئ چې پاتې شوي برخه په هرځای کې وخورئ، ځکه چې دا په مقدسه خېمه کې د کار کولو دپاره ستاسو اجوره ده. ٣٢) د هغې په خوړلو به تاسو ته سزانه درکول کېږي په دې شرط چې تاسو مخکې ماته ډېرې بڼې برخې وړاندې کړې وي. هغه سوغاتونه او قربانۍ گانې چې قوم يې راوړي بايد مقدسې پاتې شي او مخکې له دې چې ماته وړاندې شي تاسو د هغو څخه کومه برخه وخورئ نو وبه وژل شئ.<

د گناه د پاکولو مراسم

١٩) خبنتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: ٢) > د اسراييلو قوم بايد موسیٰ ته يوه داسې سره غوا راولي چې کوم عيب په کې نه وي او هيڅکله ورباندې قلبه نه وي شوې. ٣) هغوی به هغه العازار کاهن ته ورکړي، بيا به هغه د کمپ څخه بيرون وويستل شي او د هغه په حضور کې به حلاله شي. ٤) بيا به العازار د هغې څخه لږه وينه واخلي او په خپله گوته باندې دې اووه ځلې د مقدسې خېمې مخې ته وشيندي. ٥) بيا ټوله غوا بايد د پوستکي، غوښې، وينې او کولمو سره د هغه په مخ کې وسوزول شي. ٦) کاهن دې د صبر د ونې لږ لرگي، د وېلني بوتې او سور تار په اور کې واچوي. ٧) د مراسمو څخه وروسته دې کاهن خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي. بيا هغه کولی شي چې بېرته کمپ ته ننوزي، مگر تر مانېامه پورې به ناپاک پاتې

شي. (۸) هغه سړی چې غوا يې سوزولې وي هم بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، مگر هغه به هم تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. (۹) يو سړی چې ناپاک نه وي د سوزېدل شوې غوا ايرې دې واخلي او د کمپ څخه دباندې دې په يو پاک ځای کې واچوي. د اسراييلو قوم کولی شي چې دا ايرې د هغو اوبو سره گډې کړي چې د گناه د پاکولو په مراسمو کې ورڅخه کار اخيستل کېږي. (۱۰) هغه سړی چې ايرې راټولوي بايد خپل کالي ومينځي، مگر تر مابنامه پورې به ناپاک پاتې شي. د اسراييلو قوم او هغه بېگانه خلک چې د دوی په منع کې اوسپړي بايد تل د دې قانون اطاعت وکړي.

د مړي سره لگېدل

(۱۱) که چېرې څوک يو مړي ته لاس وروړي، اووه ورځې به ناپاک وي. (۱۲) مگر که چېرې په دريمه ورځ او بيا په اوومه ورځ په هغو اوبو باندې چې د غوا ايرې ورسره گډې وي خپل ځان پاک کړي، هغه به پاک شي. که په هغو ورځو کې خپل ځان پاک نه کړي، نو ناپاک به پاتې شي. (۱۳) که چېرې څوک مړي ته لاس وروړي او خپل ځان پاک نه کړي هغه ناپاکه پاتې کېږي، ځکه چې د پاکوالي اوبه ورباندې نه دي اچول شوې. هغه نفر مقدسه خېمه ناپاکه کړې او د اسراييلو د قوم څخه بايد وشړل شي.

(۱۴) په هغه حالت کې چې يو نفر په خېمه کې مړ شي، نو هغه څوک چې د هغه نفر د مرگ په وخت کې په خېمه کې وي يا څوک چې خېمې ته ورننوزي هغه به اووه ورځې ناپاک وي. (۱۵) هر منگي او لوبنی چې په خېمه کې وي او سرپوښ ونلري، هغه ناپاک کېږي. (۱۶) که چېرې څوک د يو داسې نفر مړي ته لاس وروړي چې په وسله باندې وژل شوی وي يا په خپل مرگ مړ شوی وي يا که چېرې د انسان هډوکي يا قبر ته لاس وروړي، هغه به اووه ورځې ناپاک وي.

(۱۷) - (۱۸) مخکې له دې چې هغه نفر له نجاست څخه پاک شي، يو څوک چې پاک وي بايد د سوزول شوې غوا لږې ايرې واخلي او د چينې د اوبو په يو لوبني کې دې هغه ولږي. همدا نفر بايد د وېلني د بوتې يوه څانگه په اوبو او ايرو کې غوټه کړي، بيا دې هغه په خېمه او هرڅه چې په هغې کې دي او د هر هغه چا په شمول چې په خېمه کې وُ وشيندي. که چېرې هغه د انسان هډوکي يا قبر

يا مړي ته لاس وروړی وي، هغه اوبه بايد په هغه نفر باندې وشيندل شي. (١٩) هغه نفر چې پاک وي په ناپاکه نفر باندې دې په دريمه او اوومه ورځ هغه اوبه وشيندي. په اوومه ورځ هغه نفر چې پاکېږي بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي نو ماښام به هغه پاک شي.

(٢٠) که چېرې يو نفر په مذهبي لحاظ ناپاک وي او خپل ځان پاک نه کړي هغه ناپاک پاتې کېږي، ځکه چې په هغه باندې د پاکوالي اوبه نه دي اچول شوې. هغه مقدسه خېمه ناپاکه کړې او د اسراييلو د قوم څخه بايد وشړل شي. (٢١) دا قوانين به هيڅکله بدل نه شي. کوم نفر چې د پاکوالي په خاطر هغه اوبه شيندي بايد خپل کالي هم ومينځي. که څوک دې اوبو ته لاس وروړي هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي. (٢٢) يو ناپاک نفر چې هر شي ته لاس وروړي هغه شی به ناپاک شي او که بل نفر هغه شي ته لاس وروړي، هغه به هم تر ماښامه پورې ناپاک وي. <

د گټ څخه اوبه جاري کېږي

٢٠ (١) د اسراييلو ټول قوم د کال د اولې مياشتې په دوران کې د صين دښتې ته راوړسېد او په قادش کې يې خېمې ودرولې. دا هغه ځای ؤ چې مريم په کې مړه شوه او ښځه کړای شوه.

(٢) په کوم ځای کې چې هغوی خېمې ودرولې وې هلته اوبه نه وې، نو خلک د حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ضد راغونډ شول. (٣) هغوی حضرت موسیٰ ته شکايت وکړ او ويې ويل: <دا به ښه وای چې مونږ د نورو اسراييليانو سره د څښتن په حضور کې مړه شوي وای. (٤) تا ولې دې دښتې ته راوستلو؟ يوازې د دې دپاره چې د خپلو حيواناتو سره دلته مړه شو؟ (٥) ولې دې مونږ له مصر څخه دې خوار ځای ته چې هيڅ شی په کې نه شنه کېږي راوستلو؟ دلته نه غله شته، نه اينځران، نه انگور او نه انار. حتی د څښلو اوبه هم دلته نشته!>

(٦) حضرت موسیٰ او حضرت هارون د خلکو څخه لېرې لارل او د مقدسې خېمې په دروازه کې ودرېدل. هغوی په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل او د څښتن جلال ورته ښکاره شو. (٧) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (٨) <هغه امسا چې د لوظ د صندوق په مخ کې پرته ده راواخله او بيا ته او هارون ټول قوم راغونډ کړئ. د هغو ټولو په مخ کې هغه گټ ته ووايي چې اوبه ورڅخه جاري

شي. په دې ډول به ته د گټ څخه خلکو او د هغو حیواناتو ته د څښلو دپاره اوبه راوباسي. <

۹ نو حضرت موسیٰ لار او څنگه چې څښتن ورته حکم کړی ؤ، امسا یې راواخیستله. ۱۰ هغه او حضرت هارون ټول قوم د گټ مخې ته راغونډ کړ او حضرت موسیٰ ورته وفرمایل: <ای سرکشو خلکو، واورئ! آیا مونږ باید تاسو ته د دې گټ څخه اوبه راوباسو؟ > ۱۱ بیا حضرت موسیٰ امسا پورته کړه او گټ یې دوه ځلې ورباندې وواهه او د هغه څخه د اوبو یوه لویه ویا له جاري شوه او ټولو خلکو او حیواناتو هغه وڅښلې.

۱۲ مگر څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ورټل او ورته ویې فرمایل: <څرنگه چې تاسو په ما باندې اعتماد ونه کړ چې د اسراییلو د خلکو په مخکې زما د پاک قدرت احترام وکړئ نو تاسو به ونشئ کولی چې هغوی هغې خاورې ته بوځئ چې د هغې د ورکولو وعده مې د هغوی سره کړې ده. >

۱۳ دا پېښه په مریبه کې وشوه، یعنې هغه ځای چې اسراییلیانو په کې د څښتن په ضد شکایت وکړ او څښتن هغوی ته خپل مقدس توب وروښود.

اسراییلیانو ته اجازه نه ورکول کېږي چې د اډوم څخه تېر شي

۱۴ حضرت موسیٰ د قادش څخه د اډوم پادشاه ته استازي ولېږل چې دا پیغام ورته ورسوي: <مونږ اسراییلیان ستاسو خپل خپلوان یو او تاسو خبر یئ چې په مونږ باندې څومره سختی تېرې شوي، ۱۵ څنگه زمونږ نیکونه مصر ته لاړل او مونږ د ډېرو کلونو دپاره هلته اوسېدلو. مصریانو زمونږ د نیکونو او زمونږ سره بده رویه وکړه ۱۶ او مونږ څښتن ته د مرستې دپاره فریاد وکړ. هغه زمونږ فریاد واورېد او فرېښته یې راوړله او مونږ یې د مصر څخه راووېستلو. اوس مونږ په قادش کې یو چې دا یو ښار دی چې ستاسو د سیمې سره سرحد لري. ۱۷ مهرباني وکړئ مونږ ته اجازه راکړئ چې ستاسو له هېواد څخه تېر شو. مونږ به خپله لاره نه خوشې کوو او ستاسو پټیو او د انګورو باغونو ته به نه ورننوزو او ستاسو د کوهیانو څخه به هیڅ اوبه ونه څښو. مونږ به په عمومي لاره باندې څو ترڅو ستاسو د سیمې څخه ووزو. >

۱۸ مگر ادميانو په ځواب کې وويل: <نه، مونږ به تاسو پرېږدو چې زمونږ د هېواد په لاره باندې لاړ شئ! او که چېرې تاسو د دې کار هڅه وکړئ، مونږ به ووزو او حمله به درياندې وکړو.>

۱۹ د اسراييلو خلکو وويل: <مونږ به په عمومي لاره باندې ځو او که مونږ يا زمونږ حيواناتو ستاسو اوبه وڅښلې، مونږ به يې بيه درکړو. مونږ يوازې غواړو چې تېر شو.>

۲۰ مگر ادميانو بيا وويل: <مونږ يې نه منو!> او هغوی د يو قوي لښکر سره ووتل چې د اسراييلو په خلکو باندې حمله وکړي. ۲۱ څرنګه چې ادميانو اسراييليانو ته اجازه ورنه کړه چې د هغوی د سيمې له لارې تېر شي، نو اسراييليان بېرته ستانه شول او په بله لاره باندې لاړل.

د حضرت هارون وفات کېدل

۲۲ د اسراييلو ټول قوم له قادش څخه لاړ او د هور غره ته ورسېدل، ۲۳ يعنې د ادوم سرحد ته. په هغه ځای کې څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: ۲۴ <هارون به هغې خاورې ته داخل نه شي چې د هغې د ورکولو وعده مې د اسراييليانو سره کړې ده. هغه به مړ شي، ځکه چې تاسو دواړو په مريبه کې زما د حکم څخه سرغړونه وکړه. ۲۵ هارون او د هغه زوی العازار درسره واخله او د هور د غره سرته يې وڅېږوه ۲۶ او په هغه ځای کې د هارون څخه د کاهنۍ کالي وباسه او العازار ته يې ورواغونده. هارون به هلته مړ شي.>

۲۷ څه چې څښتن حکم کړی ؤ حضرت موسیٰ هماسې وکړل. ټول قوم ورته کتل چې هغوی د هور د غره سرته وختل. ۲۸ حضرت موسیٰ د حضرت هارون څخه د کاهنۍ کالي لېرې کړل او د هغه زوی العازار ته يې ورواغوستل. حضرت هارون هلته د هور د غره په سر باندې وفات شو او حضرت موسیٰ او العازار بېرته راکوز شول. ۲۹ کله چې د اسراييلو ټول قوم خبر شو چې حضرت هارون وفات شوی دی نو هغوی دېرش ورځې د هغه په مرګ باندې غم او ژړا وکړه.

اسراييليان کنعانيانو ته په حرمه کې ماتې ورکوي

٢١ ﴿١﴾ د عراد کنعانی پادشاه د کنعان په جنوب کې اوسېده او کله چې هغه واورېدل چې اسراییلیان د اتاریم کلي ته راروان دي، هغه ورباندې حمله وکړه او د هغو څخه یې ځینې ونيول. ﴿٢﴾ نو اسراییلیانو څښتن ته نذر ومانه: <که چېرې ته مونږ په دې خلکو باندې بریالي کړې، مونږ به هغوی او د هغوی ښارونه یې له کوم شرط څخه تاته وقف کړو او هغوی به له منځه یوسو. > ﴿٣﴾ څښتن د دوی دعا قبوله کړه او د هغوی سره یې مرسته وکړه چې په کنعانیانو باندې بریالي شي. نو اسراییلیانو هغوی او د هغوی ښارونه بېخي له منځه یوړل او هغه ځای یې د حرمه په نوم یاد کړ.

حضرت موسیٰ یو برنجي مار جوړوي

﴿٤﴾ اسراییلیان د هور د غره څخه لاپړل او په هغې لارې باندې روان شول چې سرې بحیرې ته تللي ده، د دې دپاره چې د ادوم د سیمې په شاوخوا باندې راوگرځي. مگر خلکو په لاره کې خپله حوصله له لاسه ورکړه ﴿٥﴾ او د خدای پاک او حضرت موسیٰ په ضد یې خبرې وکړې. هغوی شکایت وکړ: <مونږه مو ولې د مصر څخه راوويستلو چې په دې دښته کې مړه شو، چېرته چې نه دوډۍ شته او نه اوبه؟ مونږ نور د دې خراب خوراک څخه تنگ شوي یو! > ﴿٦﴾ بیا څښتن په هغوی باندې زهر لرونکي ماران نازل کړل او ډېر اسراییلیان یې وچيچل او مړه شول. ﴿٧﴾ خلک حضرت موسیٰ ته ورغلل او ویې ویل: <مونږ گناه کړې ده چې د څښتن او ستا په ضد مو خبرې کړې دي. اوس څښتن ته دعا وکړه چې دا ماران لېرې کړي. > نو حضرت موسیٰ د خلکو دپاره دعا وکړه. ﴿٨﴾ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <یو فلزي مار جوړ کړه او د یوې پایې په سر باندې یې ځوړند کړه. هرڅوک چې چيچل کیږي نو کله چې هغه فلزي مار ته وگوري ژوندی به پاتې کیږي. > ﴿٩﴾ نو حضرت موسیٰ یو برنجي مار جوړ کړ او هغه یې د یوې پایې په سر باندې ځوړند کړ. هرڅوک به چې مار چيچه هغه به برنجي مار ته کتل نو ژوندی به پاتې کېده.

موآب ته د اسراییلیانو سفر

﴿١٠﴾ اسراییلیان روان شول او د اوبوت سره یې خېمې ودرولې. ﴿١١﴾ کله چې هغوی له هغه ځای څخه لاپړل، د عیبی عباریم په دښته کې د موآب د سیمې ختیځ خواته یې خېمې ودرولې، ﴿١٢﴾ بیا یې د زارد د خوړ په څنګ کې خېمې ودرولې. ﴿١٣﴾ بیا له هغه ځای څخه روان شول او د ارنون د سیند

په شمال کې په هغې دښتې کې يې چې د اموريانو د سيمې پورې غزېدلې ده خپمې ودرولې. (ارنون د موآبيانو او اموريانو ترمنځ سرحد ؤ.) (١٤) له همدې کبله د خښتن د جنگونو په کتاب کې ويل شوي دي چې د واهيب ښار او د هغه ويالې د سوفه په سيمه کې دي، د ارنون سيند او (١٥) د هغه درې د موآبيانو د سرحد تر څنگ پرته دي او د عار تر ښاره پورې رسېدلې دي.

(١٦) له هغه ځای څخه دوی يو بل ځای ته چې د کوهي په نوم يادېده لاړل، يعنې هغه ځای ته چېرته چې خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: <خلک سره راغونډ کړه چې د خښلو دپاره اوبه ورکړم.> (١٧) په هغه وخت کې د اسراييلو خلکو دا روحاني سندره وويله:

>ای کوهيه! راوباسه اوبه خپلې

هرکلی به ورته وايو په سندري

(١٨) هغه کوهی چې کيندل شوی شهزادگانو له خوا

او د قوم د مشرانو له خوا

دی کيندل شوی په شاهي امسا

او د هغوی په امساگانو باندې <

هغوی له دښتې څخه متانې ته لاړل (١٩) او له هغه ځايه نحلثيل ته لاړل او د نحلثيل څخه باموت ته (٢٠) او له باموت څخه هغې درې ته لاړل چې د موآبيانو په سيمه کې ده او د پيسگاه د غره لاندې ده او له هغه ځای څخه ښکته دښته ليدل کېږي.

اسراييليان د اموريانو پادشاه سيحون ته ماتې ورکوي

(تثنيه ٢: ٢٦ - ٣٧)

(٢١) د اسراييلو خلکو د اموريانو پادشاه سيحون ته استازي ورولېږل چې هغه ته داسې ووايي: (٢٢)

>مهرباني وکړئ مونږ پرېږدئ چې ستاسو په سيمه باندې تېر شو. مونږ به خپله لاره نه خوشې کوو او ستاسو پټيو او د انگورو باغونو ته به نه ورننوزو او ستاسو د کوهيانو څخه به هيڅ اوبه ونه څښو. مونږ به په عمومي لاره باندې ځو، ترڅو ستاسو د سيمې څخه ووزو. < (٢٣) مگر سيحون اسراييليان پرېښودل چې د هغه د وطن له لارې سفر وکړي. د دې په ځای، هغه خپل ټول لښکر سره راغونډ کړ او دښتې ته ووت چې د ياهص ښار ته نژدې په اسراييليانو باندې حمله وکړي. (٢٤) مگر اسراييليانو خپل ډېر دښمنان په دې جگړه کې ووژل او د هغوی سيمه يې په جنوب کې د ارنون د سيند څخه نيولې په شمال کې د يبوق تر سيند پورې ونيوله. د يبوق بلې خواته د عمونيانو سيمه وه او د هغوی سرحد ډېر قوي ؤ.

(٢٥) نو اسراييليانو د اموريانو ټول ښارونه چې په هغو کې حشبون او د هغه شاوخوا کلي هم شامل وو ونيول او هلته اوسېدل. (٢٦) حشبون د اموريانو د پادشاه سيحون پایتخت ؤ. سيحون د موآب د پخواني پادشاه سره جگړه کړې وه او د ارنون د سيند پورې يې د هغه ټوله خاوره نيولې وه. (٢٧) په دې سبب شاعران وايي:

>راشئ حشبون ته يعنې ښار ته د سيحون پادشاه!

غواړو هغه بېرته آباد ووينو!

(٢٨) په يو وخت کې د حشبون له دغه ښاره

د سيحون لښکرې لارې مخکې لکه اور

په موآب کې يې برباد کړ د عار ښار

کړې بربادې يې غونډۍ ارنون دپاسه

(٢٩) افسوس په تاسو موآبيانو باندې!

ای د کموش عبادت کوونکو برباد شوی تاسې!

ستاسو خدای پرېښودل خلک چې مهاجر شي

ښځې شولې اسیرانې د اموریایي پادشاه په لاس

۳۰ مگر اوس ده برباد شوې اولاده د هغوی

په ټوله لاره د حشبون نه تر دیبونه پورې

تر نوفح چې ده میدبا ته نژدې <

۳۱ نو اسرائیلیان د اموریانو په سیمه کې اوسېدل. ۳۲ نو حضرت موسیٰ یو څو نفره ولېږل چې د یعزیر په ښار باندې د حملې دپاره یوه ښه لاره راپیدا کړي. اسرائیلیانو هغه ښار او د هغه شاوخوا کلي ونيول او هغه اموریان چې هلته اوسېدل هغوی یې وشرل.

اسرائیلیان د باشان پادشاه عوج ته ماتې ورکوي

(تثنیه ۳: ۱ - ۱۱)

۳۳ بیا اسرائیلیان راوگرځېدل او د باشان په لاره باندې روان شول. د باشان پادشاه عوج د خپلو ټولو لښکرو سره روان شو چې په ادرعي کې په هغوی باندې حمله وکړي. ۳۴ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <د عوج څخه مه وپرېره. زه به تاته په هغه، د هغه په ټولو خلکو او خاوره باندې بری درکړم. د هغه سره هغه کار وکړه چې د اموریانو د پادشاه سره دې چې حشبون یې پایتخت و کړی و. > ۳۵ نو اسرائیلیانو عوج، د هغه زامن او د هغه ټول خلک ووژل، یو هم ژوندی پاتې نه شو او بیا یې د هغه خاوره ونيوله.

د موآب پادشاه بلعام راغواړي

۲۲ اسرائیلیان د هغه ځای څخه روان شول او د موآب په ډاگونو کې د اردن د سیند ختیځ

خواته اریحا ته مخامخ یې خپمې ودرولې.

٢-٣) کله چې د موآب پادشاه بالاق د صفور زوی واورېدل چې اسراییلیان خومره ډېر وو او د اموریانو سره یې څه کړي وو، نو هغه او د هغه خلک ډېر سخت ووېرېدل. ٤-٥) موآبیانو د مدیانیانو مشرانو ته وویل: <هرڅه چې زموږ په شاوخوا کې دي دا لوی لښکر به هغه داسې ژر له منځه یوسي لکه یو غوی چې په پټي کې واښه خوري.> نو بالاق پادشاه استازي ولېږل چې د بعور زوی بلعام چې د فرات سیند ته نژدې د فتور په ښار کې په خپل اصلي وطن کې اوسېده راوغواړي. هغوی دغه پیغام د بالاق څخه هغه ته راوړ: <زه ستا مرستې ته اړتیا لرم. د مصر څخه یو لوی قوم راغلی دی او خلک یې په هرځای کې خپاره شوي دي او زما سیمې ته نژدې اوسېږي. ٦) هغوی ډېر قوي دي او موږ ورته ماتې نه شو ورکولی، نو آیا ته به راشې او زما دپاره به په هغوی باندې لعنت ووايې؟ کېدای شي بیا موږ وکولی شو چې هغوی ته ماتې ورکړو او له دې خاورې څخه یې وشړو. زه پوهېږم چې هر چاته چې ته برکت ورکړې هغه به برکت ومومي، مگر په هرچا باندې چې لعنت ووايې په هغه باندې به لعنت راشي.>

٧) د موآب او د مدیان مشران لارل او پیسې یې د ځانه سره واخیستلې چې بلعام ته یې د فال دپاره ورکړي. کله چې هغوی د هغه کور ته ورسېدل، د بالاق پیغام یې ورکړ. ٨) بلعام په ځواب کې وویل: <شپه دلته تېره کړئ او سبا به بېرته تاسو ته د څښتن هغه ځواب راوړم چې ماته یې راکوي.> نو مشران د هغه په کور کې پاتې شول.

٩) په هماغه شپه خدای پاک بلعام ته ورغی او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <ستا په کور کې دا خلک څوک دي؟>

١٠) بلعام په ځواب کې وویل: <دا د موآب د پادشاه بالاق استازي دي. هغه دوی رالېږلي دي ١١) چې ما د دې دپاره د ځانه سره موآب ته بوځي چې په هغو خلکو باندې لعنت ووايم چې له مصر څخه هلته راغلي دي. هغوی په ټول وطن کې خپاره شوي دي او دی غواړي چې وېې شړي.>

١٢) مگر خدای پاک په ځواب کې وفرمایل: <د بالاق د استازو سره مه ځه. ما هغو خلکو ته چې له مصر څخه راغلي دي برکت ورکړی دی، نو په هغوی باندې لعنت مه وایه.>

١٣) سهار بلعام د بالاق استازو ته وويل: <بهرته خپل وطن ته لار شئ. خښتن ماته اجازه نه راكوي چې تاسو سره لار شم.> ١٤) نو هغوی لارل او بالاق ته يې وويل چې بلعام د راتگ څخه انكار وكړ.

١٥) بيا بالاق زيات شمېر مشران وروپېرل چې د اولنی ډلې څخه ډېر مهم خلک په کې وو. ١٦) هغوی بلعام ته ورغلل او ورته وېي ويل چې بالاق وايي: <بلعامه، ته بايد خامخا راشې!> ١٧) زه به ډېرې پيسې درکړم او هرڅه چې ته غواړې هغه به وکړم. راشه او زما دپاره په دغو خلکو باندې لعنت ووايه.>

١٨) خو بلعام په ځواب کې وويل: <حتی که چېرې بالاق ماته خپله مانې هم راکړي چې د سرو زرو او سپينو زرو څخه ډکه وي، حتی زه به په يوې ډېرې کوچنی موضوع هم د خپل خښتن خدای د حکم څخه سرغړونه ونه کړم.> ١٩) تاسو کولی شئ چې دلته شپه تېره کړئ لکه څنگه چې هغو نورو تېره کړه. زه به دا معلومه کړم چې خښتن په دې هکله ماته نور څه وايي يا نه.>

٢٠) په هغه شپه خدای پاک بلعام ته وفرمايل: <که چېرې هغه نفر تاته راغلل او درڅخه يې وغوښتل چې ورسره لار شي نو ځان تيار کړه او ورسره لار شه، مگر يوازې هغه کار به کوي چې زه يې درته وایم.> ٢١) نو بلعام سهار راپاڅېده او په خپله خره باندې يې کته واچوله او د موآيانو د مشرانو سره لار.

بلعام او د هغه خره

٢٢) خدای پاک په قهر شو چې بلعام لار. بلعام په خپلې خري باندې سپور ؤ او خپل دوه نوکران يې ورسره وو. د خښتن فرښته په لاره کې ودرېدله چې مخه يې ونيسي. ٢٣) کله چې د بلعام خري د خښتن فرښته وليدله چې په لاره کې ولاړه ده او توره يې په لاس کې ده، نو لاره يې پرېښودله او په پټي کې روانه شوه. بلعام خره ووهله چې بهرته يې لارې ته راولي. ٢٤) بيا فرښته د انگورو د دوو باغونو په منځ کې په يوه تنگه لاره کې چې دواړو خواو ته يې دېوال ؤ ودرېدله. ٢٥) کله چې خري فرښته وليدله، هغه دېوال ته دومره نژدې روانه شوه چې د بلعام پښه په دېوال باندې وسولېدله.

بلعام بيا خره ووهله. (٢٦) فرېنټه يو ځل بيا مخکې لاره او په يو داسې تنگ ځای کې ودرېدله چې د خړې دپاره بېخي ځای نه ؤ چې ښي يا چپ خوا ته وگرځي. (٢٧) په دې وخت کې چې کله خړې فرېنټه وليدله، نو هغه پرېوتله. بلعام په قهر شو او په خپله امسا باندې يې د خړې په وهلو شروع وکړه. (٢٨) بيا څښتن خړې ته دا توان ورکړ چې خبرې وکړي او خړې بلعام ته وويل: <ما ستا سره څه کړي دي چې درې ځلې دې ووهلم؟>

(٢٩) بلعام په ځواب کې وويل: <تا راڅخه احمق جوړ کړ! که چېرې توره راسره وای نو ته به مې همدلته وژلې وای!>

(٣٠) خړې په ځواب کې وويل: <زه هماغه خره نه يم چې ټول عمر راباندې سپور شوی يې؟ آيا مخکې مې کله درسره داسې کار کړی ؤ؟>

بلعام په ځواب کې وويل: <نه.>

(٣١) بيا څښتن د بلعام سترگې پرانيستلې او هغه فرېنټه يې وليدله چې د تورې سره په لاره کې ولاړه وه. بلعام خپل ځان پرمخې په ځمکه باندې وغورزاوه. (٣٢) فرېنټې وفرمايل: <ولې دې خپله خره درې ځلې ووهله؟ دا زه وم چې ستا لاره مې بنده کړې وه، ځکه چې ته بايد موآب ته لاړ نه شې. (٣٣) که چېرې ستا خړې زه درې ځلې ليدلې نه وای او ودرېدلې نه وای، ما به ته وژلې وای او خره به مې ژوندی پرېښې وای.>

(٣٤) بلعام په ځواب کې وويل: <ما گناه وکړه. زه نه پوهېدم چې ته په لاره کې ولاړه وې چې زما مخه ونيسي. که چېرې ته فکر کوې چې دا بده ده چې زه لاړ شم، زه به کور ته ستون شم.>

(٣٥) مگر فرېنټې وفرمايل: <د دې خلکو سره لاړ شه، مگر يوازې هغه څه به وايې چې زه يې درته وایم.> نو بلعام د هغو مشرانو سره روان شو.

بالاق پادشاه بلعام ته هرکلی وايي

٣٦) کله چې بالاق واورېدل چې بلعام راروان دی، هغه لار چې په عار کې یعنی هغه ښار کې چې د ارنون په سیند باندې د موآب د سرحد سره پروت دی د هغه سره ملاقات وکړي. (٣٧) بالاق بلعام ته وویل: <کله چې اول ځل ما راوغوښتلې ولې رانغلې؟ آیا تا دا فکر کاوه چې ما نه شو کولی چې پوره انعام درکړم؟>

٣٨) بلعام په ځواب کې وویل: <زه اوس تاته راغلی یم، مگر زه څه قدرت لرم؟ زه اوس یوازې هغه څه ویلی شم چې خدای پاک یې راته ووايي.> (٣٩) نو بلعام د بالاق سره د حصوت ښار ته لاړ. (٤٠) بالاق هلته غوایان او پسونه قرباني کړل او لږه غوښنه یې بلعام او هغو مشرانو ته چې د هغه سره وو، ورکړه.

٤١) بالاق سهار بلعام د بموت بل ښار ته پورته بوت. د هغه ځای څخه بلعام ځینې اسرایلیان لیدلی شول.

د بلعام اول پیغام

٢٣) بلعام بالاق ته وویل: <دلته زما دپاره اووه د قربانی ځایونه جوړ کړه، بیا اووه غوایان او اووه پسونه راوله.> (٢٤) څنگه چې بالاق ته ویل شوي وو، هغه هماغسې وکړل او هغه او بلعام په هره قربانگاه باندې یو یو غویي او یو یو پسه قرباني کړ.

٢٤) بیا بلعام بالاق ته وویل: <دلته د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره ودرېږه، زه ځم چې وگورم څښتن زما سره د ملاقات دپاره راځي او که نه. هرڅه چې هغه راته ووايي هغه به تاته ووايم.> نو بلعام د غونډۍ سرته یوازې لار (٢٥) او خدای پاک د هغه سره ملاقات وکړ. بلعام هغه ته وویل: <ما اووه د قربانی ځایونه جوړ کړي دي او په هر یو باندې مې یو یو غویي او یو یو پسه قرباني کړی دی.>

٢٥) څښتن بلعام ته یو پیغام ورکړ، بیا یې هغه بېرته ولېږه چې بالاق ته یې ورسوي. (٢٦) نو هغه بېرته لار او ویې لیدل چې بالاق د موآبیانو د ټولو مشرانو سره د خپلې نذرانې په څنگ کې ولاړ

دی.

۷ بلعام دا پیغام ورکړ:

د موآب پادشاه بالاق زه راوستلم

له سوریې یعنې ختیخو غرونو

هغه ویل راشه خبرې وکړه ما دپاره

ته لعنت ووايه په قوم د اسراییلو باندې

۸ څنگه په هغه چا لعنت ووايم

په چا چې خدای لعنت ویلی نه وي؟

څنگه د هغوی په ضد خبرې وکړم

د چا په ضد چې څښتن نه دي کړي؟

۹ لوړو گټانو څخه زه شمه هغوی لیدلی

شمه کتلی هغوی زه د غونډیو څخه

دا یو قوم دی چې اوسیري ځانله

هغوی خپل ځانونه په نورو قومونو کې نه شماری

۱۰ د اسراییلو اولاده ده لکه خاورو په شان

دوی دومره ډېر دي چې حساب یې نه شي

پرېږده چې مړ شمه زه د خدای د قوم په شان

پرېږده په سوله کې چې مړ شم د نېکانو په شان <

۱۱) بيا بالاق بلعام ته وويل: <دا څه دې راسره وکړل؟ ما د دې دپاره راوغوښتلې چې زما په دښمنانو باندې لعنت ووايي. مگر د هغې په ځای تا هغوی ته برکت ورکړ!>

۱۲) بلعام په ځواب کې وويل: <زه يوازې هغه څه ويلي شم چې څښتن راته وايي.>

د بلعام دوهم پيغام

۱۳) بالاق بلعام ته وويل: <راځه چې يو بل ځای ته لاړ شو چېرته چې ته کولی شې يوازې ځينې اسراييليان ووينې، له هماغه ځای څخه زما په خاطر په هغوی باندې لعنت ووايه.> ۱۴) نو هغه بلعام د صوفيم پتي ته چې د پيسگاه د غره په سر و بوت. په هغه ځای کې هم هغه اووه د قربانۍ ځايونه جوړ کړل او په هر يو باندې يې يو يو غویي او يو يو پسه قرباني کړ.

۱۵) بلعام بالاق ته وويل: <دلته د خپلې سوزېدونکې نذرانې په څنگ کې ودرېږه او زه به هلته د څښتن سره ملاقات وکړم.>

۱۶) څښتن د بلعام سره ملاقات وکړ او يو بل پيغام يې ورکړ، بيا يې ورته وفرمايل: <لاړ شه او بالاق ته يې ورسوه.> ۱۷) بلعام بېرته لاړ او ويې ليدل چې بالاق د خپلې سوزېدونکې نذرانې په څنگ کې د موآبيانو د مشرانو سره ولاړ دی. بالاق پوښتنه وکړه: <څښتن څه وويل؟> ۱۸) بلعام بيا پيغام ورکړ:

<راشه ای بالاقه د صفور زويه

غور دې ونيسه چې څه درته زه وایم

۱۹) خدای د خلکو په شان نه دی چې درواغ ووايي

انسان نه دی چې بدله اراده کړي

رسوي سرته چې کړي کومې وعدې

خه چې وایي هغه کاندي

٢٠ ماته شوې لارښوونه چې زه ورکړم برکت

خدای چې کوم وخت کې برکت ورکوي

هغه زه بېرته گرځولی نه شم

٢١ کړم پېشگويي چې مستقبل د اسراييلو

به رانه وړي بدبختي او تکليفونه دوی ته

خپل خښتن خدای يې مل دی دوی سره

وايي په جار هغه پادشاه دی د دوی

٢٢ خدای دوی راوويستل له مصر څخه

په ډېر قوت سره جنگيږي دی هغوی دپاره

٢٣ هيڅ جادو او کوډې نشته

چې په ضد د اسراييلو وکړي کار

د اسراييلو په باره کې به اوس خلک وایي

وگورئ خدای هغوی ته څه وکړل

دي هغوی د قهر شویو زمريانو په شان (۲۴)

چې دي تيار حملې ته

ترخو چې ونه خوري خپل بڼکار او وينه يې ونه څښي

تر هغې پورې به ونه کړي ارام <

(۲۵) نو بالاق بلعام ته وويل: <نه په هغوی باندې لعنت ووايه او نه ورته برکت ورکوه!>

(۲۶) بلعام په ځواب کې وويل: <ما مخکې تاته وويل چې زه به هرڅه د څښتن د وينا په مطابق

کوم.>

د بلعام دريم پيغام

(۲۷) بالاق بلعام ته وويل: <ما سره راشه چې يو بل ځای ته دې بوځم. کېدای شي چې خدای تا پرېږدي چې زما دپاره له هغه ځايه په اسراييليانو باندې لعنت ووايي.> (۲۸) نو هغه بلعام د فغور د غره سرته وخپړاوه چې له هغه ځايه ښکته دښتې ته وگوري. (۲۹) بلعام هغه ته وويل: <دلته زما دپاره اووه د قربانۍ ځايونه جوړ کړه، بيا ماته اووه غوايان او اووه پسونه راوله.> (۳۰) څنگه چې بالاق ته ويل شوي وو هماغسې يې وکړل، هغه په هرې قربانگه باندې يو يو غويی او يو يو پسه قرباني کړ.

۲۴ (۱) بلعام په دې يقين درلود چې څښتن به ورته وفرمايي چې اسراييليانو ته بيا برکت ورکړه. نو هغه د فال څخه هيڅ کار وانه خيست چې معلومه کړي څښتن د هغه څخه څه غواړي چې ويې کړي، لکه څنگه يې چې دوه ځلې مخکې کړي وو. د دې په ځای يې د دښتې خواته وکتل (۲) او د اسراييلو خلک يې وليدل چې قبيله په قبيله يې خپمې ودرولې وې. بيا د خدای پاک روح په هغه باندې نازل شو (۳) او بلعام دا پيغام ورکړ:

د بعور د زوی بلعام پیغام دی

د هغه چا خبرې چې سترگې یې خلاصې شولې

٤ چې اورېدلی شي خبرې د خدای

خوک چې رویا ویني د مطلق قادر خدای له خوا

خوک چې پرمخې پرېوزي او خلاصې یې دي سترگې

٥ د اسراییلو قومه

ستاسو کمپ دی خومره ښکلی

٦ د خرماگانو د اوږدو قطارونو په شان

د سیند په غاړه د باغونو په شان

چې دي کرلي خښتن د عود د ونو په شان

د سیند په غاړه د صبر د ونو په شان

٧ په دوی به وي باران پرېمانه

په آبي ځمکو کې کړي به خپل تخمونه

له اجاج څخه به لوی د دوی پادشاه وي

وي به سرلوړې پادشاهي د هغه

٨ خدای دوی راوویستل له مصر څخه

په ډېر قوت سره جنگيږي دی هغوی دپاره

خپل دښمنان تباہ کوي هغه

ماتوي د دوی هډوکي

او په غشو هغوی ولي

⑨ دغه قوم د قوي زمري په شان دی

چې ويده وي هيڅوک نه شي کړای جرأت

چې يې راوينس کړي

په هغو به برکت وي څوک چې وايي برکت په اسراييلو

وي لعنت به په هغوی چې لعنت په اسراييلو باندې وايي <

⑩ کله چې بالاق دا واورېدل، نو د قهره يې خپل لاسونه سره ومروړل او ويې ويل: <ما د دې دپاره راوغوښتلې چې زما په دښمنانو باندې لعنت ووايي، مگر تا هغوی ته درې ځلې برکت ورکړ. ⑪ اوس څه ورک شه، خپل کور ته لاړ شه! ما ستا سره وعده کړې وه چې ښه انعام به درکړم، خو څښتن ورڅخه بې برخې کړې.>

⑫ بلعام په ځواب کې وويل: <ما ستا استازو ته چې ماته دې رالېږلي وو، ويلي وو ⑬ چې حتی که چېرې ته ماته خپله ماني چې د سرو زرو او سپينو زرو څخه ډکه ده هم راکړې، بياهم زه نه شم کولی چې د څښتن د امر په خلاف کوم کار وکړم. زه به يوازې هغه څه وایم چې څښتن يې راته وايي. ⑭ اوس زه بېرته خپلو خلکو ته ورځم، خو مخکې له دې چې لاړ شم، زه تاته د هغه څه په هکله يو خبرداري درکوم چې اسراييليان به يې يوه ورځ ستا د قوم سره وکړي.>

د بلعام خلورم پیغام

۱۵) بیا بلعام دا پیغام ورکړ:

د بعور د زوی بلعام پیغام دی

د هغه چا خبرې چې سترگې یې خلاصې شولې

۱۶) چې اوربدلی شي خبرې د خدای

او هغه پوهه مومي د خدای تعالیٰ له خوا نه

خوک چې رویا ویني د مطلق قادر خدای له خوا

خوک چې پرمخې پرېوزي او خلاصې یې دي سترگې

۱۷) خپلې رویا کې چې څه ما لیدلي

پېښ شوي نه دي لا تر اوسه پورې

خو یوه ورځ به رابنکاره شي لکه ستوري په شان

د اسراییلو یو پادشاه

هغه به تاسو موآبیان ورک کړي

او د شیت ټول قوم به له منځه یوسي

۱۸) هغه به ومومي بری په دښمنانو په ادوم کې

او د هغوی خاوره به کړي خپل ملکیت

خو قوي به اسراييل شي

١٩) پادشاهي به وکړي د اسراييلو پادشاه

د هر ښار پاتې شوي ژوندي خلک

به له منځه يوسي <

٢٠) بيا بلعام په خپله رويا کې عماليقيان وليدل او دا پيغام يې ورکړ:

> عماليق د ټولو قومونو څخه ډېر قوي دی

مگر په آخر کې به هغه د تل دپاره له منځه لاړ شي <

٢١) هغه په خپله رويا کې قينيان وليدل او دا پيغام يې ورکړ:

> ستاسو ځای د اوسېدلو دی په امن

داسې امن لکه ځاله چې وي جوړه په گټ باندې

٢٢) مگر تاسو قينيان به شئ تباہ

آشوريان چې کله تاسو اسيران کړي <

٢٣) بلعام دغه پيغام ورکړ:

> هيڅوک ژوندي پاتې کېدلی نه شي

که خدای پلان د تباہی ولري

٢٤) رابه شي له سواحله د قبرسه کشتی گانې

رابه وړي خلک چې کړي فتح آشور او عابر

خو په آخر کې به قبرس په خپله هم برباد شي <

۲۵) بيا بلعام راپاڅېده او بېرته خپل کور ته روان شو او بالاق هم لار.

موآبيان اسراييليان بې لارې کوي

۲۵) ۱) کله چې اسراييليان په شطيم کې اوسېدل، ځينو سړيو د موآبي بښځو سره زنا کول پيل کړل. ۲) دغو بښځو بيا هغه سړي هغو مراسمو ته راوبلل چې د هغوی خدايانو ته په کې نذرانې وړاندې کېدلې. هغو سړيو د قربانيو غوښه وخورله او د موآبي خدايانو عبادت يې وکړ. ۳) څښتن په اسراييليانو باندې په قهر شو ځکه چې هغوی د بل فغور د خدای عبادت کړی و. ۴) نو هغه حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: <د اسراييلو ټول مشران بوځه او په رڼا ورځ يې زما په حضور کې اعدام کړه، بيا به زما سخت قهر په اسراييليانو باندې سوړ شي.> ۵) حضرت موسی^۱ هغو اسراييليانو ته چې د قاضيانو په توگه يې کار کاوه وفرمايل: <تاسو هر يو بايد د خپلې قبيلې هغه نفر ووژنئ چې د بل فغور عبادت يې کړی دی.>

۶) يو اسراييلي سړي د حضرت موسی^۱ او ټول قوم په مخ کې چې هغوی د مقدسې خېمې په دروازه کې ژړل، يوه مديانې بښځه خپل کور ته راوستله. ۷) د العازار زوی او د حضرت هارون کاهن لمسي فينحاس هغه وليدل او د خلکو د گڼې گونې څخه لار. هغه يوه نېزه راواخيستله ۸) او د هغه سړي پسې خېمې ته ورننوت او د هغه په بدن او د بښځې په گېډه کې يې ومنډله. په دې ډول څښتن هغه وبا بنده کړه چې اسراييليان يې له منځه وړل، ۹) مگر وبا لا له مخکې څخه ۲۴۰۰۰ نفره وژلي وو.

۱۰) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: ۱۱) <فينحاس د العازار زوی او د حضرت هارون کاهن لمسي زما قهر چې په اسراييلو باندې راغلی و سوړ کړ. هغه په ما باندې غيرت وکړ نو په دې خاطر مې هغوی تبا نه کړل. ۱۲) نو ورته ووايه چې زه د هغه سره داسې لوظ کوم چې د همېش دپاره به

اعتبار ولري. (۱۳) هغه او د هغه اولاده به د تل دپاره زما کاهنان وي، ځکه چې هغه د خپل خدای د عزت دپاره غیرت وکړ او د اسرایلیانو دپاره یې کفاره ادا کړه. <

(۱۴) د هغه اسرایلی نوم چې د مدیانی بنځې سره ووژل شو، د سالو زوی زمري ؤ او هغه د شمعون د قبیلې یو مشر ؤ. (۱۵) د بنځې نوم کزبي ؤ. د هغې پلار صور د مدیانیانو د طایفو یو مشر ؤ.

(۱۶) څښتن حضرت موسیٰ ته امر وکړ: (۱۷) > په مدیانیانو باندې حمله وکړه او هغوی ووژنه.

(۱۸) دا د هغه بد کار له کبله چې تاسو سره یې وکړ چې په فغور کې یې وغولولئ چې بل فغور ته عبادت وکړئ او د کزبي له کبله چې د یو مدیانی مشر لور وه او په فغور کې د وبا په وخت کې ووژل شوه. <

د اسرایلیانو دوهمه سرشمېرنه

۲۶ (۱) له وبا څخه وروسته څښتن حضرت موسیٰ او د حضرت هارون کاهن زوی العازار ته وفرمایل: (۲) > د اسرایلو د ټول قوم سرشمېرنه د کورنیو په اساس وکړئ، یعنې د هغو ټولو خلکو چې عمر یې شل کاله یا زیات وي او جنگ کولی شي. < (۳) په هغه وخت کې د اسرایلو ټول قوم د موآب په ډاگونو کې اریحا ته مخامخ د اردن د سیند په غاړه خبې ودرولې وې.

نو حضرت موسیٰ او العازار کاهن د اسرایلو مشرانو ته د دې سرشمېرنې په باره کې داسې لارښوونه وکړه: (۴) > لکه څنګه چې څښتن حضرت موسیٰ ته حکم کړی دی هغه ټول اسرایلیان چې عمر یې شل کاله یا زیات وي وشمارئ. <

دا هغه اسرایلیان دي چې د مصر څخه راوتلي وو:

(۵) د روبین د قبیلې څخه (روبین د حضرت یعقوب مشر زوی ؤ): د حنوک، فلو، (۶) حصرون او کرمي طایفې، (۷) د دې طایفو شمېر ۴۳۷۳۰ تنه نارینه وو. (۸) د فلو اولاده: الیاب (۹) او د هغه زامن نمویل، داتان او ایبرام. (دا هماغه داتان او ایبرام دي چې د قوم له

خوا انتخاب شوي وو، مگر هغوی د حضرت موسیٰ او حضرت هارون سره مخالفت وکړ او د قورح د پیروانو سره یوځای شول او د خښتن په مقابل کې یې سرکشي وکړه. (۱۰) ځمکه پرانیستل شوه او هغوی یې د قورح سره ژوندي تېر کړل. په هماغه وخت کې اور ۲۵۰ تنه له منځه یوړل. هغوی نورو اسرایلیانو ته د خبرداري په توګه وو. (۱۱) مگر د قورح زامن ونه وژل شول.)

(۱۲) - (۱۴) د شمعون د قبیلې څخه ۲۲۲۰۰ تنه وو، هغوی د نموئیل، یامین، یاکین، زارح او شائول د طایفو څخه وو.

(۱۵) - (۱۸) د جاد د قبیلې څخه ۴۰۵۰۰ تنه وو، هغوی د صفون، حجي، شوني، ازني، عيري، ارود او اریلي د طایفو څخه وو.

(۱۹) - (۲۲) د یهودا د قبیلې څخه ۷۶۵۰۰ تنه وو، هغوی د شبله، فارص، زارح، حصرون او حامول د طایفو څخه وو. د یهودا زامن عیر او اونان په کنعان کې مړه شوي وو.

(۲۳) - (۲۵) د یساکار د قبیلې څخه ۶۴۳۰۰ تنه وو، هغوی د تولع، فوه، یاشوب او شمرون د طایفو څخه وو.

(۲۶) - (۲۷) د زبولون د قبیلې څخه ۶۰۵۰۰ تنه وو، هغوی د سارد، ایلون او یحلیئیل د طایفو څخه وو.

(۲۸) د حضرت یوسف قبیلې چې هغه د دوو زامنو یعنی منسي او افرایم پلار ؤ.

(۲۹) - (۳۴) د منسي د قبیلې څخه ۵۲۷۰۰ تنه وو، هغوی د دغو طایفو څخه وو: د منسي د زوی ماخیر طایفه، د هغه د زوی جلعاد طایفه او د ماخیر د شپږو لمسیو طایفې: ایعزر، حالق، اسریئیل، شکیم، شمیداع او حافر. د حافر زوی صلفحاد هیڅ زامن نه درلودل، مگر پنځه لورګانې یې درلودلې چې نومونه یې دا وو: محله، نوعه، حجله، ملکه او ترصه.

(۳۵) - (۳۷) د افرایم د قبیلې څخه ۳۲۵۰۰ تنه وو، هغوی د شوتالح، باکر، تاحن او د شوتالح د زوی عیران د طایفو څخه وو.

(۳۸) - (۴۱) د بنیامین د قبیلې څخه ۴۵۶۰۰ تنه وو، هغوی د بالع، اشبیل، احیرام، شفوفام، حوفام او د بالع د دوو زامنو ارد او نعمان د طایفو څخه وو.

(۴۲) - (۴۳) د دان د قبیلې څخه ۶۴۴۰۰ تنه وو، هغوی ټول د شوحام د طایفې څخه وو.

(۴۴) - (۴۷) د اشیر د قبیلې څخه ۵۳۴۰۰ تنه وو، هغوی د یمنه، یشوي، بریعه او حابر او

ملکيئيل يعني د بريعه د زامنو د دوو طايفو څخه وو. سارح د اشير لور وه.

٤٨-٥٠ د نفتالي د قبيلې څخه ٤٥٤٠٠ تنه وو، هغوی د ياحصئيل، جوني، يصر او شليم د طايفو څخه وو.

٥١ په لسټ کې د اسراييلو د ټولو نفرو شمېر ٦٠١٧٣٠ تنه ؤ.

٥٢ خبنتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ٥٣ >د کنعان ځمکه په دغو قبيلو باندې د هغو نفرو د شمېر په مطابق چې په هرې قبيلې کې دي ووېشه. ٥٤-٥٦ ځمکه د پچو په اساس ووېشه. لويې قبيلې ته زياته برخه او کوچنۍ قبيلې ته کمه برخه ورکړه.<

٥٧ د لاوي په قبيلې کې دا طايفې شاملې وې: جرشون، قهات، مراري، ٥٨ او همدارنگه د لښي، حبرون، محلي، موشي او قورح طايفې. قهات د عمراوم نیکه ؤ. ٥٩ د عمراوم د ښځې نوم يوکابد ؤ چې د لاوي د اولادې څخه وه او په مصر کې زېږېدلې وه. د عمراوم او يوکابد درې اولادونه وو، يعني حضرت هارون، حضرت موسیٰ او مريم. ٦٠ حضرت هارون د ناداب، ايهو، العازار او ايتامار پلار ؤ. ٦١ مگر ناداب او ايهو په هغه وخت کې مړه شول کله چې هغوی خبنتن ته ناپاکه اور وړاندې کاوه.

٦٢ د لاوي په قبيله کې ٢٣٠٠٠ تنه نارينه وو او په هغو کې داسې هلکان هم وو چې عمر يې لږ تر لږه يوه مياشت ؤ. د نورو قبيلو سره د هغوی نومونه په لسټ کې نه وو ځکه چې هغوی ته په کنعان کې ځمکه نه ورکول کېدله.

٦٣ په هغه وخت کې چې اسراييليانو د موآب په ډاگونو کې د اردن د سيند په بله غاړه اريحا ته مخامخ خبې ودرولې وې، حضرت موسیٰ او العازار هغوی وشمېرل. ٦٤ د هغو خلکو څخه چې حضرت موسیٰ او حضرت هارون د سینا په دښته کې شمېرلي وو، يو هم ژوندی پاتې نه ؤ. ٦٥ خبنتن فرمايلي وو چې پرته د يفته د زوی کاليب او د نون زوی يوشع څخه نور ټول به په دښته کې مړه شي.

د صلفحد لورگاني

٢٧ ﴿١﴾ محله، نوعه، حجله، ملکه او ترصه د صلفحد لورگاني وي. صلفحد د حافر زوی ؤ، حافر د جلعاد زوی ؤ، جلعاد د ماخير زوی ؤ، ماخير د منسي زوی ؤ او منسي د حضرت يوسف زوی ؤ. ﴿٢﴾ يوه ورځ د هغه لورگاني د مقدسي خپي دروازي ته لارلې او هلته يې د حضرت موسی، العازار کاهن، د اسراييلو نورو مشرانو او د اسراييلو د ټول قوم سره ليدنه کتنه وکړه. هغوی وويل: ﴿٣﴾ >زمونږ پلار په دښته کې مړ شو او د هغه څخه هيڅ زامن پاتې نه شول. هغه د قورح د پيروانو څخه چې د څښتن په مقابل کې يې سرکشي کړې وه، نه ؤ بلکه هغه د خپلې گناه له کبله مړ شو. ﴿٤﴾ يوازي په دې خاطر چې هغه هيڅ زامن نه درلودل، ولې زمونږ د پلار نوم له خپلې طايفې څخه ورک شي؟ مونږ ته د خپل پلار د خپلوانو په منځ کې ځمکه راکړئ.<

٥﴾ حضرت موسی د هغوی دعوه څښتن ته وړاندې کړه ﴿٦﴾ او څښتن هغه ته وفرمايل: ﴿٧﴾ >د صلفحد لورگاني چې څه غواړي هغه صحيح دي. هغوی ته د خپل پلار د خپلوانو په منځ کې ځمکه ورکړه. پرېږده چې د هغه ميراث د دوی شي. ﴿٨﴾ اسراييليانو ته ووايه: کله چې يو سړی بې زويه مړ شي، د هغه لور ته به د هغه ځمکه په ميراث پاتې شي. ﴿٩﴾ که چېرې هغه هيڅ لور ونلري، د هغه ورونو ته به ځمکه په ميراث پاتې شي. ﴿١٠﴾ مگر که چېرې هغه هيڅ ورونه ونلري، د هغه ترونو ته به ځمکه په ميراث پاتې شي. ﴿١١﴾ که چېرې هغه ترونه ونلري، په هغه طايفه کې بايد د هغه ترټولو نژدې خپلوان ته د هغه ځمکه ورکړل شي. د اسراييلو قوم بايد دا د يو قانوني شرط په توگه رعايت کړي، لکه څنگه چې ما څښتن تاته حکم وکړ.<

يوشع د حضرت موسی په ځای ټاکل کيږي

(تثنيه ٣١: ١ - ٨)

١٢﴾ څښتن حضرت موسی ته وفرمايل: >د عباريم غرونو ته وخېږه او هغه ځمکه وگوره چې زه يې اسراييليانو ته ورکوم. ﴿١٣﴾ کله چې ته هغه ووينې، نو د خپل ورور هارون په شان به مړ شي، ﴿١٤﴾ ځکه چې تاسو دواړو د صين په دښته کې زما د امر څخه سرکشي وکړه. هغه وخت چې ټول قوم په مريبه کې زما په ضد شکايت وکړ، تاسو د هغوی په مخکې زما د پاک قدرت احترام ونه

کړ. < (مريبه په قادش کې د صين په دښته کې يوه چينه ده.)

١٥ حضرت موسیٰ دعا وکړه: ١٦ > ای خښتن خدایه، ای د ژوندون سرچینې، زه دعا کوم چې داسې یو نفر وټاکه چې د قوم مشري کولی شي. ١٧ ستا قوم یو داسې نفر ته اړتیا لري چې په جگړه کې ورته لارښودنه وکړي. که نه، نو هغوی به د داسې مېړو په شان شي چې بې شپونه یو خوا او بل خوا سرگردانه ګرځي. <

١٨ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: > د نون زوی یوشع لایق سپری دی، خپل لاس د هغه په سر باندې کېږده. ١٩ بیا یې د العازار کاهن او اسرایلیانو په مخ کې ودروه او یوشع د هغوی د نوي مشر په توګه وټاکه. ٢٠ د خپلو اختیاراتو څخه دې لږ څه هغه ته ورکړه، ترڅو د اسراییلو ټول قوم د هغه اطاعت وکړي. ٢١ کله چې د خښتن څخه د لارښوونې د اخیستلو دپاره ضرورت پېښ شي نو یوشع باید العازار ته ورشي. العازار به د اوریم او تمیم په استعمالولو سره د هغه رضا معلومه کړي. په دې ډول به یوشع او د اسراییلو ټول قوم ته معلومه شي چې څه باید وکړي. <

٢٢ څنګه چې خښتن حضرت موسیٰ ته حکم کړی ؤ، هغه هماغسې وکړل. هغه یوشع د العازار کاهن او د ټول قوم په مخکې ودراره، ٢٣ بیا هغه د یوشع په سر باندې خپل لاس کېښود او هغه یې د اسراییلو مشر وټاکه.

ورځنۍ نذرانې

(هجرت ٢٩: ٣٨ - ٤٦)

٢٨ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٢٩ > دا حکم د اسراییلو قوم ته ورسوه او هغوی ته ووايه: ګورئ ماته به په ټاکلي وخت کې د نذرانو په خاطر هغه خواړه وړاندې کوئ چې په اور باندې تیارېږي. د داسې نذرانې بوی په ما باندې ښه لګېږي. ٣٠ دا هغه نذرانې دي چې په اور باندې تیارېږي او باید خښتن ته د ورځنۍ سوزېدونکې نذرانې دپاره وړاندې شي: دوه یو کلن وري چې هېڅ عیب په کې نه وي. ٣١ یو وری به په سهار کې قرباني کېږي او بل په ماښام کې. ٣٢ هر وری باید د یو کیلوګرام ښو اوږو سره چې یو لیتر د زیتونو سوچه تېل ورسره ګډ وي د غلې دانې

د نذرانې په توگه وړاندې شي. (۶) دا هغه ورځنۍ سوزېدونکې نذرانه ده چې د اول ځل دپاره د سینا د غره په څنګ کې څښتن ته د یوې خوشالوونکې خوشبویۍ په توگه وړاندې شوې وه. (۷) په آخر کې د دغو دوو نذرانو سره یو یو لیتر د انګورو شربت د څښلو د نذرانې په توگه باید څښتن ته په قربانګاه باندې توی شي. (۸) دوهم وری په ماښام کې د غلې دانې او څښلو د هماغه شان نذرانې سره تیار کړئ کوم چې تاسو یې په سهار کې تیاروئ. دا یوه داسې نذرانه ده چې په اور باندې تیارېږي او یو داسې بوی دی چې په څښتن باندې ښه لګیږي.

د سبت د ورځې نذرانې

(۹) - (۱۰) د هر سبت په ورځ باید تاسو د عادي ورځنیو نذرانو څخه علاوه دوه یو کلن وري وړاندې کړئ. په دغو وریو کې باید هیڅ عیب نه وي. هغه باید د څښلو د نذرانې او د دوو کیلوګرامه ښو اوږو سره چې د زیتونو تېل ورسره ګډ وي یعنې د غلې دانې د نذرانې سره یوځای وړاندې شي.

هغه نذرانې چې د میاشتې په اوله ورځ وړاندې کېږي

(۱۱) د هرې میاشتې په اوله ورځ دوه ځوان غوایان، یو پسه او اووه یو کلن وري چې په ټولو کې هیڅ عیب نه وي، څښتن ته د سوزېدونکې نذرانې دپاره وړاندې کړئ. (۱۲) درې کیلوګرامه ښه اوږه چې د زیتونو تېل ورسره ګډ وي باید د هر غویي سره د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه کیلوګرامه اوږه چې تېل ورسره ګډ وي باید د پسه سره وړاندې شي (۱۳) او یو کیلوګرام اوږه چې تېل ورسره ګډ وي باید د هر وري سره وړاندې شي. دا د سوزېدونکې نذرانې دپاره دي، دا یوه داسې نذرانه ده چې بوی یې په څښتن باندې ښه لګیږي.

(۱۴) - (۱۵) د هر غویي سره دوه لیتره، د پسه سره یونیم لیتر او د هر وري سره یو لیتر د انګورو شربت د څښلو د نذرانې په توگه وړاندې کړئ. په آخر کې باید یو وز د گناه د نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کړئ. دا هغه سوزېدونکې نذرانې دي چې د ورځنیو عادي نذرانو څخه علاوه باید د هرې میاشتې په اوله ورځ وړاندې شي.

د فطيرې ډوډۍ د اختر نذرانې

(لاويان ۲۳: ۵ - ۱۴)

۱۶) د هر کال د اولې مياشتې په خوارلسمه ورځ خښتن ته د احترام کولو په خاطر د فسحې اختر لمانځئ. ۱۷) په پنځلسمه ورځ به د فطيرې ډوډۍ اختر وي چې يوه هفته به دوام ومومي. په دې دوران کې بايد فطيره ډوډۍ وخورل شي. ۱۸) د دې اختر په اوله ورځ بايد تاسو د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او په دې ورځ بايد هيڅ ورځنی کار ونه کړئ. ۱۹) خښتن ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه دوه ځوان غوايان، يو پسه او اووه يو کلن وري چې په ټولو کې هيڅ عيب نه وي وړاندې کړئ. ۲۰) د هر غويي سره بايد درې کيلوگرامه بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه کيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د پسه سره وړاندې شي ۲۱) او يو کيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر وري سره وړاندې شي. ۲۲) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کړئ او په دې ډول د قوم دپاره کفارو ادا کړئ. ۲۳) دا دې د عادي سهارنۍ سوزېدونکې نذرانې څخه علاوه وړاندې شي. ۲۴) په دې ډول د اوو ورځو دپاره هره ورځ د عادي سوزېدونکې نذرانې او د هغې د خښلو د نذرانې څخه علاوه د هغې نذرانې دپاره خواړه تيار کړئ چې په اور باندې تيارېږي. د هغې بوی په خښتن باندې بڼه لگېږي. ۲۵) په اوومه ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او هيڅ ورځنی کار مه کوئ.

هغه نذرانې چې د لو کولو د اختر په دوران کې وړاندې کېږي

(لاويان ۲۳: ۱۵ - ۲۲)

۲۶) د لو کولو د اختر په اوله ورځ کله چې تاسو خښتن ته د نوې غلې دانې نذرانه وړاندې کوئ، بايد د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او هيڅ ورځنی کار دې ونه کړای شي. ۲۷) د دوه ځوانو غوايانو، يو پسه او اووه يو کلن وريو سوزېدونکې نذرانه چې ټول بايد بې عيبه وي وړاندې کړئ. د هغې خوشبويي په خښتن باندې بڼه لگېږي. ۲۸) د هر غويي سره دې درې کيلوگرامه بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي او د هر پسه سره دوه کيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي ۲۹) او يو کيلوگرام د هر وري سره. ۳۰) همدارنگه يو وز د گناه د

نذرانې په توگه وړاندې كړئ او په دې ډول د قوم دپاره كفاره ادا كړئ. (۳۱) دغه نذرانې او د خښلو نذرانه دې د ورځنۍ سوزېدونكې نذرانې او د غلې دانې د نذرانې څخه علاوه وړاندې شي. گورئ چې په هغو ټولو حيواناتو كې بايد هيڅ عيب نه وي.

د سرنیو د اختر نذرانې

(لاويان ۲۳: ۲۳ - ۲۵)

۲۹ (۱) هر كال د اوومې مياشتې په اوله ورځ تاسې د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او بايد هيڅ ورځنۍ كار ونه كړئ. په هغې ورځ بايد سرنې ووهل شي. (۲) خښتن ته سوزېدونكې نذرانه يعنې يوه خوشبويي چې په هغه باندې ښه لگيږي وړاندې كړئ: يو ځوان غويي، يو پسه او اووه يو كلن وري، ټول بايد بې عيبه وي. (۳) د غويي سره بايد درې كيلوگرامه ښه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه كيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د پسه سره وړاندې شي (۴) او يو كيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر وري سره وړاندې شي. (۵) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې كړئ او په دې ډول د قوم دپاره كفاره ادا كړئ. (۶) دا نذرانې دې د مياشتې د اولې ورځې د عادي سوزېدونكې نذرانې او د هغې د غلې دانې د نذرانې او ورځنۍ سوزېدونكې نذرانې او د هغې د غلې دانې د نذرانې او د خښلو نذرانې څخه علاوه وړاندې شي. دا هغه نذرانې دي چې په اور باندې خښتن ته تيارېږي او بوى يې په هغه باندې ښه لگيږي.

هغه نذرانې چې د كفارې په ورځ وړاندې كيږي

(لاويان ۲۳: ۲۶ - ۳۲)

(۷) د اوومې مياشتې په لسمه ورځ د عبادت دپاره راغونډ شئ. په دې ورځ روژه ونيسئ او كار مه كوئ. (۸) خښتن ته يوه سوزېدونكې نذرانه وړاندې كړئ، يعنې يوه خوشبويي چې په هغه باندې ښه لگيږي: يو ځوان غويي، يو پسه او اووه يو كلن وري، دا ټول بايد هيڅ عيب ونلري. (۹) د غويي سره بايد درې كيلوگرامه ښه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په

توگه وړاندې شي. دوه كيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د پسه سره وړاندې شي (۱۰) او يو كيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر وري سره وړاندې شي. (۱۱) همدارنگه علاوه د هغه وز څخه چې د خلكو د كفارې دپاره قرباني كيږي، د ورځنۍ سوزېدونكې نذرانې او د هغې د غلې دانې د نذرانې او د څښلو له نذرانې څخه يو وز د گناه د نذرانې په توگه قرباني كړئ.

هغه نذرانې چې د جونگړو په اختر كې وړاندې كيږي

(لاويان ۲۳: ۳۳ - ۴۴)

(۱۲) د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ. اووه ورځې دا اختر څښتن ته د احترام كولو دپاره ولمانځئ او هيڅ ورځنۍ كار مه كوئ. (۱۳) په اوله ورځ څښتن ته ديارلس ځوان غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو كلن وري چې په ټولو كې هيڅ عيب نه وي د سوزېدونكې نذرانې په توگه وړاندې كړئ. د داسې نذرانې بوى په څښتن باندې بڼه لگيږي. (۱۴) د هر غويي سره بايد درې كيلوگرامه بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې كړئ. دوه كيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر پسه سره وړاندې كړئ (۱۵) او يو كيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د دې څوارلسو وريو څخه د هر وري سره وړاندې كړئ. (۱۶) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې كړئ. دا دې د ورځنۍ سوزېدونكې نذرانې او د هغې د غلې دانې او څښلو د نذرانې څخه علاوه وړاندې شي.

(۱۷) په دوهمه ورځ دولس ځوان غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو كلن وري وړاندې كړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. (۱۸) - (۱۹) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې كړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

(۲۰) په دريمه ورځ يوولس غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو كلن وري وړاندې كړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. (۲۱) - (۲۲) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې كړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

(۲۳) په څلورمه ورځ لس غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو كلن وري وړاندې كړئ، دا ټول دې

هيڅ عيب ونلري. (٢٤) - (٢٥) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې كړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

(٢٤) په پنځمه ورځ نهه غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو كلن وري وړاندې كړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. (٢٧) - (٢٨) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې كړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

(٢٩) په شپږمه ورځ اته غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو كلن وري وړاندې كړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. (٣٠) - (٣١) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې كړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

(٣٢) په اوومه ورځ اووه غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو كلن وري وړاندې كړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. (٣٣) - (٣٤) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې كړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

(٣٥) په اتمه ورځ د عبادت دپاره راغونډ شئ او هيڅ ورځنۍ كار مه كوي. (٣٦) څښتن ته يو ځوان غويي، يو پسه او اووه يو كلن وري چې په ټولو كې كوم عيب نه وي د يوې سوزېدونكې نذرانې په توگه وړاندې كړئ. د داسې نذرانې بوى په هغه باندې بڼه لگيږي. (٣٧) - (٣٨) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې كړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

(٣٩) دا مقررات د سوزېدونكو نذرانو، د غلو دانو د نذرانو، د څښلو د نذرانو او د سلامتۍ د نذرانو په باره كې دي چې تاسو يې بايد په خپلو ټاكل شويو اخرونو كې څښتن ته وركړئ. دا د هغو نذرانو څخه علاوه دي كوم چې تاسو يې د نذر د وركولو يا د رضاكارانه نذرانو په توگه وركوي.

(٤٠) نو حضرت موسى^۱ د اسراييلو قوم ته هغه ټول شيان وويل چې څښتن ورته حكم كړى ؤ.

د نذر ورکولو قوانین

۳۰ (۱) حضرت موسیٰ د اسراییلو د قبیلو مشرانو ته د خښتن دغه حکمونه ورکړل: (۲) >کله چې یو سړی خښتن ته یو شی نذر ورکوي، یا داسې قسم وځوري چې د ځینو شیانو څخه به ځان لږې ساتي، نو هغه باید خپله وعده ماته نه کړي، بلکه څه چې یې ویلي دي هغه دې سرته ورسوي.

(۳) که چېرې یوه پېغله چې د خپل پلار په کور کې اوسېږي خښتن ته کوم شی نذر ورکوي یا داسې وعده کوي چې د ځینو شیانو څخه به ځان لږې ساتي، (۴) که چېرې د هغې پلار له هغې څخه خبر شي او څه ونه وایي، نو هغه باید خپل نذر ورکړي یا خپله وعده پوره کړي. (۵) مگر که چېرې د هغې پلار له هغې څخه خبر شي او هغه د نذر ورکولو څخه منع کړي، هغه د خپلې وعدې په پوره کولو باندې مجبوره نه ده. خښتن به هغه وبخښي ځکه چې پلار یې منع کړې ده.

(۶)-(۷) فرض کړئ یوې پېغلې خښتن ته نذر منلی وي او یا یې کومه وعده کړې وي او بیا واده شي. که چېرې د هغې مېړه د نذر په هکله وروسته خبر شي او څه ونه وایي نو څه چې هغې ویلي دي هغه دې سرته ورسوي، که هغې یې نیت درلود یا نه. (۸) مگر که چېرې د هغې مېړه ورڅخه خبر شي او هغه د نذر د پوره کولو څخه منع کړي، نو هغه ښځه د خپلې وعدې په پوره کولو باندې مجبوره نه ده. خښتن به هغه وبخښي.

(۹) کونډې او طلاق شوې ښځې باید هر هغه نذر او یا خپله وعده سرته ورسوي چې خښتن سره یې کړې ده.

(۱۰) فرض کړئ یوه واده شوې ښځه خښتن ته یو نذر ومني او یا کومه وعده وکړي. (۱۱) که چېرې د هغې مېړه ورڅخه خبر شي او څه ونه وایي، نو هغې ښځې چې کومه وعده کړې یا هر نذر چې هغې منلی وي باید هغه سرته ورسوي. (۱۲) مگر که چېرې د هغې مېړه خبر شي او هغه د نذر د پوره کولو څخه منع کړي، نو هغه یې په سرته رسولو مجبوره نه ده. خښتن به هغه وبخښي، ځکه چې مېړه یې د نذر پوره کولو څخه منع کړې ده. (۱۳) د هغې مېړه دا حق لري چې کوم نذر هغې منلی دی او یا یې کومه وعده کړې ده، هغه تائید او یا باطل کړي. (۱۴) که چېرې د هغې مېړه په

هماغه ورځ د نذر څخه خبر شي او څه ونه وايي، نو د هر شي نذر چې هغې منلی وي او يا يې وعده کړې وي هغه بايد سرته ورسوي. (۱۵) مگر که چېرې د هغې مېړه دا نذر وروسته باطل کړي، نو د هغې گناه به د هغه په غاړه وي. <

(۱۶) دا هغه قوانين دي چې څښتن حضرت موسیٰ ته د هغو نذرونو په باره کې ورکړل چې د پېغلو له خوا چې د پلاز په کور کې اوسېږي ورکول کېږي او د هغو ښځو له خوا چې واده شوې وي.

د مديانيانو څخه بدل اخيستل

۳۱ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲) > څخه چې مديانيانو د اسراييلو د خلکو سره کړي وو، د هغه په خاطر هغوی ته سزا ورکړه. چې کله دې دا کار وکړ، بيا به مړ شي. <

(۳) بيا حضرت موسیٰ قوم ته وفرمايل: > د جگړې دپاره تيار شي، ترڅو وکولی شي چې د څښتن په امر د مديانيانو څخه بدل واخلي او هغوی ته سزا ورکړي. (۴) د اسراييلو د هرې قبيلې څخه زر تنه جنگ ته ولېږي. <

(۵) نو د هرې قبيلې څخه زر تنه انتخاب شول، ټول ۱۲۰۰۰ تنه د جگړې دپاره تيار شول. (۶) حضرت موسیٰ هغوی جگړې ته ولېږل او د العازار کاهن زوی فينحاس د هغوی سره و. هغه د مقدسې خېمې څخه لږ سامان او سرنې واخيستل چې د جگړې د اعلانولو د اشارې دپاره ووهل شي.

(۷) څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، اسراييليانو د مديانيانو سره جگړه وکړه او د هغوی ټول نارينه يې ووژل. (۸) په هغو کې د مديان پنځه پادشاهان يعني اوي، راقم، صور، حور او رابع هم شامل وو. همدارنگه هغوی د بعور زوی بلعام هم وواژه. (۹) د اسراييلو خلکو د مديانيانو ښځې او ماشومان ونيول، د هغوی ټولې پادې او رمې يې بوتللي او ټوله شتمني يې ورته لوټ کړه (۱۰) او د هغوی ټول ښارونه او کمپونه يې وسوزول. (۱۱) هغه ټول غنيمت چې هغوی نيولې و او په هغه کې اسيران او حيوانات هم شامل وو واخيستل (۱۲) او هغه يې حضرت موسیٰ، العازار او د اسراييلو قوم ته هغه کمپ ته چې د مواب په ډاگونو کې د اردن د سيند په بله غاړه اريحا

ته مخامخ و راورل.

١٣ حضرت موسیٰ، العازار او د قوم ټول مشران د کمپ څخه د هغوی مخې ته ورووتل. ١٤
حضرت موسیٰ د لښکرو په قوماندانانو باندې چې د جگړې څخه راستانه شوي وو، په قهر شو. ١٥
له هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: <تاسو ولې ټولې بڼې ژوندی پریښې دي؟ ١٦ هغوی هغه څوک
دي چې د بلعام په مشوره یې عمل کړی و او زمونږ خلکو ته یې بلنه ورکړې وه چې د بل فغور د
خدای عبادت وکړي. ځکه څښتن مونږ ته سزا راکړه او په خپل قوم باندې یې وبا راوستله. ١٧ نو
اوس ټول هلکان ووژنی او هره بڼه چې د کوم سړي سره یوځای شوې وي ووژنی، ١٨ مگر
ټولې پېغلې انجونې ژوندی پرېږدی او هغوی د خپلو ځانونو دپاره وساتي.>

١٩ بیا حضرت موسیٰ جنګیالیانو ته وفرمایل: <که چېرې ستاسو څخه چا څوک وژلی وي یا مو
یو مړي ته لاس وروړی وي، باید اووه ورځې د کمپ څخه دباندې پاتې شي. په دریمه او اوومه
ورځ باید تاسو خپل ځانونه او هغه بڼې چې تاسو اسیرانې نیولې دي، پاکې کړئ. ٢٠ همدارنگه
هغه ټول کالي او ټول شیان چې د څرمنې، د وزو د وړیو او لرگیو څخه جوړ شوي وي هم پاک
کړئ.>

٢١ العازار کاهن هغو نفرو ته چې د جگړې څخه راستانه شوي وو وویل: <دا هغه مقررات دي
چې څښتن حضرت موسیٰ ته ورکړي دي: ٢٢ سره زر، سپین زر، برنج، اوسپنه، قلعي او سرپ
٢٣ او نور ټول هغه شیان چې نه سوزي، باید په سره اور کې واچول شي او هغه به پاک شي. خو
هغه هم باید د هغو اوبو په وسیله پاک شي کومې چې د پاکوالي دپاره استعمالیږي او هغه شیان چې
په اور کې سوزي باید د اوبو په وسیله پاک شي. ٢٤ په اوومه ورځ باید خپل کالي ومینځی، بیا به
په مذهبي لحاظ پاک شی او کمپ ته د ننوتلو اجازه به ولری.>

د غنیمت وپشل

٢٥ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٢٦ <باید ته او العازار د قوم د نورو مشرانو سره د
اسیرانو او حیواناتو په شمول هغه ټول شیان وشماری چې د مدیانانو څخه نیول شوي دي. ٢٧

هغه نیول شوي شیان په دوه مساوي برخو ووېشي، یوه برخه یې هغو جنگیالیو ته چې جگړې ته تللي وو او بله برخه یې پاتې قوم ته ورکړی. (۲۸) د هغو جنگیالیانو د برخې څخه چې په جگړه کې جنگېدلي دي، د هرو پنځو سوو اسیرانو، غوایانو، خرو، پسونو او یا وزو څخه یو یو څښتن ته د هغه د برخې په توگه بېل کړی. (۲۹) هغه څښتن ته د خاصې اعانې په توگه العازار ته ورکړی. (۳۰) د پاتې قوم له برخې څخه د هرو پنځوسو اسیرانو څخه یو او هماغه شان د پنځوسو غوایانو، خرو، پسونو او وزو څخه یو یو واخلي او هغو لویانو ته یې ورکړی چې د مقدسې خېمې مسوولان دي. (۳۱) څښتن چې کوم حکم کړی و، حضرت موسیٰ او العازار هماغسې وکړل.

(۳۲) - (۳۵) دا د هغو شیانو لست دی چې د جنگیالیانو له خوا نیول شوي وو، یعنې دا برسېره پر هغو شیانو دي کوم چې هغوی د خپلو ځانونو دپاره ساتلي وو: ۶۷۵۰۰۰ پسونه او وزې، ۷۲۰۰۰ غوایان، ۶۱۰۰۰ خره او ۳۲۰۰۰ پیغلې.

(۳۶) - (۴۰) د جنگیالیانو په نیمایي برخه کې ۳۳۷۵۰۰ پسونه او وزې وې، چې له هغو څخه ۶۷۵ یې د څښتن برخه وه. ۳۶۰۰۰ په کې غوایان وو، چې له هغو څخه ۷۲ یې د څښتن برخه وه. ۳۰۵۰۰ په کې خره وو، چې له هغو څخه ۶۱ یې د څښتن برخه وه او ۱۶۰۰۰ په کې پیغلې شاملې وې، چې له هغو څخه ۳۲ تنه یې د څښتن برخه وه. (۴۱) نو ځنګه چې څښتن حکم کړی و، حضرت موسیٰ د څښتن ټوله برخه العازار کاهن ته ورکړه.

(۴۲) - (۴۶) د قوم برخه کې مت هماغه شان وه لکه څنګه چې د جنگیالیانو وه: ۳۳۷۵۰۰ پسونه او وزې، ۳۶۰۰۰ غوایان، ۳۰۵۰۰ خره او ۱۶۰۰۰ پیغلې. (۴۷) له دې برخې څخه حضرت موسیٰ له هرو پنځوسو اسیرانو او حیواناتو څخه یو یو واخیست او هغه یې د څښتن د حکم له مخې لویانو ته چې د مقدسې خېمې مسوولان وو، ورکړل.

(۴۸) د لښکرو قوماندانان حضرت موسیٰ ته ورغلل (۴۹) او ورته وېي ويل: >باداره، مونږ خپلې لښکرې وشمېرلې، یو نفر هم کم نه دی. (۵۰) نو مونږ به د سرو زرو گانې، بازوبندونه، بنگرې، گوتې، غوړوالی او غاړکۍ چې مونږ هر یو نیولي دي راوړي دي. مونږ هغه څښتن ته د خپل ژوند د بېي د ادا کولو دپاره وړاندې کوو، ترڅو هغه زمونږ ساتنه وکړي. (۵۱) حضرت موسیٰ او العازار هغه

سره زر واخيستل چې ټول د گانو په شکل کې وو. (٥٢) د قوماندانانو د ټولې اعانې وزن نژدې دوه سوه کيلوگرامه و. (٥٣) په دې کې هغه شيان شامل نه وو کوم چې جنگياليانو د خپلو ځانونو دپاره ساتلي وو. (٥٤) نو حضرت موسیٰ او العازار سره زر مقدسې خېمې ته راوړل ترڅو اسراييليان هغه د يادگار په توگه وساتي چې څښتن د هغوی سره مرسته کړي وه.

هغه قبيلې چې د اردن د سيند په ختيځ کې وې

(تثنيه ٣: ١٢ - ٢٢)

٣٢ (١) د روبين او جاد قبيلو ډېرې پادې او رمې درلودلې او هغوی وليدل چې د يعزير او جلعاد سيمې ډېر بڼه څرخايونه لري. (٢) نو هغوی حضرت موسیٰ، العازار او د اسراييلو نورو مشرانو ته ورغلل او ورته وېي ويل: (٣) - (٤) >دغه سيمې چې د هغو په نيولو کې څښتن د اسراييليانو سره مرسته وکړه يعنې د عطاروت، ديبون، يعزير، نمره، حشبون، العاله، شام، نبو او د بعون بڼارونه د حيواناتو دپاره بڼه ځمکه ده او مونږ ډېر حيوانات لرو. (٥) مهرباني وکړئ دغه ځمکه مونږ ته د خپل جايداد په توگه راکړئ او مونږ دې ته مه مجبوروی چې د اردن د سيند څخه تېر شو او هلته واوسېږو.<

(٦) حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمايل: >نور اسراييليان به جنگ ته ځي او تاسو غواړئ چې دلته پاتې شئ؟ (٧) تاسو ولې د اسراييليانو زړونه هغه وطن ته د ورتللو څخه توروئ چې څښتن هغوی ته ورکړی دی؟ (٨) ستاسو پلرونو همداسې کار وکړ، کله چې ما هغوی د قادش برنيع څخه ولېږل چې هغه وطن وگوري. (٩) هغوی د اشکول تر درې پورې لاړل او هغه وطن يې وکاته، خو کله چې بېرته راستانه شول نو د خلکو زړونه يې هغه وطن ته د ورتگ څخه تور کړل چې څښتن هغوی ته ورکړی و. (١٠) څښتن په هغه ورځ په قهر شو او داسې وعده يې وکړه: (١١) په دې سبب چې هغوی د زړه له کومې زما څخه پيروي ونه کړه، نو زه قسم خورم چې د هغو نفرو څخه چې د مصر څخه راوتلي دي او عمر يې شل کاله يا زيات دی، هيڅوک هم نه شي کولی هغې خاورې ته وړ داخل شي چې ما د ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره د هغې وعده کړې ده. (١٢) په دوی کې پرته د يفته قنزي د زوی کاليب او د نون د زوی يوشع څخه چې د زړه له کومې يې د څښتن پيروي وکړه،

نور ټول شامل وو. (۱۲) څښتن په قوم باندې په قهر شو او هغوی یې مجبور کړل چې څلوېښت کاله په دښته کې سرگردانه وگرځي تر هغې چې هغه ټول نسل چې د هغه په مقابل کې یې گناه کړې وه، مړ شي. (۱۳) نو اوس تاسو د خپلو پلرونو ځای نیولی دی، یعنې د گناهکارو خلکو یو نوی نسل چې دې ته تیار یی چې یو ځل بیا د اسراییلو په قوم باندې د څښتن غضب راولی. (۱۴) اوس که چېرې تاسو د څښتن د پیروی څخه انکار وکړئ، هغه به یو ځل بیا دا ټول خلک په دښته کې پرېږدي او د هغوی د بربادۍ مسئولیت به ستاسو په غاړه وي. <

(۱۵) د روبین او جاد خلکو په ځواب کې وویل: <مونږ پرېږدئ چې د خپلو پسونو او وزو دپاره ځایونه او د خپلو ښځو او اولادونو دپاره ښارونه جوړ کړو، (۱۶) بیا به مونږ دې ته تیار شو چې خپل ځانونه په وسلو باندې سمبال کړو او د نورو اسراییلیانو په مخکې به ځو، ترڅو هغوی خپل ځای ته ورولو. زموږ ښځې او ماشومان به د هغې خاورې د اوسېدونکو څخه په دېوال لرونکو ښارونو کې خوندي اوسېږي. (۱۷) مونږ به تر هغه وخته پورې خپلو کورونو ته ستانه نه شو ترڅو ټولو نورو اسراییلیانو د خپلې ټاکل شوې ځمکې ملکیت ترلاسه کړی نه وي. (۱۸) مونږ به د اردن د سیند په بله غاړه باندې د هغوی په منځ کې کومه ځمکه وانخلو، ځکه چې زموږ برخه دلته د اردن په ختیځ کې ده. <

(۱۹) حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: <که چېرې تاسو په رښتیا سره دا کار کوئ، نو همدلته د څښتن په حضور کې دې ته تیار شی چې جنگ ته لاړ شی. (۲۰) ستاسو ټول جنگي نفر دې د اردن د سیند څخه تېر شي او د څښتن په امر دې تر هغې پورې زموږ په دښمنانو باندې خپلې حملې ته دوام ورکړي ترڅو څښتن هغوی ته ماتې ورکړي (۲۱) او د اسراییلیانو سره مرسته وکړي چې د هغې خاورې ملکیت ترلاسه کړي. له هغې څخه وروسته تاسو کولی شئ چې خپل وطن ته ستانه شئ، ځکه چې تاسو به خپل تعهد د څښتن او نورو اسراییلیانو په وړاندې سرته رسولی وي. بیا به څښتن دا ومني چې د اردن د ختیځې خوا دا ځمکه به ستاسو وي. (۲۲) مگر که چېرې تاسو په خپلې وعدې باندې ونه درېږئ، نو زه تاسو ته دا خبرداری درکوم چې تاسو به د څښتن په مقابل کې گناهکار اوسئ او د خپلې گناه سزا به درکړل شي. (۲۳) نو د خپلو ښځو او اولادونو دپاره ښارونه او د خپلو رمو دپاره ځایونه جوړ کړئ. مگر کومه وعده چې تاسو کړې ده هغه سرته ورسوئ. <

٢٥) د روبين او جاد خلکو وويل: <باداره، څه چې تاسو حکم کوئ، مونږ به هماغسې وکړو. (٢٦)>
زمونږ بڼځې او اولادونه، رمې او يادې به دلته د جلعاد په ښارونو کې پاتې شي. (٢٧) مگر زمونږ
هغه نفر چې جگړې ته تيار دي هغوی به د اردن د سيند څخه تېر شي او د څښتن په امر به
وجنگيږي.>

٢٨) نو حضرت موسیٰ العازار، يوشع او د اسراييلو نورو مشرانو ته دا حکمونه ورکړل: (٢٩) <که
چېرې د روبين او جاد خلک د اردن څخه تېر شي او د څښتن په امر جگړې ته تيار شي او د هغوی
په مرسته وکولی شئ چې هغه خاوره ونيسي، نو بيا د جلعاد سيمه هغوی ته د هغوی د ملکيت په
توگه ورکړئ. (٣٠) مگر که چېرې هغوی د اردن له سيند څخه تېر نه شي او تاسو سره جگړې ته
لاړ نه شي، دوی به په کنعان کې ستاسو سره خپل ملکيت واخلي.>

٣١) د جاد او د روبين خلکو په ځواب کې وويل: <څنگه چې څښتن حکم کړی دی هماغسې به
وکړو. (٣٢) مونږ به د هغه تر قوماندې لاندې د کنعان خاورې ته داخل شو او جگړې ته به لاړ شو،
ترڅو همدلته د اردن په ختيځ کې خپل ملکيت وساتو.>

٣٣) نو حضرت موسیٰ د جاد او روبين قبيلو او د حضرت يوسف د زوی منسي نيمې قبيلې ته د
اموريانو د پادشاه سيحون او د باشان د پادشاه عوج ټوله سيمه ورکړه، چې په هغو کې ښارونه او د
هغو شاوخوا سيمه هم شامل وو. (٣٤) د جاد قبيلې د ديبون، عطاروت، عروعر، (٣٥) عطروت
شوفان، يعزير، يجهه، (٣٦) بيت نمره او د بيت هاران ښارونه بيا ودان کړل. د هغو چارچاپېره يې
دېوالونه جوړ کړل او د خپلو رمو د ساتلو دپاره يې ځايونه هم جوړ کړل. (٣٧) د روبين قبيلې د
حشبون، اليعاله، قريتايم، (٣٨) سيمه او هغه ښارونه چې د نبو او بل معون په نوم پېژندل کېدل بيا
ودان کړل. دوی په هغو ټولو ښارونو باندې نوي نومونه کېښودل.

٣٩) د منسي د زوی ماخیر طایفي د جلعاد په خاوره باندې حمله وکړه او هغه يې ونيوله او اموريان
يې له هغه ځايه وشړل. (٤٠) نو حضرت موسیٰ د جلعاد سيمه د ماخیر طایفي ته ورکړه او هغوی په
کې اوسېدل. (٤١) يائير چې د منسي د قبيلې څخه ؤ حمله وکړه او څو کلي يې ونيول او په هغو
باندې يې دا نوم کېښود د يائير کلي. (٤٢) نوبح د قنات ښار د هغه د کليو سره ونيوه او هغه يې د

خپل ځان يعنې نوبح په نوم ياد کړ.

د مصر څخه موآب ته د اسراييليانو سفر

۳۳ (۱) وروسته له دې چې اسراييليان د حضرت موسی^۱ او حضرت هارون تر مشرۍ لاندې د مصر څخه لاړل، نو د هغوی د سفر مختلفې مرحلې په لاندې ډول وې: (۲) د څښتن په امر حضرت موسی^۱ د هغه ځای نوم ليکه چې هرځل به هغوی خپلې خېمې په کې ودرولې.

(۳)-(۴) اسراييليان د اولې مياشتې په پنځلسمه ورځ د اولنۍ فسحې په سبا د مصر د رعمسيس د ښار څخه لاړل. يوه ورځ مخکې څښتن د مصر خدايانو ته سزا ورکړې وه او په هرې مصري کورنۍ کې يې هر مشر زوی وژلی ؤ. نو په داسې حال کې چې مصريانو مړي ښخول، هغوی اسراييليان ليدل چې په وياړ سره د هغوی د هېواد څخه تلل.

(۵) د اسراييلو قوم د رعمسيس څخه لاړ او په سوکوت کې يې خېمې ودرولې (۶) او د هغه ځای څخه لاړل او په ايتام کې يې چې د دښتې په يوه څنډه کې پروت ؤ خېمې ودرولې. (۷) له هغه ځای څخه فم الحیروت ته چې د بل صفون په ختيځ کې ؤ، بېرته راستانه شول او مجدل ته نژدې يې خېمې ودرولې. (۸) هغوی د فم الحیروت څخه لاړل، د سرې بحیرې څخه تېر شول، درې ورځې يې د ايتام په دښته کې سفر وکړ او په ماره کې يې خېمې ودرولې. (۹) بيا هغوی په ايليم کې خېمې ودرولې چېرته چې د اوبو دولس چينې او اویا د خرما ونې وې.

(۱۰) هغوی د ايليم څخه لاړل او د سرې بحیرې په غاړه يې خېمې ودرولې. (۱۱) د سرې بحیرې څخه روان شول او د سين په دښته کې يې خېمې ودرولې. (۱۲) بيا د سين له دښتې څخه لاړل او په دغه کې يې خېمې ودرولې. (۱۳) د دغه څخه لاړل او په الوش کې يې خېمې ودرولې. (۱۴) د الوش څخه لاړل او په رفيديم کې يې خېمې ودرولې، چېرته چې د خلکو دپاره د څښلو اوبه نه وې. (۱۵) هغوی د رفيديم څخه لاړل او په آخر کې د سینا دښتې ته ورسېدل.

(۱۶)-(۲۶) څنگه چې اسراييليانو د سینا له دښتې څخه قادش ته چې د صين په دښته کې ؤ سفر

کاوه، هغوی په دغو ځایونو کې خېمې ودرولې: قبروت هتاوه، حصیروت، رتمه، رمون فارص، لښه، رسه، قهیلاته، د شافر غر، حراده، مقهیلوت، تاحت، تارح، متقه، حشمونه، مسیروت، بني یعقان، حورالجداد، یطبات، عبرونه، عصیون جابر او په آخر کې قادش. (۳۷) کله چې هغوی د قادش څخه لاړل، د هور د غره په څنگ کې یې د ادوم په سرحد کې خېمې ودرولې.

(۳۸) دا هغه ځای دی چېرته چې څښتن په حضرت هارون کاهن باندې امر وکړ چې د غره سرته وڅېږي. حضرت هارون هلته د پنځمې میاشتې په اوله ورځ څلوېښت کاله وروسته له دې چې اسراییلیان د مصر څخه تللي وو، مړ شو. (۳۹) په هغه وخت کې حضرت هارون د یوسلو درویشو کالو په عمر ؤ.

(۴۰) د عراد کنعاني پادشاه چې د کنعان په جنوب کې اوسېده واورېدل چې اسراییلیان راروان دي.

(۴۱) - (۴۷) اسراییلیان د هور د غره څخه د موآب په لور روان شول. په لاره کې هغوی په دغو ځایونو کې خېمې ودرولې: صلومونه، فونون، ابوت، عیی عباریم چې د موآب په سیمه کې ؤ، دیبون جاد، علمون دبلاتایم، د نیو غره ته نژدې یو ځای چې د عباریم په غرونو کې ؤ (۴۸) او په آخر کې د موآب په ډاګونو کې د اردن د سیند په بله غاړه اریحا ته مخامخ. (۴۹) د هغوی کمپ د بیت یشیموت څخه تر آبل شطیم پورې غزېدلی ؤ.

د کنعان د فتح کولو دپاره د څښتن امر

(۵۰) کله چې د اسراییلو قوم د موآب په ډاګونو کې د اردن د سیند په غاړه اریحا ته مخامخ خېمې ودرولې وې، څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل چې (۵۱) هغوی ته دا پیغام ورسوي: <کله چې تاسو د اردن د سیند څخه تېر شئ او کنعان ته ورننوزئ، (۵۲) باید د هغه ځای ټول اوسېدونکي وشرئ. د هغوی ټول د تیرو او فلزي بتان او ټولې عبادتخانې له منځه یوسی. (۵۳) هغه خاوره ونیسی او په هغې کې واوسېږئ، ځکه چې هغه مې تاسو ته درکړې ده. (۵۴) هغه ځمکه د مختلفو قبیلو او طایفو ترمنځ د پچې په اساس ووېشئ، لویې طایفې ته زیاته ځمکه او کوچنۍ طایفې ته لږه ځمکه ورکړئ. (۵۵) که چېرې د هغه ځای ټول اوسېدونکي ونه شري، هغوی به ستاسو په سترگو

کې د اغزيو او ستاسو په بدنونو کې به د کرکيو په شان شي. هغوی به تل تاسو ته تکليف درکوي. **٥٤** که چېرې تاسو هغوی ونه شړئ، زه به تاسو تباه کړم لکه څنگه چې مې د هغوی د تباه کولو پلان جوړ کړی دی.

د اسراييلو سرحدونه

٣٤ **١** خبنتن حضرت موسی^١ ته وفرمايل **٢** چې د اسراييلو قوم ته داسې حکم وکړي: >کله چې تاسو د کنعان خاورې ته ورننوزئ، يعنې هغې خاورې ته چې تاسو ته يې درکوم، نو ستاسو سيمه به دغه سرحدونه ولري: **٣** جنوبي سرحد به د صين دښته او د ادوم شمال لوېديځ سرحد وي. دا سرحد به د ارام د درياب په جنوبي آخري سر کې شروع شي. **٤** له هغه ځای څخه به هغه د لوېديځ خواته ورسپري، مگر د جنوب خواته به وروگرځي چې د عقريم غاښې، د صين کلی او د قادش برنيع ښار په کې شامل شي. له هغه ځای څخه به دا سرحد حصاردار او عصمون ته ورسپري، **٥** چېرته چې به هغه د هغه خوږ په لوري وروگرځي کوم چې د مصر په سرحد کې دی او د مديترانې په بحيره کې به ختم شي.

٦ د مديترانې بحيره به لوېديځ سرحد وي. **٧** شمالي سرحد به د مديترانې په بحيره کې شروع شي بيا به د ختيځ په لور د هور غره ته ورسپري. **٨** له هغې وروسته به هغه د حمات د غاښې په لار صدد ته ورسپري. **٩** د صدد څخه به سرحد په ختيځ کې زفرون ته ورسپري او په حصرعینان کې به ختم شي. **١٠** ختيځ سرحد به په شمال کې په حصرعینان کې شروع شي بيا به جنوب خواته شفام **١١** او ربله ته ورسپري چې د عين په ختيځې خوا کې دی. له هغه ځای څخه به هغه د جنوب په لور د جليل د جهيل ختيځو غونډيو ته ورسپري، **١٢** بيا به د اردن د سيند په لار د ارام د درياب د شمالي برخې آخري سرته ورسپري. کومه ځمکه چې د هغو څلورو سرحدونو په منځ کې وي هغه به ستاسو شي.

١٣ نو حضرت موسی^١ اسراييليانو ته داسې حکم وکړ: >دا هغه ځمکه ده چې تاسو به يې د پچې اچولو له مخې ترلاسه کړئ، يعنې هغه ځمکه چې خبنتن د نهه نيمو قبيلو دپاره ټاکلې ده. **١٤** د

روبین، جاد او د منسي نیمې قبیلې خپله ځمکه ترلاسه کړې ده چې د هغوی د کورنیو له مخې وپشل شوې ده. (۱۵) دا اریحا ته مخامخ د اردن د سیند په ختیځ کې ده.

هغه مشران چې ځمکه به ووېشي

(۱۶) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۱۷) >العازار کاهن او د نون زوی یوشع به خلکو ته ځمکه ووېشي. (۱۸) د هرې قبیلې څخه یو یو مشر وټاکه چې د هغوی سره د ځمکې په وپشلو کې مرسته وکړي. (۱۹) - (۲۸) دا د هغوی د نومونو لست دی:

د یهودا د قبیلې څخه - د یفنه زوی کالیب
د شمعون د قبیلې څخه - د عمیهود زوی شموییل
د بنیامین د قبیلې څخه - د کسلون زوی الیداد
د دان د قبیلې څخه - د یجلی زوی بقي
د منسي د قبیلې څخه - د ایفود زوی حنیئیل
د افرایم د قبیلې څخه - د شفطان زوی قموییل
د زبولون د قبیلې څخه - د فرناک زوی ایصافان
د یساکار د قبیلې څخه - د عزان زوی فلتیئیل
د اشیر د قبیلې څخه - د شلومي زوی اخیهود
او د نفتالی د قبیلې څخه - د عمیهود زوی فدهئیل.<

(۲۹) دا هغه نفر دي چې خښتن ورباندې امر وکړ چې د اسرایلیانو دپاره د ځمکې په وپشلو کې د العازار او یوشع سره مرسته وکړي.

د لایویانو دپاره بنارونه

۳۵ (۱) په داسې حال کې چې اسرایلیانو د موآب په ډاگونو کې د اردن د سیند په بله غاړه

اریحا ته مخامخ خېمې ودرولې، خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ﴿۲﴾ >اسرايیلیانو ته ووايه د هغه جايداد څخه چې هغوی يې ترلاسه کوي بايد لاويانو ته د اوسېدلو دپاره څو ښارونه او د هغو شاوخوا څرخایونه ورکړي. ﴿۳﴾ دا ښارونه به د لاويانو وي او هغوی به هلته اوسېږي. د څرخای به د هغوی د غوايانو او د هغوی د نورو ټولو حیواناتو دپاره وي. ﴿۴﴾ څرخای بايد د ښار د بیروني دېوالونو څخه هرې خواته څلورنیم سوه متره وغزول شي، ﴿۵﴾ ترڅو یوه مربع شکله سیمه جوړه شي چې هره خوا يې نهه سوه متره وي او ښار به يې په منځ کې وي.

﴿۶﴾ شپږ ښارونه چې تاسو يې هغوی ته ورکوئ هغه به د پناه اخیستلو ښارونه وي او یو نفر چې یو څوک يې په سهوې سره وژلی وي کولی شي چې هلته وتښتي. مگر تاسو بايد لاويانو ته دوه څلوېښت نور ښارونه ورکړئ، ﴿۷﴾ نو هغوی به د شاوخوا څرخایونو سره ټول اته څلوېښت ښارونه ولري. ﴿۸﴾ د لاويانو د ښارونو شمېر بايد په هره قبيله کې د هغې د سیمې د اندازې په مطابق معلوم کړای شي. لویې قبیلې به زیات ښارونه او کوچنۍ قبیلې به کم ښارونه ورکړي.<

د پناه اخیستلو ښارونه

(تثنیه ۱۹: ۱-۱۳ او یوشع ۲۰: ۱-۹)

﴿۹﴾ بیا خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل چې ﴿۱۰﴾ د اسرايیلو قوم ته داسې ووايي: >کله چې تاسو د اردن له سیند څخه تېر شئ او د کنعان خاورې ته ورننوزئ، ﴿۱۱﴾ د پناه اخیستلو ښارونه انتخاب کړئ چې داسې نفر د ساتنې دپاره ورتښتېدلی شي چې یو څوک يې په سهوې سره وژلی وي. ﴿۱۲﴾ هغه به په هغه ځای کې د وژل شوي نفر د خپلوانو د یو نفر څخه چې د بدل اخیستلو په لټه کې وي په امن کې اوسي. هیڅوک چې هغه په قتل باندې تورن شوی وي د علني محاکمې څخه پرته نه شي وژل کېدای. ﴿۱۳﴾ شپږ ښارونه انتخاب کړئ، ﴿۱۴﴾ درې د اردن ختیځې خواته او درې د کنعان په خاوره کې. ﴿۱۵﴾ دا به د اسرايیلیانو او هغو بېگانه خلکو دپاره چې په موقت یا دايمي توگه اوسېږي د پناه اخیستلو ځایونه وي. هرڅوک چې په سهوې سره یو نفر مړ کړي هغه کولی شي چې د دې ښارونو څخه یو ښار ته وتښتي.

﴿۱۶﴾-﴿۱۸﴾ خو بیا هم، که چېرې څوک د اوسپنې، تیرې یا لرگي د وسلې څخه کار واخلي او یو نفر

ووژني، نو هغه د هغه نفر د قتل په خاطر مجرم دی او بايد ووژل شي. (١٩) د وژل شوي نفر يو ډېر نژدې خپلوان دا مسؤليت لري چې قاتل ووژني. کله چې هغه پيدا کړي، بايد ويې وژني.

(٢٠) که چېرې څوک د کوم نفر سره کينه لري او هغه په تېل وهلو يا په يو شي باندې په ويشتلو سره مړ کړي (٢١) يا هغه په سوک ووهي، هغه د هغه نفر د قتل په اړه مجرم دی او بايد ووژل شي. د وژل شوي نفر يو ډېر نژدې خپلوان دا مسؤليت لري چې قاتل ووژني. کله چې هغه راپيدا کړي نو بايد ويې وژني.

(٢٢) خو فرض کړئ څوک په سهوې سره يو داسې نفر مړ کړي چې د هغه سره کينه نه لري، که هغه په تېل وهلو وي يا په کوم شي باندې په ويشتلو سره. (٢٣) يا د هغه فکر نه وي او يو داسې سړی په تېره باندې په ويشتلو مړ کړي چې د هغه نيت نه وي چې هغه ژوبل کړي او د هغه دښمن نه وي. (٢٤) نو په داسې حالاتو کې دې د هغه ځای خلک د هغه چا په حق کې فيصله وکړي چې نفر يې مړ کړی دی، نه د مړي د خپلوانو څخه د هغه نفر په حق کې چې د بدل اخيستلو په لټه کې دی. (٢٥) ټولنه بايد هغه سړی چې په قتل باندې تورن دی د وژل شوي نفر د خپلوان څخه خلاص کړي او هغه بايد د پناه اخيستني هغه ښار ته چې هغه ورتښتېدلی ؤ بېرته ولېږي. هغه بايد د مشر کاهن تر مړينې پورې په هغه ښار کې واوسېږي. (٢٦) مگر که چېرې په قتل باندې تورن نفر د پناه اخيستلو ښار چې ورته تښتېدلی ؤ پرېږدي (٢٧) او د وژل شوي نفر ډېر نژدې خپلوان هغه پيدا کړي او ويې وژني، نو دغه بدل اخيستنه قتل نه دی. (٢٨) په قتل باندې تورن نفر بايد د مشر کاهن تر مړينې پورې د پناه اخيستلو په ښار کې پاتې شي، خو وروسته بيا کولی شي چې خپل کور ته ستون شي. (٢٩) دا قوانين به په تاسو او ستاسو په اولادې باندې چې په هرځای کې اوسېږي عملي کېږي.

(٣٠) په قتل باندې تورن نفر بايد يوازې په هغه صورت کې مجرم وگڼل شي او ووژل شي چې دوه يا له هغه څخه زيات شاهدان شاهدي ورکړي. د قتل د تور د ثابتولو دپاره د يو نفر شاهدي ورکول کافي نه دي. (٣١) قاتل بايد ووژل شي. هغه د پيسو په ورکولو سره د دې جزا څخه نه شي خلاصېدلی. (٣٢) که چېرې څوک د پناه اخيستلو ښار ته تښتېدلی وي، نو هغه مه پرېږدئ چې د مشر کاهن د مړينې څخه مخکې خپل کور ته د بېرته ستندېدلو په خاطر بيه ادا کړي.

٣٣-٣٤ زه څښتن ستاسو اسراييلو د قوم په منځ کې اوسېږم، نو ستاسو خاوره بايد پاكه وساتل شي. مگر كله چې قتل وشي نو د هغه په وينه باندې ځمكه پلټيږي او ناپاكه كيږي. كه چېرې داسې كيږي، قاتل بايد ووژل شي نو ځمكه به بېرته پاكه شي. په اسراييلو کې دې قتل نه كيږي. <

د واده شويو ښځو ميراث

٣٦ ١ يوه ورځ د جلعاد د طايفې د كورنيو مشران حضرت موسى^١ او د اسراييلو نورو مشرانو ته ورغلل. (جلعاد د ماخيز زوى، ماخيز د منسي زوى او منسي د حضرت يوسف زوى ؤ.) (٢) هغوى وويل: >باداره، څښتن تاته حكم كړى دى چې د اسراييلو خلكو ته د پچې په اساس ځمكه ووېشي. همدارنگه هغه حكم كړى دى چې زمونږ د خپلوان صلفحاد ځمكه د هغه لورگانو ته ورکړي. (٣) مگر دا خبره ياد ساته، كه چېرې هغوى د بلې قبيلې د سړيو سره ودونه وكړي، د هغوى جايداد به د هماغې قبيلې شي او زمونږ دپاره ټاكل شوې برخه به كمه شي. (٤) د بېرته وركولو په كال کې كله چې ټول خرڅ شوى جايداد خپل اصلي خاوند ته بېرته وركړل شي، د صلفحاد د لورگانو ځمكه به د هغې قبيلې په دايمي جايداد باندې ورزياته شي په كومې کې چې هغوى واده شوې دي او دا به زمونږ د قبيلې په تاوان تمام شي. <

٥ نو حضرت موسى^١ د څښتن له خوا د اسراييلو قوم ته دغه حكم وركړ. هغه وفرمايل: >د منسي قبيله چې څه وايي هغه صحيح دي (٦) او څښتن فرمايي چې د صلفحاد لورگانې ازادې دي چې د هر چا سره چې وغواړي واده كولى شي خو يوازې په خپله قبيله کې. (٧) په دې ډول به د هر اسراييلي جايداد د هغه د خپلې قبيلې پورې تړلى پاتې شي. (٨) هره ښځه چې د اسراييلو په يوه قبيله کې ځمكه په ميراث اخلي بايد د هماغې قبيلې د سړي سره واده وكړي. په دې ډول به ټولو اسراييليانو ته د خپلو نيكونو جايداد په ميراث کې ورسېږي (٩) او د يوې قبيلې ځمكه دې بلې قبيلې ته نه وركول كيږي. هره قبيله دې خپل ملكيت وساتي. <

١٠-١١ د صلفحاد لورگانو محلې، ترصې، حجلې، ملكې او نوعې د څښتن اطاعت وكړ او د خپلو ترونو د زامنو سره يې ودونه وكړل (١٢) او د منسي په قبيلې کې پاتې شوې. نو د هغوى جايداد د

هغوی د پلار په قبيله کې پاتې شو.

۱۳ دا هغه اصول او مقررات دي چې څښتن د حضرت موسیٰ په وسیله د موآب په ډاگونو کې د اردن د سیند په بله غاړه اریحا ته مخامخ اسراییلیانو ته ورکړل.